

Lialóna

Csak Ő volt képes a Szabadítónkká válni, 8

Milyen igazságokat tudunk meg a testről a feltámadás révén? 14

Felszabadulni a szexuális bántalmazás terhei alól, 22

Ismerd az ellenségedet: Hogyan álljunk ellen Sátán négy stratégiájának, 30

Munkások feliratot helyeznek el a Svájci Bern templom építésének helyszínén. A templomot David O. McKay elnök szentelte fel 1955 szeptemberében. Ez volt az első Észak-Amerikán kívül épült templom, és az első olyan templom, ahol nem angol nyelven zajlottak a szertartások.

A fényképet az Egyháztörténeti Múzeum bocsátotta rendelkezésünkre

MÁS JUHAIM IS VANNAK.
KÉSZÍTETTE: ELSPETH YOUNG

A feltámadt Úr meglátogatta az amerikai földrészen és máshol élő juhait is (lásd 3 Nefi 15:21). A nefiták „éreztek a szögek nyomait a kezeiben és a lábfejeiben; és egyenként mind így tettek, míg mindannyian oda nem mentek, és a szemükkel láttak, és a kezeikkel éreztek, és biztosan tudták, és bizonyoságot tettek arról, hogy ő az, akiről a próféták megírták, hogy el fog jönni” (3 Nefi 11:15).

ÜZENETEK

- 4** **Első elnökségi üzenet:**
Az igaz ember pedig hitből él
Írta: Dieter F. Uchtdorf elnök
- 7** **Látogatótanítói üzenet:**
A papság esküje és szövetsége

BORÍTÓ
A három Mária a sírnál, Készítette:
William-Adolphe Bouguereau

KIEMELT CIKKEK

- 8** **A Szabadító engesztelése:**
A valódi kereszténység alapja
Írta: Robert D. Hales elder
Mert Ő él, mindannyian ismét élni fogunk.
- 14** **Jézus Krisztus feltámadása és a testtel kapcsolatos igazságok**
Írta: David A. Edwards
Jézus Krisztus feltámadása alapvető igazságokat tanít nekünk a test örökkévaló és szent természetéről.
- 22** **Híd a reményhez és a gyógyuláshoz**
Írta: Nanon Talley
Hogyan találhattok ti vagy egy szerettetek békességet, reményt és gyógyulást, még ha valami olyan gonosz és nyomasztó is ért benneteket, mint amilyen a szexuális bántalmazás?
- 28** **A régi családi album: A családi történetek ereje**
Írta: Amneris Puscasu
Őseim történetei és élete folyamatosan megerősítenek engem.

- 30** **A háború folytatódik**
Írta: Larry R. Lawrence elder
Lawrence elder megoszt négyet Sátán stratégiái közül, és elmondja, miként állhatunk ellen ezeknek.

ROVATOK

- 20** **Zene: Jöjj, jöjj Őhöz!**
Írta: Steven K. Jones és Michael F. Moody
- 38** **A hit képmásai: Skaidríte Bokuma**
- 40** **Utolsó napi szentek történetei**
- 80** **Míg újra találkozunk: Isten hatalma**
Írta: Bruce R. McConkie elder

44 Megérteni a pátriárkai áldásodat

Írta: Allie Arnell és Margaret Willden
A pátriárkai áldás olyan, mint a saját, személyes útvonaltervünk. Íme néhány tanács, hogy eligazodjatok a sajátotokon.

48 Felkészülés egy új utazásra

Írta: Karina Martins Pereira Correia de Lima
Aggasztottak a saját családalapítással kapcsolatos kételyek és félelmek. Hogyan lehetnének békére?

Lássuk, megtalálod-e az ebben a számban elrejtett Liahónát!
Tipp: Ragyog?

50 Hogyan tanulhatok az elmém-ben és a szívemmel?

Hogy tudok az Úr módja szerint válaszokat találni a kérdéseimre, és jobban megérteni a szentírásokat?

52 Személyre szabottan tanulmányozd az evangéliumot!

Tanuld meg, hogyan hozhatod ki a legtöbbet a szentírások tanulmányozásából!

56 Válaszok az egyház vezetőitől: Hogyan találunk valódi békességet

Írta: Quentin L. Cook elder

57 Elfelejtett könyvek, felidézett bizonyosság

Írta: Abegail D. Ferrer
Pont aznap, amikor megkértek, hogy beszéljek az egyházról, otthon felejtettem az egyházi anyagokat. Vajon beérik a saját egyszerű szavaimmal?

58 Látták Őt

Olvassátok el ezeket a feltámadt Szabadítóról szóló bizonyságokat, és nézzétek meg, miként lehettek ti is tanúi az Ő feltámadásának.

62 A mi helyünk

63 Poszter: Bátran, keresztény vitézek!

64 Kérdések és válaszok

Honnan tudhatom, hogy Isten meghallgatja az imáimat?

66 Ákos és a csúnya szó

Írta: Julie C. Donaldson
Egyetlen csúnya szó még nem tragédia, igaz?

68 Egy apostol válaszol: Hogyan segíthetek a családomnak erősek lenni?

Írta: David A. Bednar elder

69 Mindennap készüljétek a templomba!

Írta: Joy D. Jones
Olvassátok el, hogy tűzött ki Jones nőtestvér egy fontos célt.

70 Ragyogó Csillag

Írta: Jane McBride Choate
Csillag ideges volt, amikor először ment az Elemibe. Talál majd barátokat?

72 Légy világosság!

Írta: Elizabeth Pinborough
Nyolc módja annak, hogy jó barát légy.

73 Egyháztörténeti figurák: Az evangélium terjesztése

74 Jézusra gondolni

Írta: Lindsay Tanner
Mia megtudja, hogy mi az úrvacsora.

76 Történetek Jézusról: Jézus Krisztus megadta nekünk az úrvacsorát

Írta: Kim Webb Reid

79 Húsvéti liliumok

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza nemzetközi folyóirata

Az Első Előnkésztő: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

A Tizenkét Apostol Kvóruma: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Főszerkesztő: Joseph W. Sitati

Főszerkesztő-helyettesek: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Tanácsadók: Brian K. Ashton, Jean B. Bingham, LeGrand R. Curtis Jr., Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Ügyvezető igazgató: Peter F. Evans

Egyházi folyóiratok igazgatója: Allan R. Loyborg

Gazdasági vezető: Garff Cannon

Vezető szerkesztő: Adam C. Olson

Vezetőszerkesztő-helyettes: Ryan Carr

Kiadásért felelős asszisztens: Cremlinda Amaral

Alkotói és szerkesztői csoport: Bethany Bartholomew, Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirik, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Művészeti ügyvezető igazgató: J. Scott Knudsen

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Arculat: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Szellemi tulajdonjogi koordinátor: Collette Nebeker Aune

Gyártási vezető: Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty, Derek Richardson

Nyomdai előkészítő: Joshua Dennis, Ammon Harris

Nyomtatási igazgató: Steven T. Lewis

Terjesztési igazgató: Troy K. Vellinga

Fordítás: Böröcz Attila

Terjesztés:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési tudnivalók:

Előfizetés vagy címváltozás bejelentése az ügyfélszolgálaton keresztül lehetséges.
Ingyenes telefonszám (USA és Kanada): 00800 2950 2950
Telefonszám: +49 6172 4928 33/34

Ímél: orderseu@ldschurch.org
Online Store internetes áruház: store.lds.org

Az előfizetés éves díja: 1,90 euró

Kéziratok és kérdések a liahona.lds.org oldalon küldhetők be, vagy postai úton a következő címre: Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; vagy ímélben: liahona@ldschurch.org.

A *Liahona* (a kifejezés a Mormon könyvében szerepel és „iránytűt” vagy „iránymutatót” jelent) a következő nyelveken jelenik meg: albán, angol, biszlama, bolgár, cseh, dán, észt, fidzsi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi, japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar, malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz, ormény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, szebuanó, szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként változik.)
© Intellectual Reserve, Inc., 2017. Minden jog fenntartva.
Printed in the United States of America.

Szerzői jogok: Természetes személyek másolatot készíthetnek a *Liahonában* megjelent anyagokról személyes, nem kereskedelmi használatra (beleértve az egyházi elhívásokhoz való felhasználást is), kivéve, ahol ez másként van feltüntetve. Ez a jogosultság bármikor visszavonható. Nem lehet azonban másolatokat készíteni azokról a képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett tüntetve! Szerzői jogi kérdések az alábbi címekre küldhetők: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; ímélben: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2017 Vol. 25 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Hungarian (ISSN 1085-3847) is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$5.00 per year; Canada, \$6.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ötletek a családi esthez

Az e lapszámban található cikkek és tevékenységek közül jó pár felhasználható a családi est alkalmával. A következőkben ismertetünk két példát.

Látták Őt, 58. oldal: Mit jelent Krisztus tanújának lenni? A cikk közös, családi elolvasása után megbeszélhetitek, milyen módokon lehettek Krisztus tanúi, még ha testben most nem is látjátok Őt. Elgondolkodhattok olyan ötleteken, amelyek segítenek közelebb kerülni a Szabadítóhoz, úgymint a közösségekben élő menekültek szolgálata, a Szabadító életéről való tanulás a szentírások tanulmányozása során, vigyázni egy házaspár gyerekeire, hogy elmehegesenek a templomba, vagy felkarolni egy szükségét szenvedő ismerősötöket. Megnézhetitek a mormon.org/easter oldalon található rövidfilmet is, és eltöprengthettek Krisztus és az Ő engesztelése fontosságán a mi életünkben.

Mindennap készüljétek a templomba!, 69. oldal: Joy D. Jones nőtestvér emlékeztet bennünket arra, hogy mennyire fontos kiemelt helyre tenni a templomot az életünkben, illetve családtörténeti kutatást végezni, hogy a segítségével felkészüljünk a belépésre. Fontoljátok meg, hogy a családi est alkalmából „családtörténeti és templomi estet” tartotok. Megtanulhatjátok a nevek indexelését és a családi feljegyzések felkutatását, vagy megbeszélhetitek a templomi szertartások fontosságát, és képeket nézegethettek a világszerte épült templomokról. Ha valamelyik templom közelében laktok, ellátogathattok a kertjébe, és ott elbeszélgethettek arról, miként segítenek a templomok közelebb kerülni Mennyei Atyához és érezni az Ő szeretetét.

INTERNETES FORRÁSOK

A *Liahona* és más egyházi anyagok számos nyelven elérhetők a languages.lds.org honlapon. Látogass el a [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) oldalra (elérhető angol, portugál és spanyol nyelven) inspiráló üzenetekért, családi est ötletekért és olyan anyagokért, melyeket megoszthatsz az ismerőseiddel és a családdal.

TÉMAKÖRÖK EBBEN A SZÁMBAN

A számon a cikk első oldalára utalnak.

barátság, 70, 72
bátorság, 40, 57, 63
békesség, 48, 56, 62, 66
bizonyosság, 38, 50, 57, 58
család, 28, 42, 48, 68
családtörténet, 28
egyháztörténet, 73
engesztelés, 8, 22, 74, 76
feltámadás, 8, 14, 58, 76, 79
gyógyulás, 22
háború a mennyben, 30

hit, 4, 38, 41, 48, 80
húsvét, 14, 58, 76, 79
ima, 41, 62, 64
Jézus Krisztus, 8, 14, 30, 56, 58, 74, 76, 79
kisértés, 30, 63
lelki hatalom, 4, 30, 63, 80
nyelv, 40, 66
örök élet, 8, 14
papság, 7, 80
pátriárkai áldások, 44
példa, 72

remény, 22, 48
szentírás-tanulmányozás, 43, 52, 57
Szentlélek, 50
szexuális bántalmazás, 22
szolgálat, 4, 42, 68
szövetségek, 7
templomi hódolat, 69
test, 14
tudás, 50, 52
úrvacsora, 74, 76

Írta: Dieter F. Uchtdorf
elnök

második tanácsos az
Első Elnökségben

AZ IGAZ EMBER PEDIG HITBŐL ÉL

A rabbi és a szappanfőző

Van egy régi zsidó tanmese a szappanfőzőről, aki nem hitt Istenben. Egy nap a rabbival sétálva kijelentette: „Van valami, amit nem tudok megérteni. Évezredek óta létezik a vallás. Mégis, akármerre is néz az ember, gonosztságot, romlottságot, tisztességtelenséget, igazságtalanságot, fájdalmat, éhezést és erőszakot lát. Úgy tűnik, hogy a vallás egyáltalán nem tette jobbá a világot. Úgyhogy azt kérдем tőled: mi haszna van?”

A rabbi egy ideig nem válaszolt, csak tovább sétált a szappanfőzővel. Odaértek egy grundhoz, ahol tetőtől talpig koszos gyerekek játszottak a porban.

„Van valami, amit nem értek – mondta a rabbi. – Nézd meg ezeket a gyerekeket. Évezredek óta létezik a szappan, és ezek a gyerekek mégis mocskosak. Mi haszna van a szappannak?”

A szappanfőző így felelt: „Na, de rabbi! Nem igazságos a szappant hibáztatni ezekért a koszos gyerekekért. A szappant használni kell, hogy elérje a célját.”

A rabbi mosolyogva annyit mondott: „Pontosan.”

Hogyan élünk?

Az Ószövetség egyik prófétáját idézve Pál apostol összefoglalta, mit is jelent hívőnek lenni, amikor ezt írta: „Az igaz ember pedig hitből él” (Rómabeliek 1:17).

Talán eme egyszerű kijelentés által érthetjük meg a különbséget a törékeny és hatástalan hit, valamint az olyan hit között, amelynek hatalma van életet megváltoztatni.

Ahhoz azonban, hogy megértsük, mit jelent hitből élni, meg kell értenünk, mi is az a hit.

A hit több afféle meggyőződésnél. A hit az Istenbe vetett, cselekedetek által kísért, teljes bizalom.

A hit több afféle óhajtnásnál.

A hit több annál, hogy egyszerűen hátradőlünk, bólogatunk és kijelentjük, hogy egyetértünk. Amikor azt mondjuk, hogy „az igaz ember pedig *hitből él*”, akkor azt értjük alatta, hogy a hitünk irányít és vezérel bennünket. Oly módon *cselekszünk*, hogy az összhangban van a hitünkkel – nem gondolkodás nélküli engedelmességből, hanem az Isten iránti, valamint a gyermekeinek kinyilatkoztatott felbecsülhetetlen értékű bölcsesség iránti magabiztos és őszinte szeretetből.

A hitnek cselekedettel kell párosulnia, máskülönben élettelen (lásd Jakab 2:17). Akkor az egyáltalán nem is hit. Nincs benne annyi hatalom sem, hogy akár egyetlen személyt is megváltoztasson, a világról nem is beszélve.

A hívő férfiak és nők az irgalmas Mennyei Atyjukba helyezik bizalmukat – még a bizonytalan időkben is, még a kétség és a csapások idején is, amikor esetleg nem képesek mindent tökéletesen látni vagy világosan megérteni.

A hívő férfiak és nők buzgón járnak a tanítványság ösvényén, és szeretett Szabadítójuk, Jézus Krisztus példájának követésére törekednek. A hit arra ösztönöz – mi több, arra inspirál – bennünket, hogy a menny felé fordítsuk szívünket, és tevélegesen felkaroljuk, felemeljük és megáldjuk embertársainkat.

A cselekedetek nélküli vallás olyan, mint a dobozában hagyott szappan. Lehet, hogy csodálatos lehetőség rejlik benne, valójában azonban nemigen van hatalma bármiféle változást elérni, amíg be nem tölti a tervezett célját. Jézus Krisztus visszaállított evangéliuma a cselekvés evangéliuma. Jézus Krisztus egyháza a remény, hit és jószívűség üzenete gyanánt tanítja az igaz vallást, beleértve ebbe embertársaink lelki és fizikai módokon való megsegítését is.

Uchtdorf elnök és a lánya, Antje, menekülteket látogatnak meg egy Athén melletti táborban.

Pár hónappal ezelőtt a feleségemmel, Harriettel, és néhány gyermekünkkel családi utazásra indultunk a Földközi-tenger térségébe. Meglátogattunk néhány menekülttáborban, és találkoztunk háború sújtotta országokból érkezett családokkal. Nem a mi hitünket vallották, de ők a mi fivéreink és nővéreink, akiknek sürgősen segítségre volt szükségük. Mélyen megérintette a szívünket, amikor első kézből tapasztaltuk, miként hoz egyháztagjaink tevékeny hite segítséget, enyhülést és reményt a szükséglet látó embertársaink életébe, tekintet nélkül azok vallására, nemzetiségére vagy iskolázottságára.

Az egyazon igába fogott hit és következetes cselekvés a szívvel kedvességgel, az elmét bölcsességgel és megértéssel, a lelket pedig békességgel és szeretettel tölti meg.

A hitünk áldást hozhat és igazlelkű hatással lehet a körülöttünk lévőkre és ránk egyaránt.

A hitünk jósággal és békességgel töltheti meg a világot.

A hitünk szeretetté változtathatja a gyűlöletet és barátokká az ellenségeket.

Az igazak tehát a hittel való cselekvésben élnek: úgy élnek, hogy bíznak Istenben és az Ő útján járnak.

És ez az a fajta hit, amely képes megváltoztatni az egyéneket, a családokat, a nemzeteket és a világot. ■

TANÍTÁS EBBŐL AZ ÜZENETBŐL

Uchtdorf elnök kifejti, hogy a hit több mint csupán hitet tenni egy meggyőződés mellett. A Mennyei Atyába és Jézus Krisztusba vetett igaz hit cselekedeteket követel, a „hitből élésnek” pedig megvan a hatalma, hogy életeteket és otthonokat változtasson meg. Felkérhetitek az általatok tanítottakat, hogy osszanak meg olyan élményeket, melyek során tanúi voltak a hitből élés áldásainak és hatalmának – akár a saját életükben, akár mások életében. Buzdítsátok őket arra, hogy imádkozzanak útmutatásért azt illetően, hogy miként élhetnének még inkább az evangélium szerint.

Hittel szolgálni másokat

Uchtdorf elnök azt üzeni nekünk, hogy az Istenbe vetett hitnek „cselekedettel *kell* párosulnia”. Kifejti, hogy amikor a hitünk a következetes cselekvéssel van egyazon igába fogva, az „a lelket... békességgel és szeretettel tölti meg”. Ezen áldás ígéretével *képesek vagyunk* változást elérni, és ezt a saját életünkben is megláthatjuk, ha időt szánunk a hittel teli szolgálatra. Minden reggel imádkozhattok és kérhetitek az Urat, hogy segítsen másokat szolgálnotok. Megkérhetitek például, hogy mutassa meg nektek, amikor valamelyik testvéretek segítségre szorul a házimunkában, vagy amikor valamelyik ismerősötöknek dicséretre van szüksége. Amikor pedig jön a készítés, cselekedjétek! Ha szokásotokká teszitek ezeket az imákat és ezt a szolgálatot, akkor a hithű, következetes cselekedeteitek megáldják az életeteket és mások életét is. Uchtdorf elnök azt ígéri, hogy képesek lesztek „megváltoztatni az egyéneket, a családokat, a nemzeteket és a világot”.

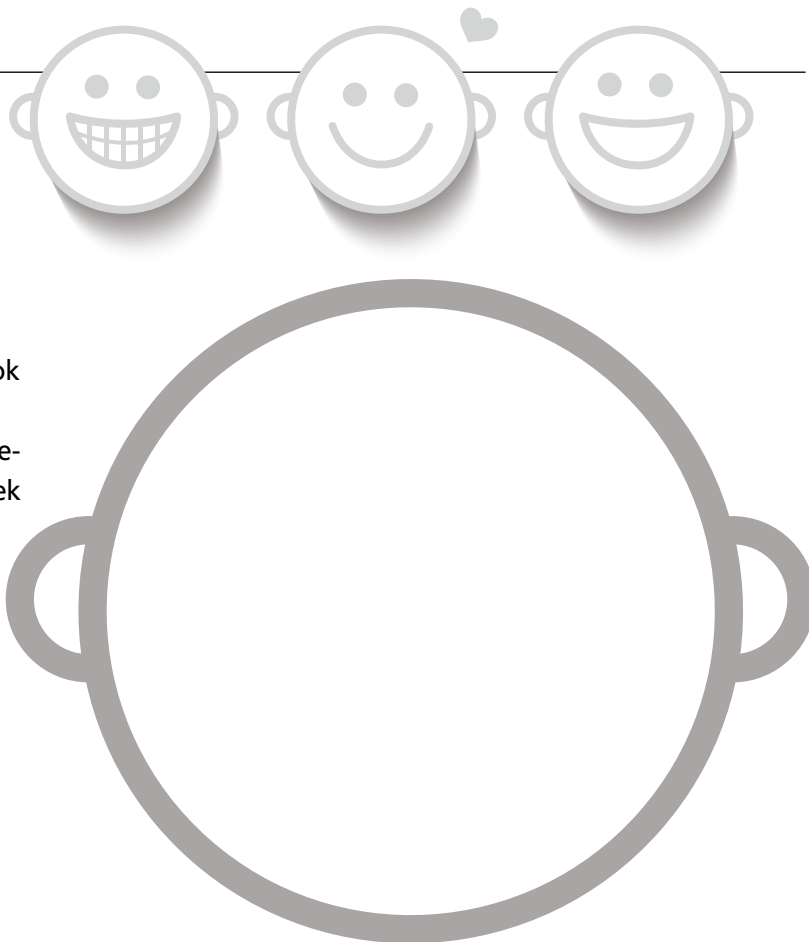
GYERMEKEKNEK

Bizalom

Próbáljátok ki ezt a tevékenységet az egyik barátotokkal. Meg kell bíznotok benne és figyelmesen kell követnetek az utasításait.

Fogjatok egy tollat vagy ceruzát és hunyjátok le a szemeteket. A barátotok fogja elmondani nektek, hova rajzoljátok ezen az arcon a szemeket, az orrot, a szájat és a haját. Utána nézzétek meg a rajzot. Hogy sikerült? Ki is színezhettek az arcot, utána pedig rajzolhattok egy másikat, ha szeretnétek még ilyet játszani.

Utasításokat követni néha nehéz. Amikor azonban a Szentlélekre hallgatva megpróbáljuk Mennyei Atyát követni, Ő segíteni fog nekünk. Mindig bízhatunk Őbenne.

A papság esküje és szövetsége

Imádságos lélekkel tanulmányozd ezt az anyagot, és törekedj rá, hogy sugalmazás által megtudd, mit kell megosztanod! Hogyan segít a Segítőegylet céljának megértése Isten leányainak felkészülni az örök élet áldásaira?

Nőtestvéreként minél jobban megértjük, hogy a papság esküje és szövetsége személyesen ránk is vonatkozik, annál inkább befogadjuk majd a papság áldásait és ígéreteit.

M. Russell Ballard elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja ezt mondta: „Mindazok, akik szent szövetségeket kötöttek az Úrral, és akik tiszteletben tartják ezeket a szövetségeket, jogosultak arra, hogy személyes kinyilatkoztatást kapjanak, áldásban részesüljenek az angyalok szolgálattétele által, társalogjanak Istennel, elnyerjék az evangélium teljességét, és ami a legfőbb, hogy Jézus Krisztus oldalán örököséivé váljanak mindannak, amivel az Atyánk rendelkezik.”¹

A papság esküjének és szövetségének áldásai és ígéretei egyaránt vonatkoznak a férfiakra és a nőkre. Sheri L. Dew nőtestvér, aki korábban tanácsos volt a Segítőegylet általános elnökségében, azt mondta, hogy „a papság

Hít
Család
Segítségnyújtás

teljességét, amely a legmagasabb szintű szertartásokban nyilvánul meg az Úr házában, a férfi és a nő együtt kaphatja meg”².

Linda K. Burton nőtestvér, a Segítőegylet általános elnöke pedig ezt a felhívást tolmácsolta: „Arra hívlak benneteket, hogy tanuljátok meg kívülről a papság esküjét és szövetségét, amely a Tan és a szövetségek 84:33–44-ben található. Megígérem, hogy amikor ezt teszitek, a Szentlélek kitágítja a papságról való megértéseteket, valamint csodálatos módokon fog inspirálni és felemelni benneteket.”³

Joseph Smith utasításai a Segítőegylet részére azt a célt szolgálták, hogy segítsenek a nőknek felkészülni „a papság kiváltságainak és áldásainak és ajándékainak birtokosaivá válni”,

ami a templomi szertartásokon keresztül fog megvalósulni.

„A templomi szertartások papsági szertartások..., de nem ruház[anak] egyházi hivatalt a férfiakra vagy a nőkre. Az Úrnak azt az ígérését teljesít[ették] be ezek a szertartások], mely szerint a népe – nők és férfiak – felruháztat[anak] hatalommal a magasságból. [T&Sz 38:32].”⁴

További szentírások és információk

Tan és a szövetségek 84:19–40; 121:45–46; reliefsociety.lds.org

JEGYZETEK

1. M. Russell Ballard, “Men and Women and Priesthood Power,” *Liahona*, Sept. 2014, 36.
2. Sheri L. Dew idézet, *Leányaim a királyságomban: A Segítőegylet története és munkássága* (2011). 140.
3. Linda K. Burton, “Priesthood Power—Available to All,” *Ensign*, June 2014, 39–40.
4. Gospel Topics, “Joseph Smith’s Teachings about Priesthood, Temple, and Women” [Evangéliumi témák: Joseph Smith tanításai a papságról, a templomról és a nőkről], topics.lds.org.

Gondolt át!

Mit tehetsz, hogy még teljesebben megértsd és megkapd a papság esküjének és szövetségének áldásait?

GECEMÁNE. KÉSZÍTETTE: J. KIRK RICHARDS

Írta: Robert D. Hales elder
a Tizenkét Apostol
Kvórumából

A Szabadító engesztelése:

A VALÓDI KERESZTÉNYSÉG ALAPJA

Jézus Krisztus engesztelő áldozatának köszönhetően mind fel fogunk támadni és halhatatlanná fogunk válni.

Joseph Smith prófétához (1805–1844) ezt a kérdést intézték: „Melyek az önök vallásának alapvető tantételei?” Ő így felelt: „Vallásunk alapvető tantételei az apostolok és a próféták bizonyossága Jézus Krisztusról; az, hogy Ő meghalt, eltemették, és harmadnap feltámadt, és felemelkedett a mennybe; és a vallásunkra vonatkozó minden más dolog ennek csupán függeléke.”¹

Én is szeretnék szót emelni Joseph próféta kijelentése mellett. Mindannak közepontjában, amiben hiszünk, a Szabadítónk és az Ő engesztelő áldozata áll – „Isten leereszkedése” (lásd 1 Nefi 11:16), melynek során az Atya elküldte a Fiát a földre az engesztelés véghezvitelére. Jézus Krisztus életének központi célja az engesztelő áldozat elvégzése volt. Az engesztelés a valódi kereszténység alapja.

Miért jelenti a Szabadító engesztelése az egyház és az életünk központi evangéliumi tantételét?

Hittételek 1:3

A harmadik hittételben ezt olvashatjuk: „Hisszük, hogy Krisztus engesztelése által az egész emberiség megszabadulhat, ha engedelmeskednek az evangélium törvényeinek és szertartásainak.”

A „megszabadulhat” ebben az összefüggésben a dicsőség legmagasabb fokának elérésére utal a celesztialis királyságban. A feltámadás mindenki számára biztosított, aki a földre jön, de az örök élet, az örök fejlődés teljes áldásainak elnyeréséhez az egyes embereknek engedelmeskedniük kell a törvényeknek, részesülniük kell a szertartásokban, és meg kell kötniük az evangéliumi szövetségeket.

Miért volt képes Jézus Krisztus engesztelést hozni a világ bűneiért, és miért csak Ő volt erre képes? Megfelelt minden követelménynek.

Isten szerette Őt és megbízott Őbenne

Jézus Mennyei Szülőktől született a halandóság előtti világban. Ő volt Mennyei Atyánk Elsőszülöttje. A kezdettől fogva ki volt választva. Engedelmeskedett Atyja akaratának. A szentírások gyakran említik Mennyei Atya örömét a Fiával kapcsolatban.

Máténál ezt olvassuk: „És ímé egy égi hang ezt mondja vala: Ez amaz én szerelmes fiam, a kiből én gyönyörködöm” (Máté 3:17).

Lukács feljegyzése szerint: „És szózat lőn a felhőből, mondván: Ez amaz én szerelmes Fiam, Őt hallgassátok” (Lukács 9:35).

A Szabadító feltámadását követően pedig a Bőség földjén épült templomnál a nép az Atya hangját hallotta: „Ímé, ez az én Szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm” (3 Nefi 11:7).

Különösképpen megérinti a lelkemet, amikor azt olvasom, hogy miközben Jézus a Gecsemáné kertjében szenvedett, az Atya – az Ő Egyszülött Fia iránti nagy szeretetből és együttérzésből – elküldött egy angyalt, hogy az vigasztalja és erősítse Őt (lásd Lukács 22:43).

Jézus engedelmességre használta az önrendelkezését

Jézusnak önszántából kellett az életét adnia értünk.

A nagy mennyei tanácsban Lucifer, „a hajnal fia” (Ésaiás 14:12; T&Sz 76:26–27) így szól:

„Ímé, itt vagyok, küldj engem, én fiad leszek, és az egész emberiséget megváltom, hogy egyetlen lélek sem vessz el, és ezt biztosan megteszem; add hát nekem a neked járó tiszteletet.

De ímé, az én Szeretett Fiam, aki kezdettől fogva Szerettem és Választottam volt, azt mondta nekem – Atyám, a te akaratod legyen meg, és a dicsőség legyen tiéd mindörökké” (Mózes 4:1–2; lásd még Ábrahám 3:27).

Az Atyja és mindannyiunk iránti nagy szeretete következtében a Fiú így szól: „engem küldj”. Amikor azt mondta, hogy „engem küldj”, akkor az önrendelkezését használta.

„A miként ismer engem az Atya, és én is ismerem az Atyát; és életemet adom a juhokért. [...]

Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az életemet, hogy újra felvegyem azt.

Senki sem veszi azt el én tőlem, hanem én teszem le azt én magamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt. Ezt a parancsolatot vettem az én Atyámtól” (János 10:15, 17–18).

Ha a Szabadító úgy akarta volna, angyalok seregei vihették volna Őt haza a keresztről egyenesen az Atyjához. Ő azonban az önrendelkezését használva feláldozta magát értünk, hogy bevégezze küldetését a halandóságban, és hogy mindvégig kitartson, beteljesítve az engesztelő áldozatot.

Jézus a földre akart jönni és alkalmas is volt erre. Amikor pedig eljött, kijelentette: „Mert azért szállottam le a mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, a ki elküldött engem” (János 6:38).

Jézus előre el volt rendelve

Péter azt tanította, hogy Jézus „eleve [előre] el volt... rendelve, a világ megalapítása előtt” (lásd 1 Péter 1:19–21).

Az összes adományozási korszak prófétái jövendöltek Jézus Krisztus eljövételéről és leendő küldetésének mibenlétéről. Nagy hite révén Énók bámulatos látomásban részesült a Szabadító születéséről, haláláról, mennybemeneteléről és második eljövételéről:

„És ímé, Énók látta azt a napot, amikor eljön az Ember Fia, méghozzá a testben; és lelke örvendezett, mondván: Az Igazlelkű felemeltetett, és a Bárány megöletett a világ megalapítása óta...

ECCE HOMO. KÉSZÍTETTE: J. KIRK RICHARDS

És az Úr így szólt Énókhhoz: Nézd, és ő odanézett, és látta az Ember Fiát, keresztre emelve fel, az emberek módja szerint;

És hallott egy hangos hangot; és az egekre fátyol borult; és Isten minden teremtménye gyászolt; és felnyögött a Föld; és meghasadtak a sziklák; és felkeltek a szentek, és megkoronáztattak az Ember Fiának jobb kezénél, dicsőség koronáival;

És Énók látta az Ember Fiát, felszállni az Atyához...

És lőn, hogy Énók látta az Ember Fia eljövételének napját, az utolsó napokban, hogy igazlelkűségben a Földön lakjon ezer éven át” (Mózes 7:47, 55–56, 59, 65).

Mintegy 75 évvel Krisztus születése előtt Amulek ekképpen tett bizonyosságot: „Íme, azt mondom nektek, tudom, hogy Krisztus el fog jönni az emberek gyermekei közé, hogy magára vegye népe vétkeit, és hogy engesztelést fog hozni a világ bűneiért; mert az Úristen mondta ezt” (Alma 34:8).

Jézus egyedülálló tulajdonságokkal rendelkezett

Halandó anyától (Máriától) születvén, az életnek hatalmát pedig az Atyjától nyervén (lásd János 5:26), kizárólag Jézus Krisztus volt képes meghozni az engesztelő áldozatot. Az élet eme hatalmának köszönhetően legyőzte a halált, semmissé tette a sír hatalmát, továbbá Ő lett a Szabadítónk és a Közbenjárónk, valamint Mestere a feltámadásnak – annak az eszköznek, amely által a szabadítás és a halhatatlanság adatik mindannyiunk számára. Jézus Krisztus engesztelő áldozatának köszönhetően mind fel fogunk támadni és halhatatlanná fogunk válni.

Jézus önszántából hozott engesztelést az eredendő bűnért

A második hittétel leszögezi: „Hisszük, hogy az emberek saját bűneikért lesznek megbüntetve, nem pedig Ádám vétkéért.”

Önrendelkezésünk használata által választjuk a hitünk gyakorlását. Buzgalommal képesek vagyunk bűnbánatot tartani, de az engesztelés nélkül nem.

Mózes könyvéből ezt tanuljuk: „Így terjedt el a mondás az emberek között, hogy Isten Fia kiengesztelt az eredeti

SZÜRKE NAP A GOLGÓTÁN. KÉSZITETTE: J. KIRK RICHARDS

vétekért, tehát a szülők bűneiért nem felelhet a gyermekek feje” (Mózes 6:54).

Nefi 2. könyvéből nagyszerű tanításban részesülünk:

„Mert amint a halál minden ember felett áthaladt, hogy betöltse a nagy Teremtő irgalmas tervét, ezért szükségképpen lennie kell egy feltámasztó hatalomnak; és a feltámadásnak a bukás következményeként szükségképpen el kell jönnie az emberekhez; és a bukás vétek következményeként jött el; és mert az emberek elbuktak, ki lettek vágva az Úr színe elől.

Szükségképpen lennie kell tehát egy végtelen engesztelésnek – ha nem lenne egy végtelen engesztelés, ez a romlandóság nem ölhetne magára romolhatatlanságot. Az első ítéletnek tehát, mely az embert érte, szükségképpen a végtelenségig kellett volna tartania. És így ennek a testnek le kellett volna feküdnie, hogy elrothadjon és szétporladjon anyaföldjében, hogy többé fel ne támadjon” (2 Nefi 9:6–7).

Jézus Krisztus volt az egyetlen tökéletes lény

A Tan és a szövetségekben így szól a Szabadító: „Atyám, tekintsd annak szenvedéseit és halálát, aki bűnt nem cselekedett, akivel nagyon elégedett voltál; tekintsd a te Fiadnak vérért, amely kiontatott, annak vérért, akit odaadtál, hogy te magad megdicsőülhess” (T&Sz 45:4).

Jézus volt az egyetlen tökéletes, büntelen emberi lény. Az Ószövetségben az áldozat véráldozatot jelentett, előjeleként az Urunk és Megváltónk kereszten hozott

áldozatának, mellyel beteljesítette az engesztelő áldozatot. Amikor az ősi templomokban véráldozatot mutatnak be, a papok egy szeplőtelen, minden tekintetben tökéletes bárányt áldoztak fel. A szentírások a tisztasága miatt gyakran utalnak a Szabadítóra úgy, mint aki „Isten Báránya” (lásd például János 1:29, 36; 1 Nefi 12:6; 14:10; T&Sz 88:106).

Péter azt tanította, hogy „drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányén, a Krisztusén” (1 Péter 1:19) váltatunk meg.

Jézus Krisztus elvette a világ bűneit

A következő versek világossá teszik, hogy engesztelése által a Szabadító megfizette bűneink árát:

„Mindannyian mint juhok letértünk; közülünk mindenki a saját útjára tért; és az Úr reá vetette mindannyiunk gonoszságát” (Móziás 14:6).

„Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt. [...]

Mert ha, mikor ellenségei voltunk, megbékéltünk Istennel az ő Fiának halála által, sokkal inkább megtartunk az ő élete által minekutána megbékéltünk vele.

Nemcsak pedig, hanem dicsekedünk is az Istenben a mi Urunk Jézus Krisztus által, a ki által most a megbékélést [engesztelést] nyertük. [...]

Mert miképpen egy embernek engedetlensége által sokan bűnösökké lettek: azonképpen egynek engedelmissége által sokan igazakká lesznek” (Rómabeliek 5:8, 10–11, 19).

„Hogy beteljesedjék, a mit Ésaiás próféta mondott, így szólván: Ő vette el a mi erőtlenségünket, és ő hordozta a mi betegségünket” (Máté 8:17).

„De Isten nem szűnik meg Istennek lenni, és az irgalom jogot formál a töredelmesekre, és az irgalom az engesztelés miatt jön el; és az engesztelés véghezviszi a halottak feltámadását; és a halottak feltámadása visszaviszi az embereket Isten színe elé; és így visszaállítanak az ő színe elé, hogy cselekedeteik szerint, a törvény és az igazságosság szerint megítéltesenek. [...]

És így valósítja meg Isten az ő nagyszerű és örök céljait, amelyek a világ megalapítása óta el vannak készítve. És így

jön létre az emberek szabadulása és megváltása, és a pusztulásuk és a nyomorúságuk is” (Alma 42:23, 26).

Jézus mindvégig kitartott

Jézus Krisztus kitartott a Gecsemáné megpróbáltatásai, szenvedése, áldozata és kínjai, valamint a Golgota keresztlének gyötrelmei közepette is. Majd végre ezt mondhatta: „Elvégeztetett” (János 19:30). Elvégezte a munkáját a halandóságban és mindvégig kitartott, így teljesítve be az engesztelő áldozatot.

A kertben így szólt: „Atyám! ha lehetséges, múlték el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen a mint én akarom, hanem a mint te” (Máté 26:39).

A Tan és a szövetségekben a következőket tanuljuk: „Amely szenvedés nyomán, még én, Isten, mindenek közt a legnagyobb is reszkettem a fájdalomtól, és minden pórusból véreztem, és testben és lélekben is szenvedtem – és azt kívántam, hogy ne igyam ki a keserű poharat, és visszarettenjek –

Mindazonáltal dicsőség legyen az Atyának; én ittam, és befejeztem előkészületeimet az emberek gyermekeiért” (T&Sz 19:18–19).

Az Atyjának ezt mondta Jézus: „Én dicsőítettelek téged e földön: elvégeztem a munkát, a melyet reám bízál, hogy végezzem azt” (János 17:4).

A kereszten pedig, „mikor azért elvette Jézus az eczetet,

HOVA VITTEK ÖT? KÉSZÍTETTE: J. KRISZTUS RICHARDS

monda: Elvégeztetett! És lehajtván fejét, kibocsátá lelkét” (János 19:30).

Jézus a földre jött, megtartotta az isteniségét, hogy elvégezhesse az engesztelő áldozatot, és mindvégig kitartott.

Emlékezzünk Órá az úrvacsora által

Napjainkban a kenyér és a víz – testének és vérének jelképei – azok a jegyek, melyekkel a Szabadító engesztelő áldozatára emlékezzünk, ahogyan azt az Úr az apostolaival elköltött utolsó vacsora során bevezette.

„És minekutána a kenyeret vette, hálákat adván megszégé, és adá nékik, mondván: Ez az én testem, mely ti érettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

Hasonlóképen a pohárt is, minekutána vacsorált, ezt mondván: E pohár amaz új szövetség az én véremben, mely ti értettetek kiontatik” (Lukács 22:19–20).

A János 11:25–26-ban a következőket olvassuk:

„Én vagyok a feltámadás és az élet: a ki hisz én bennem, ha meghal is, él;

És a ki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal.”

Továbbá: „Én vagyok amaz élő kenyér, a mely a mennyből szállott alá; ha valaki eszik e kenyérből, él örökké. És az a kenyér pedig, a melyet én adok, az én testem, a melyet én adok a világ életéért” (János 6:51).

A „világ élete” az örök életet jelenti.

Minden héten fel kell készítenünk magunkat és a családjunkat arra, hogy érdemesen vegyünk az úrvacsorából, és bűnbánó szívvel újítsuk meg a szövetségeinket.

Az Atya és a Fiú szeretnek minket

Az Atya a földre küldte az Ő Fiát (ez a leereszkedés), hogy megengedje a keresztre feszítését és azt, hogy kereszttúlmenjen mindazon, amin kereszttúlment. Jánosnál ezt olvassuk:

„Monda... Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam.

Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is; és mostantól fogva ismeritek őt, és láttátok őt” (János 14:6–7).

„Nem abban van a szeretet, hogy mi szeretjük az Istent, hanem hogy ő szeretett minket, és elküldte az ő Fiát

TAMÁS, NE KÉTELKÉDJI KÉSZÍTETTE: J. KIRK RICHARDS

engesztelő áldozatul a mi bűneinkért” (1 János 4:10).

Az idézett versekben a *megbékélés*, *engesztelés*, *engesztelő áldozat* kifejezések hasonló jelentéssel bírnak.

Összefoglalás

Mindenki, aki a földre jön és halandó testet kap, fel fog támadni. Azért azonban meg kell dolgoznunk, hogy elnyerjük a felmagasztosulás áldását a hithűségünk, önmegbecsülésünk, engedelmisségünk és bűnbánatunk révén. Az irgalom igazságosan lesz kimérve, lehetővé téve a bűnbánatot.

Mivel azt választottuk, hogy Megváltónkként követjük és fogadjuk el Jézus Krisztust, keresztkedéskor magunkra vesszük a nevét. Magunkra vesszük az engedelmisség törvényét. Megígérjük, hogy mindig emlékezni fogunk Órá és betartjuk a parancsolatait. Amikor vesszünk az úrvacsorából, megújítjuk a szövetségeinket.

Szövetségeink megújítása által megkapjuk az ígéretet, hogy a Lelke mindig velünk lesz. Ha beengedjük az életünkbe a Lelkét, és engedjük, hogy irányítsa az életünket, akkor visszatérhetünk Mennyei Atyánk és az Ő Fia, Jézus Krisztus színe elé. Ez az Ő boldogságtervük számunkra, ez a szabadítás terve. ■

Részlet egy 2008. június 24-i beszédből (“The Atonement”), mely a Provo-i Misszionáriusképző Központban, egy új misszióelnökök számára tartott képzésén hangzott el.

JEGYZET

1. Az egyház elnökeinek tanítása: Joseph Smith (2007). 52.

Jézus Krisztus feltámadása

ÉS A TESTTEL KAPCSOLATOS IGAZSÁGOK

Írta: David A. Edwards

Egyházi folyóiratok

Jézus... monda: Elvégeztetett! És lehajtván fejét, kibocsátá lelkét” (János 19:30). „Abban a pillanatban Jézus Krisztus lelke elhagyta a testét – azt a testet, amely elviselte a szenvedést, hogy Ő engesztelést hozhasson az emberek bűneiért, és megsegíthesse őket a gyengeségeik idején (lásd Alma 7:12–13). Ezután az immár üres edénnyé vált testet levették a keresztről, gyalcsokba tekerték, végül pedig egy sírboltba helyezték. A harmadik napon az odaérkező asszonyok azért jelentek meg, hogy befejezzék a test előkészítését a temetésre.

Azonban a test eltűnt.

Az üres sírbolt felfedezése csak a kezdet volt. Mária Magdaléna, az apostolok és később még sokan mások is valami csodásnak lettek tanúi: a feltámadt, tökéletessé vált Jézus Krisztusnak, a maga tapintható, emberi alakjában.

A Szabadító gondoskodott róla, hogy azok, akik látták Őt a feltámadása után, maradéktalanul felfogják, milyen az Ő teste. Felszólította például az apostolokat, hogy tapintsák meg a testét, saját maguk számára is meggyőződve arról, hogy nem jelenéssel van dolguk,

hanem Ő fizikailag is jelen van (lásd Lukács 24:36–40).¹ Még együtt is evett velük (lásd Lukács 24:42–43).

Amikor azután az apostolok teljesítették a Jézus Krisztus evangéliumának prédikálására szóló megbízatásukat, ellenállásban és üldöztetésben volt részük – ennek egy része amiatt érte őket, mert azt tanították, hogy Jézus Krisztus feltámadt, és hogy ennek eredményeképpen az egész emberiség fel fog támadni (lásd Apostolok cselekedetei 4:1–3).

Jézus Krisztus feltámadása napjainkban éppen annyira központi helyet foglal el az Ő egyháza által a világnak kijelentett üzenetben, mint akkoriban. Amint azt Joseph Smith próféta kijelentette: „Vallásunk alapvető tanítélei az apostolok és a próféták bizonyossága Jézus Krisztusról; az, hogy Ő meghalt, eltemették, és harmadnap feltámadt, és felemelkedett a mennybe; és a vallásunkra vonatkozó minden más dolog ennek csupán függeléke.”²

A feltámadás segít megválaszolni olyan alapvető kérdéseket, amelyek Isten természetére, a mi természetünkre és az Istennel való kapcsolatunkra, ezen élet céljára, illetve a Jézus Krisztusba vetett reményünkre

Feltámadása által Jézus Krisztus jelentős igazságokat tanított nekünk a testet illetően.

Bárki, aki
„Elveti a
testtel rendelkező
Isten elgondolását,
egyaránt elveti a
halandó és a feltá-
madt Krisztust is.”

– Jeffrey R.

Holland elder

vonatkoznak. Íme néhány igazság azok közül, amelyeket Jézus Krisztus feltámadása alátámaszt.

Mennyei Atyánknak megdicsőült teste van

Habár azon elgondolás, miszerint Istennek emberi alakja van, kétségtelenül a Bibliából ered,³ és gyökeret vert az emberek gondolkodásában is, mégis számos teológiai és vallásfilozófiai áramlat elutasította azt egy olyan Istenért, aki „test, részek és szenvedély nélküli”⁴, minthogy ezen szemlélet szerint a test (és általában az anyag) gonosz vagy nem valóságos, miközben a lélek, az elme vagy a gondolatok képezik az alapvető létezés vagy valóság igaz lényegét.

Mily dicsőségesen egyszerű és forradalmi volt hát Isten természetének kinyilatkoztatása a Fián, Jézus Krisztuson keresztül!

Szolgálattétele során a Szabadító kijelentette, hogy „a ki engem látott, látta az Atyát” (János 14:9). Ez még inkább igaz volt azután, hogy feltámadt egy olyan tökéletessé vált, halhatatlan testtel, amely megmutatta, hogy „az Atyának húsból és csontból való teste van, tapintható, akár az emberé; a Fiúnak is” (T&Sz 130:22).

Így mutatkozott meg Mennyei Atya fizikai természete. Ahogy azt Joseph Smith később kifejtette: „Az, aminek nincs teste, illetve nincsenek alkotórészei, semmi. Nincs még egy másik Isten a mennyben, csak az az Isten, aki húsból és csontból való testtel rendelkezik.”⁵

Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából a következőképpen magyarázta ezt: „Ha egy Istenség számára nemcsak hogy nem szükséges, de nem is kívánatos testtel rendelkezni, akkor az emberiség Megváltója miért váltotta meg a *saját* testét, megváltva azt a halál és a sír markából, kezeskedve arról, hogy az soha többé nem válik külön az Ő lelkétől az időben vagy az örökkévalóságban? *Bárki, aki elveti a testtel rendelkező Isten elgondolását, egyaránt elveti a halandó és a feltámadt Krisztust is.*”⁶

Mennyei Atya hatalma, tudása és szeretete végtelen

Mennyei Atya jellemének felülmúlhatatlan tulajdonságai már Jézus Krisztus feltámadásának a tényében is megmutatkoznak. Amint azt D. Todd Christofferson elder a Tizenkét Apostol Kvórumából kijelentette: „Krisztus feltámadása valóságának fényében megalapozatlanok a kétségek az Atyaisten mindenhatóságával, mindentudóságával és jóakarásával kapcsolatban, aki Egyszülött Fiát adta a világ megváltásáért.”⁷

Isten hatalmát, tudását és jóságát igazolja Jézus Krisztus feltámadása, bizonyítékot szolgáltatva a Mennyei Atya tervében rejlő bölcsességre és szeretetre, valamint arra is, hogy Ő képes végrehajtani azt a tervet (ahogyan a Fia is).

Isten gyermekei vagyunk

Amint azt a Biblia tanítja nekünk, „Isten képére...: férfivá és asszonynyá” (1 Mózes 1:27) lettünk megalkotva. Jézus Krisztus feltámadása megerősítette ezt az igazságot. Mi több, éppen feltámadásának óráján hangsúlyozta ki Jézus Krisztus a mi kapcsolatunkat Mennyei Atyánkkal, kijelentve, hogy „felmegyek az

én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez” (János 20:17; kiemelés hozzáadva).

A Szabadító kinyilatkoztatta, hogy Isten és az emberiség nem különböznek teljességgel egymástól a lényegi valójukban. Testünk alapvető alakja hasonló a lelkünkéhez,⁸ lelkünk pedig Isten képmására lett megalkotva, mert ez a szülő-gyermek viszony természete.

A test egy képessé és nemessé tévő ajándék

Feltámadása által a Szabadító megmutatta nekünk, hogy a fizikai, testi létezés szerves része Isten és az Ő gyermekei örökkévaló létének. Az Úr ezt nyilatkoztatta ki Joseph Smithnek: „Az elemek örökkévalóak, és a lélek és az elem, elválaszthatatlanul összekötve, teljességet kap az örömből” (T&Sz 93:33). Ez az elválaszthatatlan kötés forrasztja egyé a lelket és a fizikai anyagot akképpen, hogy egyetlen halhatatlan, romolhatatlan, dicsőséges és tökéletes testet alkossanak – az egyetlen olyan testet, amely képes részesülni az örömmel abban a teljességében, mellyel Isten rendelkezik.

Ezzel szemben a korábban fizikai testtel rendelkező, majd attól a lélekvilágba történő belépéskor elválasztott „halottak fogságként tekinte[nek] lelküknek testüktől való... távollétére” (T&Sz 138:50; lásd még T&Sz 45:17).

Még a halandó testünk is alapvető részét képezi Mennyei Atya tervének, és egy isteni ajándék. Amikor a lelkünk a halandóság előtti állapotból a földre jön, test „adatik” rá (lásd Ábrahám 3:26). Amint azt Joseph Smith próféta tanította: „Azért jöttünk erre a földre, hogy testünk lehessen, és tisztán Isten elé vigyük azt a celesztiális királyságba. A boldogság nagyszerű tantétele a testtel való rendelkezésen alapszik. Az ördögnek nincs teste, és ebből áll a büntetése.”⁹

David A. Bednar elder a Tizenkét Apostol Kvórumából így tanított: „Fizikai testünk

lehetővé teszi, hogy olyan széleskörű, mélyes és intenzív tapasztalatokat szerezzünk, melyekre a halandóság előtti létünkben nem tehattünk volna szert. Fizikai testünk megléte ezért elmélyíti emberi kapcsolatainkat, és felerősíti azon képességünket, hogy felismerjük az igazságot, és azzal összhangban cselekedjünk, valamint azon képességünket, hogy engedelmeskedjünk Jézus Krisztus evangéliuma tantételeinek és szertartásainak. A halandóság iskolájában olyan módon tapasztaljuk meg a gyengédséget, a szeretetet, a kedveséget, a boldogságot, a bánatot, a csalódást, a fájdalmat, sőt, még a fizikai korlátok miatti kihívásokat is, hogy azok felkészítenek bennünket az örökkévalóságra. Egyszerűen fogalmazva: vannak leckék, melyeket – a szentírás szavaival élve – »a test szerint«¹⁰ kell megtanulnunk, és vannak olyan tapasztalatok, melyeket szintén így kell megszereznünk (1 Nefi 19:6; Alma 7:12–13).”¹⁰

Joseph Smith még azt is tanította, hogy „mindenkinek, akinek teste van, hatalma van azok felett, akiknek nincsen”¹¹. Sátán megkísérthet bennünket, de kényszeríteni nem képes. „Az ördögnek semmi hatalma nincs

Halandó testünk is alapvető részét képezi Mennyei Atya tervének, és egy isteni ajándék. Amikor a lelkünk a földre jön, test „adatik” rá (lásd Ábrahám 3:26).

felettünk, csak annyi, amennyit megengedünk neki.”¹²

A tökéletessé vált, feltámadt test ajándéka végső soron segít abban, hogy örökre kikerüljünk Sátán hatalmának hatóköréből. Ha nem lenne feltámadás, „akkor lelkünk annak... lenne kiszolgáltatva, aki... az ördög..., hogy több fel ne keljen. És lelkünknek is hozzá hasonlóvá kellene válni, és ördögök lennénk, egy ördög angyalai lennénk, hogy ki legyünk rekesztve Istenünk színe elé, és a hazugságok atyjával maradjunk; nyomorultságban, mint ő maga” (2 Nefi 9:8–9).

A lélek és a test nem ellenségei egymásnak

Habár különböznek, a lélek és a test nem két alapvetően eltérő és kibékíthetetlen valósághoz tartozik. Amint azt Joseph Smith megtudta: „Nem létezik olyan, hogy anyag-talan anyag. Minden lélek anyag, csak finomabb és tisztább, és csak tisztább szemek ismerhetik fel; mi nem láthatjuk; de amikor testünk tisztává lesz, meg fogjuk látni, hogy az teljes mértékben anyag” (T&Sz 131:7–8).

Megdicsőült, feltámadt állapotában Jézus Krisztus a lélek és a test tökéletes egységét képviseli, szemléltetve számunkra, hogy „a lélek és a test az ember lénye” (T&Sz 88:15). Ebben az életben arra törekszünk, hogy „lelki gondolkodásmód” és ne „testi gondolkodásmód” (2 Nefi 9:39) jellemezzen, hogy „[levetkőzzük] a természetes embert” (Móziás 3:19), és hogy „minden szenvedély[ünket] megzaboláz[zuk]” (Alma 38:12). Ez azonban nem jelenti azt, hogy a lélek és a test ellenségei egymásnak. Amint azt Jézus Krisztus megmutatta nekünk, a testet nem megvetni és meghaladni kell, hanem uralni és átváltoztatni.

A halandó testben való életnek jelentőségteljes célja van

Jobban értelmet nyer az az elképzelés, hogy ez az élet egy próbatétel, amikor belegondolunk abba, amit az ezt megelőző és az ezt követő életünkről tudunk. Mielőtt a földre jöttünk, lelkeként éltünk. Mennyei Atyánk pedig azt szánja számunkra, hogy olyanokká váljunk, mint Ő, és halhatatlan fizikai testben örökké éljünk. Ezek az igazságok azt jelentik, hogy a próbatételünk ideje ezekben a halandó testekben nem önkényes, hanem valós jelentése és célja van.

Ahogy Christofferson elder is elmagyarázta, „a döntéseink fogják megmutatni Istennek (és saját magunknak is), vajon képesek és elkötelezettek vagyunk-e az Ő celesztialis törvénye szerint élni, miközben nem vagyunk ott a jelenlétében, és olyan fizikai testtel rendelkezünk, melyben mindenféle erők, vágyak és szenvedélyek munkálkodnak. Meg tudjuk zabolázni a testet, hogy a lélek eszközévé, és ne urává váljon? Vajon az idő és az örökkévalóság során is ránk lehet bízni isteni hatalmakat, például az élet teremtésének hatalmát? Személy szerint mi legyőzzük-e a gonoszt? Akik ezt teszik, »azoknak dicsőség adatik fejükre örökkön örökké« [Ábrahám 3:26] – mely dicsőségnek nagyon is figyelemre méltó jellemzője a feltámadt, halhatatlan és megdicsőült fizikai test.”¹³

Jelenlegi testünkben megélt élményeink, beleértve ebbe az egymással való kapcsolatainkat is, azért jelentőségteljesek, mert előképei az eljövendőnek. Amint az Joseph Smith számára világossá vált: „És ugyanazok a kapcsolatok, amelyek itt vannak közöttünk, ott is létezni fognak közöttünk, csak örök dicsőséggel párosulnak majd, amely dicsőséget jelenleg nem élvezünk” (T&Sz 130:2).

Megdicsőült, feltámadt állapotában Jézus Krisztus a lélek és a test tökéletes egységét képviseli, azt szemléltetve, hogy „a lélek és a test az ember lénye” (T&Sz 88:15).

Attól a pillanattól fogva, hogy az emberek meglátták az üres sírt, Jézus Krisztus feltámadása reményt hoz, mert az Ő feltámadásában a saját feltámadásunk reményét látjuk.

Reménységünk van Jézus Krisztusban

Attól a pillanattól fogva, hogy az emberek meglátták az üres sírt, Jézus Krisztus feltámadása reményt hoz, mert az Ő feltámadásában a saját feltámadásunk reményét látjuk, amikor is minden veszteségünkért kárpótolva leszünk, amennyiben hithűek maradunk.¹⁴

A Szabadító egykori apostolai bátran tehetek bizonyosságot az Ő feltámadásáról, mert látták és tapintották a testét. Ennél azonban sokkal többről volt szó. Ahogy Jézus Krisztus testi fogyatékosokat gyógyított azért, hogy megmutassa, hatalmában áll a bűnök megbocsátása (lásd Lukács 5:23–25), éppen úgy vált a feltámadása – a fizikai halál legyőzésére való hatalmának kézzelfogható bizonyítéka – biztosítékká a követői számára azt illetően, hogy hatalmában áll legyőzni a lelki halált is. Azok az ígéretek, melyeket Ő a tanításaiban tett – a bűnök bocsánata, békeség ebben az életben, örök élet az Atya királyságában – valóssá váltak, a hitük pedig megingathatatlan lett.

„Ha pedig a Krisztus fel nem támadott, hiábavaló a [hitünk]” (1 Korinthusbeliek 15:17). De minthogy Ő feltámadt a halottaiból, „remél[hetjük] azt, hogy majd örök életre támad[unk] fel, és ez a belé vetett hit[ünk] miatt van, az ígélet szerint” (Moróni 7:41).

Halandó élete során Jézus Krisztus hívta az embereket, hogy kövessék Őt. Halála és feltámadása után a célirány még világosabbá vált. Ha az evangélium törvényeinek és szertartásainak való engedelmesség által „celesziális lelket” ápolunk magunkban, megkaphatjuk „ugyanazt a testet..., amely a természetes test volt”, és megelevenít majd „a celesziális dicsőség egy része [és azután megkapjuk] azt, méghozzá a teljességét” (T&Sz 88:28–29). Ő megmutatta az utat. Ő az út. Az Ő hatalma – az Ő engesztelése és feltámadása – által lehetséges ez a celesziális teljesség, amely magában foglalja az öröm feltámadt testben megélt teljességét. ■

JEGYZETEK

1. Amikor Jézus Krisztus megjelent az Újvilágban élő embereknek, megkérte őket – több ezret közülük –, hogy jöjjenek oda „egyenként” és érintsék meg a kezeit, a lábfejeit és az oldalát, hogy tanúságot tehesenek róla, miszerint tapintották és látták is a feltámadt Urat (lásd 3 Nefi 11:14–15; 18:25).
2. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 52.
3. Lásd 1 Mózes 1:27; 2 Mózes 33:11; Apostolok cselekedetei 7:56.

4. Habár korábbi keresztény hitvallások is tartalmaztak hasonló elgondolásokat, e konkrét megfogalmazás forrása az Anglikán Egyház Harminckilenc Cikkelye a Vallásról (1563).
5. *Tanítások: Joseph Smith*. 44.
6. Vö. Jeffrey R. Holland: Az egyedül igaz Isten és a kit Ő elküldött, a Jézus Krisztus. *Liahóna*, 2007. nov. 42.
7. D. Todd Christofferson: Jézus Krisztus feltámadása. *Liahóna*, 2014. máj. 113.
8. Már Jézus Krisztus halandóság előtti állapotában való megmutatkozása is erről a

- tényről tett bizonyosságot, mivel megmutatta, hogy a lelki testének emberi alakja van (lásd Ether 3:16).
9. *Tanítások: Joseph Smith*. 219.
 10. David A. Bednar: Hiszünk abban, hogy erkölcsösnek kell lennünk. *Liahóna*, 2013. máj. 41.
 11. *Tanítások: Joseph Smith*. 220.
 12. *Tanítások: Joseph Smith*. 222.
 13. D. Todd Christofferson: Miért fontos a házasság és a család? *Liahóna*, 2015. máj. 51.
 14. Lásd *Tanítások: Joseph Smith*. 54.

Jöj, jöj Öhozzá!

Átérezve ♩ = 44-48

Szöveg: Steven K. Jones

Zene: Michael F. Moody

1. Sze -
(2. A)
(3. Jól)

5

re - tet - ből Ő el - jött kö - zénk, S nem von - ta meg sen - ki - től
föld - re jött és em - ber - ként élt, Így nincs föl - di gond, a - mit
is - mer - te a gyöt - rel - me - ket. Higgy Ben - ne - Ő eny - hü - lést

jobb kéz

8

ál - dó ke - zét. Nincs oly ső - tét, hol nem jut át, Sem
Ő meg nem ért; Nincs fáj - da - lom, mit át nem élt, Így
nyújt-hat ne - ked. Fel - nyit - ja sze - med, el - tör - li vét - ked, Ha

rall.

11

bá - nat vagy gyász, mit ne ven - ne át. Jöjj, jöjj Ő - hoz -
be - gyó - gyít - hat - ja szí - ved se - bét. Jöjj, jöjj Ő - hoz -
hű - en és szív - ből Őt kö - ve - ted. Jöjj, jöjj Ő - hoz -

a tempo

2

14

zá! zá! zá!
Jöjj Hoz - zá! Is - merd meg Őt, Ki

17

a - lá - za - tos és sze - líd szí - vű. Jöjj, jöjj Ő - hoz -

20

1. 2. 3.
zá! 2. A 3. Jól Ó,

23

jöjj, jöjj Ő - hoz - zá!

© Steven K. Jones és Michael F. Moody, 2016. Minden jog fenntartva.
Erről a dalról készíthető másolat esetenkénti, nem kereskedelmi egyházi vagy otthoni használatra.

HÍD A reményhez ÉS A gyógyuláshoz

A megfelelő segítséggel a szexuális bántalmazás áldozatai rátalálhatnak az oly nagyon vágyott gyógyulásra.

Írta: Nanon Talley

UNSZ Családsegítő Szolgáltatások, Amerikai Egyesült Államok, Texas

Képzeljétek el, hogy egy meredély szélén álltok, és át akartok kelni egy mély szakadék túloldalára, ahol az elmondások szerint nagy boldogság vár rátok. Miközben az átkelés útját keressétek, találtok egy csomó építőanyagot, amelyek – a megfelelő módon összeillesztve – hidat alkothatnak a szakadékon való átkeléshez.

Ha nem tudjátok, hogyan kell megépíteni a hidat, nem fogjátok hasznát venni az építőanyagoknak, továbbá bosszúsnak és reménytelennek fogjátok érezni magatokat. Ha viszont segítséget kaptok egy tapasztalt hídépítőtől, akkor növekedhet a tudásotok és a megértésetek, és együtt megoldhatjátok a feladatot.

A munkám során már 18 éve biztosítok eszközöket és útmutatást az embereknek, segítve őket abban, hogy áthidalják az érzelmi vagy mentális szenvedés szakadékát. Azok között, akiknek tanácsot adok, senkinek sincsenek mélyebb sebei, mint a szexuális bántalmazás áldozatainak. Sokszor láttam, milyen hatással van ez a kihívás az egyén ama képességére, hogy mindvégig jól kitartson.

Arra is rájöttem azonban, hogy a Szabadítón keresztül lehetséges a küzdelmeink és szenvedéseink tartós enyhítése. Az Ő szeretete kiemeli az embereket a sötétségből a világosságra.

Miért okoz ekkora kárt a szexuális bántalmazás?

A bántalmazás áldozatai depresszióval, önbizalomhiánnyal és egyéb mély érzelmi kínokkal teli életről számolnak be nekem. Gordon B. Hinckley elnök (1910–2008) segített nekünk megérteni, miért okoz ilyen mély sebeket a szexuális bántalmazás:

„[O]tt van a szexuális bántalmazás szörnyű, gonosz gyakorlata. Felfoghatatlan. Meggyalázza azt a tisztességet, amelynek jelen kellene lennie minden férfiben és nőben. *Erőszakot tesz azon, ami szent és isteni*. Romboló a gyermekek életére nézve. Elítélendő, és *a legsúlyosabb elmarasztalást érdemli*.”

Gyalázat minden olyan férfira vagy nőre, aki szexuálisan bántalmaz egy gyermeket! Ezzel a bántalmazó nemcsak hogy *a legsúlyosabb fajta sérülést okozza*, de az Úr előtt is ítélet alatt áll.”¹

A gyermeknemzés hatalma a Mennyei Atyánk által a gyermekei számára adott szent és isteni hatalom. David A. Bednar elder a Tizenkét Apostol Kvórumából ezt tanította: „A gyermeknemzés hatalma nagy lelki jelentőséggel bír. [...] Mennyei Atyánk és Szeretett Fia teremtők, és

mindannyiunknak megadták teremtő erejük egy részét.”² Nem csoda tehát, hogy eme szent hatalom megsértése „a legsúlyosabb elmarasztalást érdemli”, és „a legsúlyosabb fajta sérülést okozza”.

A fájdalom megértése

Szexuális bántalmazásnak számít bármely kölcsönös beleegyezés nélküli, érintéssel kísért vagy nem kísért tevékenység, melynek során az illetőt más személy nemi vágyainak kielégítésére használják. A szexuális bántalmazás áldozatainak gyakran összezavarodik a gondolkodása, továbbá az érdemtelen és a szégyen szinte elviselhetetlenül súlyos érzéseit élik meg. Az áldozatok által megtapasztalt fájdalmat és szenvedést gyakran felerősítik másoknak a szexuális bántalmazás és annak hatásai félreértésében gyökerező megjegyzései. Egyes áldozatokat hazugsággal vádolnak, vagy azt mondják nekik, hogy valamiképpen ők a hibásak. Másokkal tévesen azt hitetik el, hogy bűnbánatot kell tartaniuk, mintha az áldozattá válással valamiképpen bünt követtek volna el.

Sok olyan, gyermekkorai szexuális bántalmazást átélt személlyel dolgoztam, akiknek azt mondják, hogy „lépjenek túl rajta”, „hagyják maguk mögött a múltat”, vagy „egyszerűen csak bocsássák meg és felejtsek el”. Az ilyen kijelentések – főleg, ha azok jó barátoktól, családtagoktól vagy egyházi vezetőkötől erednek – a gyógyulás és békesség helyett a növekvő titkolózás és szégyenérzet felé terelhetik az áldozatot. Egy súlyos fizikai sérüléshez vagy fertőzéshez hasonlóan ezek az érzelmi sebek sem múlnak el pusztán attól, hogy figyelmen kívül hagyják őket. Ehelyett növekszik a bántalmazás során elkezdődő zavarodottság, és az annak eredményeképpen fellépő kínzó érzelmekkel együtt megváltoztathatják a személy gondolkodását, végül pedig egészségtelen magatartásformák kialakulásához vezethetnek. Nem szokatlan, hogy a bántalmazás áldozatai nem tekintenek bántalmazásként a velük történetekre, mégis egészségtelen magatartásformák és kínzó érzelmek alakulnak ki náluk.

Hannah (a nevet megváltoztattuk) kisgyermekként élt át szexuális bántalmazást. Más áldozatokhoz hasonlóan ő is úgy nőtt fel, hogy rossz és értéktelen embernek érezte magát. Élete java részében megpróbált eléggé szolgálni másokat ahhoz, hogy kompenzálja az érzést, miszerint „nem elég jó”

Mennei Atya vagy bárki más szeretetére. A kapcsolataiban attól félt, hogy ha bárki igazán megismeri őt, olyan szörnyű embernek fogják tartani, amilyennek saját magát hitte. A visszautasítástól való felfokozott félelme oda vezetett, hogy félt új dolgokat kipróbálni az életben, de akár az olyan egyszerű feladatoktól is, mint hogy felhívjon valakit. Bár képzőművészi tehetséggel volt megáldva, felhagyott a művelésével, mert attól félt, hogy nem lesz képes feldolgozni a bírálatot.

A gyámoltalanság, tehetetlenség, félelem, harag, zavarodottság, szégyen, magányosság és elszigeteltség érzései több mint 50 éven át vezérelték a mindennapi döntéseit.

Fájdalom helyett békesség

A Szabadító „mindenféle fájdalmat és megpróbáltatást és kísértést” elszenvedett. Azért tette ezt, hogy „a test szerint tudhassa, hogyan segítse meg népét” (Alma 7:11–12). Nemcsak a bűneinkért szenvedett, hanem a gyógyulásunkra is, a mások bűnei által okozott szenvedésünk idején.

Úgy gondolom, ha a Szabadító ma köztünk járna, együtt könnyezne azokkal, akiket szexuálisan bántalmaztak, és megáldaná őket, amint a nefitákkal is együtt könnyezett, és amint őket is megáldotta (lásd 3 Nefi 17). Bár testben nincs közöttünk, a Lelke velünk lehet, és módot biztosított nekünk a gyógyulásra, a békesség érzésére és a megbocsátásra.

Sok megsebzett ember számára szinte hihetetlen az az elképzelés,

hogy az általuk cipelt fájdalmat békesség válthatja fel. Az emberek gyakran éveken át elmulasztják fel- és elismerni a bántalmazottak sebeit. A sérüléseket elfedi a mosolygós arc, a segítőkészség, az olyan életvitel, mintha semmi rossz sem történt volna, miközben a fájdalom mégis állandóan jelen van.

Hasonlítsuk össze az érzelmi gyógyulás folyamatát egy testi sérülés gondozásával és ellátásával. Tegyük fel, hogy fiatalon eltörték a lábatokat. Nem mentetek el az orvoshoz, hogy helyrehozza, hanem addig sántikáltatok, míg el nem múlt az erős fájdalom, de egy keveset mégis minden lépésnél éreztek belőle. Évekkel később azt szeretnétek, ha teljesen elmúlna a fájdalom, így hát elmentek orvoshoz. Az orvosnak vissza kell illeszteni a csontot a helyére, el kell távolítani az időközben felgyülemlett lerakódásokat, gipszbe kell tennie, később pedig el kell küldenie titeket fizioterápiára, hogy megerősödjön a lábatok.

A bántalmazásból való felgyógyulás folyamata is hasonló, amennyiben az áldozatnak először fel kell ismernie, hogy a fájdalom valós, és hogy lehetséges kezdeni vele valamit. A folyamat része a történetek elismerése, illetve a

AZ ÁLDOZATOK GYAKORI MAGATARTÁSFORMÁI

Az áldozatok gyakran küszködnek a kapcsolatok terén és állandóan mások jóváhagyására törekedhetnek; passzívvá válhatnak, falakat emelhetnek, hogy -elkerülendő a sérüléstől- távol tartsanak másokat; fokozottan fordulhatnak a szexualitás felé, hogy a nemi kapcsolatokon (illetve a pornográfián és önstimuláción) keresztül keressék a törődést, vagy pont az ellenkezőjét teszik, és kerülnek mindent, ami a szexualitással kapcsolatos. Az ilyen magatartásformákhoz kapcsolódó szégyenérzet gyakran gátolja az egyéneket abban, hogy segítségért forduljanak szüleikhez, papsági vezetőikhez vagy szakemberekhez, mert nem értik az összefüggést a velük történetek és a saját viselkedésük között.

Az áldozatok az evangélium szerinti életben is hajlamosak a szélsőségekre. Egyesek túlbuzgóvá válnak a vallásosságban: afeletti erőfeszítésükben, hogy elfedjék a vélt érdemtelenségüket, igyekeznek mindent úgy tenni, ahogy kell. Mások azt érzik, hogy soha nem lesznek méltók az örök életre, és olykor fel is adják a próbálkozást.

TANULSÁGOK A TAN ÉS A SZÖVETSÉGEK 123. SZAKASZÁBÓL

Miközben Joseph Smith próféta a Missouri állambeli Liberty fogházában raboskodott, levelet írt az egyháznak, amely a Tan és a szövetségek 121–124. szakaszát alkotja, és amelyben leírta, mi „a szentek kötelessége üldözőik tekintetében” (T&Sz 123, szakaszfejléc). Nem mondta az üldöztetést és fizikai sérüléseket szenvedett szenteknek, hogy tartsák magukban a fájdalmukat, és tegyenek úgy, mintha mi sem történt volna. Gondoljátok át, miként alkalmazhatók a 123. szakaszban adott tanácsok a bántalmazás problémájára.

sebzettség, félelem és szomorúság érzésének szabadon engedése, elismerése és mások általi visszaigazolása. Gyakran segít, ha az ilyen gyógyulási folyamatban jártas szakember is részt vesz ebben a munkában. (Érdeklődjétek meg a papsági vezetőktől, hogy működik-e a területeteken az UNSZ Családsegítő Szolgáltatások.)

Akár rendelkezésére áll szakember segítsége az áldozatnak, akár nem, a legjobb, ha imádkozik, tanulmányozza a Szabadító életét és engesztelését, valamint rendszeresen találkozik valamelyik papsági vezetőjével, aki segíthet enyhíteni a terheken és sugalmazást kaphat, segítve az áldozatnak megérteni a saját isteni értékét, valamint a Mennyei Atyával és a Szabadítóval fennálló kapcsolatát. Amint azt Carole M. Stephens nőtestvér, a Segítőegylet általános elnökségének első tanácsosa nemrégiben tanította, „a gyógyulás hosszú folyamatot jelenthet. Arra lesz szükség, hogy imádságos lélekkel útmutatást és megfelelő segítséget kérjétek, beleértve a tanácskérést megfelelően elrendelt papságviselőktől. Ahogy megtanultok nyíltan kommunikálni, szabjatok helyénvaló határokat, és esetleg forduljatok szakemberhez. Létfontosságú a lelki egészség megőrzése e folyamat során!”³

Hannah kezdte annyira kényelmetlennek érezni azt, ahogyan az életét élte, hogy segítségért folyamodott. Saját bizonyosága volt már arról, hogy képes békességet és elégedettséget érezni az életben, de ezeket nem érezte rendszeresen. Ima és a püspökével folytatott beszélgetés nyomán szakemberhez fordult, ahol szert tett azokra az eszközökre, amelyekre szüksége volt ahhoz, hogy előhozza a homályból az igazságot, és megossza a szörnyű terhet, melyet addig egyedül cipelt. Ezáltal pedig képes volt elengedni a fájdalmat és rálelni a Szabadító által megígért békességre (lásd János 14:27). Ezzel a békességgel és vigasztalással pedig együtt járt a megbocsátásra való vágy és képesség.

A megbocsátás szükségessége

A bántalmazás áldozatainak gyakran okoz nehézséget, amikor a megbocsátás gondolatáról hallanak, és gyakran félre is értik azt. Ha úgy gondol a megbocsátásra, mint amivel futni hagyja az elkövetőt, vagy mint ami azt jelenti, hogy már nem számít, amit az illető tett, akkor az áldozat nem fogja érezni a visszaigazolást. Miközben parancsolatba kaptuk a megbocsátást (lásd T&Sz 64:10), az olyan helyzetekben, ahol

nagy az okozott kár, jellemzően meg kell kezdődnie a gyógyulásnak, mielőtt az áldozat képes lenne maradéktalanul megbocsátani a bántalmazónak.

Akik a bántalmazás által okozott fájdalomtól szenvednek, vigaszt találhatnak a Mormon könyve e tanácsában: „[É]n, Jákób, hozzátok szeretnék szólni, akik tisztaszívűek vagytok. Szilárd elmével tekintsetek Istenre, és rendkívüli hittel imádkozzatok hozzá, és ő meg fog vigasztalni a megpróbáltatásaitokban, és szót emel az ügyetekben, és igazságosságot küld le azokra, akik az elpusztításokra törekednek” (Jákób 3:1). Az igazságosság iránti szükséglet és a kárpótláshoz való jog átadható az Úrnak, hogy a fájdalmunkat békességre cserélje.

Hannah végül arra jött rá, hogy átadhatja a Szabadítónak az igazságosság iránti szükségletét, cserébe pedig előzőleg soha nem tapasztalt módon találhatja meg életében a békesség érzését. Korábban félt részt venni azokon a családi összejöveteleken, ahol a bántalmazó is ott volt. Azóta – köszönhetően annak, hogy a gyógyuláshoz vezető úton hajlandó volt szembenézni a súlyos érzelmi sebekkel – többé már nem fél az illető jelenlétében, és még könnyörületet is képes érezni az idős ember iránt.

Megszabadulva a szükségtelen terhektől

Richard G. Scott elder (1928–2015) a Tizenkét Apostol Kvórumából kijelentette, hogy „a teljes gyógyulás a Jézus Krisztusba és az Ő arra irányuló erejébe és képességébe vetett hiteteken keresztül jön, hogy engesztelése

által begyógyítja az igazságtalan és meg nem érdemelt sebeket. [...]

Ő szeret titeket. Odaadta az életét, hogy szabadok lehessetek a szükségtelen terhektől. Segíteni fog nektek, hogy megtegyétek. Tudom, hogy megvan a hatalma ahhoz, hogy meggyógyítson titeket.”⁴

Az ellenség a fájdalom és szenvedés rabságában akarja tartani az embereket, mert ő maga nyomorult (lásd 2 Nefi 2:27). A Szabadítónk, Jézus Krisztus segítségével a fájdalom valóban békességre cserélhető – úgy, ahogy azt csak a Szabadító képes megadni –, és örömmel élhetjük az életünket. „Ádám elbukott, hogy lehessenek emberek; és az emberek azért vannak, hogy örömük lehessen” (2 Nefi 2:25). Az örömmel élt élet elviselhetőbbé teszi a megpróbáltatások időszakait, és képessé tesz bennünket arra, hogy tanuljunk és fejlődjünk, és hogy Mennyei Atyánkhoz hasonlóbba váljunk.

Alázattal tölt el az életem során megtapasztalt ama áldás, hogy bántalmazás által megsebzettekkel foglalkozhattam, és láthattam az igazán csak a Szabadítón keresztül érkező gyógyulás csodáját. Ha szenvedtek, kérjük, imádságosan forduljatok segítségért. Nem kell egyedül cipelnetek a nehéz terhet. Tudom, hogy Ő gyógyít, mert számtalanszor tanúja voltam ennek. ■

JEGYZETEK

1. Gordon B. Hinckley, “Save the Children,” *Ensign*, Nov. 1994, 54; kiemelés hozzáadva.
2. David A. Bednar: Hiszünk abban, hogy erkölcsösnek kell lennünk. *Liahóna*, 2013. máj. 42.
3. Carole M. Stephens: A Gyógyítómaster. *Liahóna*, 2016. nov. 11.
4. Vö. Richard G. Scott: Súlyos terhektől mentesen. *Liahóna*, 2002. nov. 88.

TANÁCSOK A VEZETŐK, CSALÁDTAGOK ÉS BARÁTOK SZÁMÁRA

Amikor egy áldozat annyira megbízik bennetek, hogy beszámoljon nektek a szenvedéseiről és a bántalmazásokról, a velük folytatott beszélgetéseknek az irántuk való szeretettel és együttérzéssel kell indulniuk. Az áldozatok túlságosan gyakran számolnak be nekem arról, hogy amikor a püspökhöz fordultak segítségért, először az elkövető iránti megbocsátás szükségessége került előtérbe. Ez olyan érzést kelthet az áldozatban, mintha csak az elkövető lenne a fontos. Ezek után az adott személyek ritkán térnek vissza segítségért a püspökhöz, és kimaradnak abból a lelki gyógyulásból, amely az egyházi vezetői szeretet és támogatás segítségével lehetséges lenne.

A megbocsátás életbevágóan fontos része a gyógyulás folyamatának, ráadásul parancsolat is – de arra kérlek, bízzatok abban, hogy ha engeditek valakinek, hogy először felismerje a saját szenvedését, megélje az érzéseit és beszéljen azokról valakivel, akiben megbízik, az idővel majd meg hozza a bántalmazónak való megbocsátás képességéből fakadó gyógyulást is.

Az egyházi vezetők a **ministering.lds.org** oldalhoz is fordulhatnak, ahol az “Abuse: Help for the Victim” [Bántalmazás: Segítség az áldozatnak] részben további tudnivalókat találnak.

A régi családi album:

A családi történetek ereje

Az őseim öröksége rajtam keresztül él tovább, folyamatosan jobbító hatást gyakorolva az életemre.

Írta: Amneris Puscasu

A második világháború előtti egyik nyári reggelen a dédnagyapám – szokása szerint – még napkelte előtt felébredt. Kisétált a Romániában elterülő zöldellő völgyre és a falujára néző dombon épült háza elé, és gondolataiba merülve leült a hajnali harmattól nedves fűre. Egy ideje már ugyanazok a gondolatok kavarogtak a fejében. Tanult ember volt, nagy szívvel és fürkésző elmével, akit a faluban mindenki szeretett és tisztelt.

Miután a nap felkelt, hazament és bevallotta a feleségének, hogy kíváncsi lett, hogy fog kinézni a temetése, ezért

próbatemetést akart tartani magának. Kijelölte a napot, megvette a koporsót, fizetett a papnak és a siratóasszonyoknak, és beszerezte a görögkeleti hagyományok által megkövetelt többi kelléket is. Elérkezett a próbatemetés napja. A falu közepén felállították az asztalokat a torhoz, a család feketébe öltözött, eljött a pap, a dédnagyapám befeküdt a koporsóba (úgy rakta a párnát, hogy jól lásson), és elindult a temetési menet. A szertartás végeztével az egész falut meghívták a torra, a dédnagyapám pedig valóra váltotta azt az álmát, hogy a saját temetésén táncoljon. Ezután még 20 évet élt, de gyakran kipróbálta, hogy elfér-e még a koporsójában.

Nemcsak nevek és dátumok

Soha nem ismertem a dédnagyapámat, de a nagyszüleimtől továbbadott történetek közül mindig ez volt a kedvencem. A nagyszüleim mindennap meséltek történeteket az őseinkről nekem és a testvéreimnek: honnan jöttek, milyenek voltak; felidéztek értékrendjüket, álmait, reményeiket. A nagyszüleim minden vasárnap ebéd után elővették a családi fényképalbumot, a lapokon pedig megelevenedtek a történetek, és a szívek a hat nemzedéken átívelő szeretet szövetségében fonódtak össze. Ezek nem pusztán régi fényképek voltak, a hátoldalukra odafirkantott

nevekkal és dátumokkal. Minden arc valakinek az édesapja vagy édesanyja, fia vagy lánya, fivére vagy nővére volt, és ekképpen szállt rám az ő örökségük a többi családi hagyománnyal egyetemben.

Erő a megpróbáltatások idején

Mire 19 lettem, a szüleim és a közvetlen hozzátartozóim nagy része már nem élt. A tőlük örökölt javaim nagy része is elveszett vagy ellopták. Mégis van valami, amit sem az idő, sem a természeti csapások, de még a halál sem képes elpusztítani: azt a múltot, jelenen és jövőn átívelő hidat, melyet az egyes családtagjaim építettek. Szorgalmuknak köszönhetően az a fonal, amely összeköti a családtagjaim szívét, erőt adott nekem, hogy felülkerekedjek a nehéz helyzeteken.

Amikor meghaltak a szüleim és a nagyszüleim, olyan mély gyászt éreztem, hogy azon tűnődtem, vajon lesz-e erőm továbbmenni. Abban az áldásban volt részem, hogy a fátyolon túlról is éreztem a hatásukat, ez pedig segített erős bizonyosságot szerezni a szabadítás tervéről, a halál utáni életről, később pedig a templomi szertartásokról, amelyek oly nagyon szükségesek a szabadulásunkhoz. Soha nem ismertem a dédszüleimet, sem pedig a nagybátyáim és

nagynénéim zömét. Mégis, amikor kézbe veszem a fényképeket tartalmazó régi családi albumot, magamat látom az ő szemükben. Az összes előttem élt embernek köszönhetően vagyok az, aki vagyok. Az ő tapasztalataik és bölcsességük segítettek alakítani a jellememet, és mutattak utat az életben.

Az egyik legnagyobb ajándék, melyet a családomtól kisgyermekkoromtól kezdve kaptam, a családom történetének ismerete és az a meggyőződés, hogy én vagyok a kapocs a múlt és a jövő között. Azt is tudom, hogy a saját történetemet jöttem élni a földre – felfedezni, megtapasztalni és megbecsülni azt. A családom történetének ez az ismerete tart meg engem az élet minden megpróbáltatása során.

Gyakran jut eszembe a családom a fátyol túloldalán, ahogyan az az áldozat is, amelyet értem hoztak, hogy nekem jobb életem lehessen. Eszembe jutnak a templomi szertartások, amelyek lehetővé teszik számunkra, hogy egy nap családként ismét együtt legyünk. És eszembe jut a Szabadítóm engesztelése, aki mindezt lehetővé tette. Ő megfizette az árat, hogy mi élhessünk. Ezért pedig szeretjük Őt és hálával hódolunk Neki ma és mindörökké. ■
A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, New Yorkban él.

Írta: **Larry R.
Lawrence** elder
a Hetvenektől

A háború folytatódik

A mennyben kezdődött háború a mai napig folytatódik.

Mi több, a küzdelem egyre hevesebb, amint a szentek a Szabadító visszatérésére készülnek.

A ki figyelemmel kíséri a nemzetközi híreket, egyetérthet abban, hogy „háborúk és háborús hírek” idejét éljük (T&Sz 45:26). Szerencsére a földön mindenki háborús veterán. A gonosz seregeivel állunk harcban egy olyan háborúban, amely a születésünk előtt, a halandóság előtti világban kezdődött.

Mivel akkor még nem kaptunk fizikai testet, a mennybéli háborút kardok, lőfegyverek és bombák nélkül vívtuk. A harc azonban éppen olyan heves volt, mint bármely mai háború, az áldozatok száma pedig milliárdokra rúgott.

A halandóság előtti háborút szavakkal, elgondolásokkal, vitával és meggyőzéssel vívtuk (lásd Jelenések 12:7–9, 11). Sátán stratégiája az emberek megfélemlítése volt. Tudta, hogy a hit lerombolásának legjobb módja a félelem. Talán ilyesféle érveket vetett be: „Ez túl nehéz.” „Lehetetlen tisztán visszajutni.” „Túl sok benne a kockázat.” „Honnan tudjátok, hogy megbízhattok Jézus Krisztusban?” Féltekeny volt a Szabadítóra.

Hála az égnek, Isten terve diadalt aratott Sátán hazugságai felett. Isten tervének része volt az emberiség erkölcsi önrendelkezése, valamint egy nagy áldozat is. Jehova, akit mi Jézus Krisztusként ismerünk, önként vállalta, hogy áldozat legyen – hogy minden bűnünkért szenvedjen. Készen állt letenni az életét a testvéreiért, hogy a bűnbánók tisztán térhessenek vissza, és idővel olyanná válhassanak, mint a Mennyei Atyjuk. (Lásd 1 Mózes 4:1–4; Ábrahám 3:27.)

*A mennyei háborúban szeretjük
és támogattuk Mennyei Atyánkat.
Olyanná akartunk válni, mint Ő.*

Jehova másik előnye, amely segít megnyerni Isten gyermekeinek szívét, az a sok erőteljes bizonyág volt, melyeket a támogatói – élükön Mihály arkangyallal – tettek (lásd Jelenések 12:7, 11; T&Sz 107:54). A halandóság előtt Ádámot Mihálynak hívták, Sátánt pedig Lucifernek, ami „fényhozót” jelent.¹ Furcsának tűnhet ezzel a névvel illetni a sötétség hercegét (lásd Mózes 7:26), de a szentírások azt tanítják, hogy a bukását megelőzően Sátán „Istennek egy angyal[la volt], aki felhatalmazással bírva ott volt Isten színe előtt” (lásd T&Sz 76:25–28).

Hogyan bukhat ennyire mélyre egy ilyen nagy tudással és tapasztalattal rendelkező lélek? A kevélysége miatt. Lucifer azért lázadt a Mennyei Atyánk ellen, mert magának akarta Isten királyságát.

A Beware of Pride [Óvakodj a kevélységtől] címet viselő, klasszikus-sá vált beszédében Ezra Taft Benson elnök (1899–1994) azt tanította, hogy Lucifer „azt kívánta, hogy mindenkinél jobban dicsőítsék őt”, és „kevély vágya arra irányult, hogy megfossa Isten a trónjától”.² Azt is hallottátok már, hogy Sátán el akarta pusztítani az ember önrendelkezését, de nem ez volt az egyetlen oka annak, hogy kegyvesztetté vált. Azért lett kítaszítva a mennyből, mert fellázadt az Atya és a Fiú ellen (lásd T&Sz 76:25; Mózes 4:3).

Vajon ti és én miért harcoltunk az ördög ellen? A hűségünk okán harcoltunk. Szerettük és támogattuk Mennyei Atyánkat. Olyanná akartunk válni, mint Ő. Lucifernek más célja volt. Ő át akarta venni az Atya helyét (lásd Ésaías 14:12–14; 2 Nefi 24:12–14). Gondoljatok bele, mekkora fájdalmat okozott Sátán árulása Mennyei Szüleinknek. A szentírásokban azt olvassuk, hogy „a mennyek könnyeztek felette” (T&Sz 76:26).

Egy szenvedélyes küzdelem végére Mihály és az ő hadai felülkerekedtek. A mennyei seregek kétharmada az Atya

követését választotta (lásd T&Sz 29:36). Sátán a követőivel együtt kiűzetett a mennyből, de nem lettek rögtön a külső sötétségre küldve. Először erre a földre küldettek (lásd Jelenések 12:7–9), ahová Jézus Krisztusnak születnie kellett, és ahol engesztelő áldozatának el kellett végeztenie.

Miért kaptak Sátán és a követői lehetőséget arra, hogy a földre jöjjenek? Azért jöttek, hogy szembeszegüljenek azokkal, akik itt próbára tételnek (lásd 2 Nefi 2:11). Ki lesznek majd valamikor taszítva a külső sötétségre? Igen. A millenium után Sátán és a seregei örökre kiűzetnek.

Sátán tisztában van vele, hogy a napjai meg vannak számlálva. Jézus második eljövetelekor Sátán és az angyalai

1000 évre megkötöztetnek (lásd Jelenések 20:1–3; 1 Nefi 22:26; T&Sz 101:28). Ahogy közeleg a határidő, a gonosz erői elkeseredetten küzdenek, hogy a lehető legtöbb lelket ejtsék foglyul.

A Jelenéseket író János előtt egy nagyszabású láto-más részeként feltárult a mennyben vívott háború is. Megnézhette, ahogy Sátánt a földre taszítják, hogy megkísérthesse az emberiséget. János így reagált erre: „Jaj a föld és a tenger lakosainak; mert leszállott az ördög ti hozzátok, nagy haraggal teljes, úgymint a ki tudja, hogy kevés ideje van” (Jelenések 12:12).

Mivel tölti hát Sátán a napjait, tudva, hogy nincs vesztegetni való ideje? Péter apostol azt írta, hogy „az ördög, mint ordító oroszán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen” (1 Péter 5:8).

Mi hajtja Sátánt? Soha nem lesz teste, soha nem lesz felesége vagy családja, és soha nem lesz övé az öröm teljessége, ezért minden férfit és nőt olyan nyomorulttá akar tenni, amilyen ő maga (lásd 2 Nefi 2:27).

Az ördög minden embert célba vesz, de különösképpen azokat, akiknek a legnagyobb esélyük van az örök boldogságra. Egyértelműen féltékeny mindenkire, aki a felmagasztosulás felé vezető ösvényen jár. A szentírások szerint Sátán „háborúzik Isten szentjeivel, és körös-körül körbeveszi őket” (T&Sz 76:29).

A mennyben kezdődött háború a mai napig folytatódik. Mi több, a küzdelem egyre hevesebb, amint a szentek a Szabadító visszatérésére készülnek.

Brigham Young elnök (1801–1877) arról profétált, „hogyan az egyház terjeszkedni, gyarapodni, növekedni és bővülni fog, és ahogyan az evangélium terjeszkedni fog a világ nemzetei között, azzal arányosan fog Sátán hatalma is növekedni”.³

Szerintem mindannyian egyetérthetünk abban, hogy jelenleg e profécia beteljesedését látjuk, ahogy a gonosz beférkőzik a világ társadalmába. Young elnök azt tanította, hogy tanulmányoznunk kell az ellenség módszereit, ha le akarjuk őt győzni. Megosztok négyet Sátán kipróbált stratégiái közül, és néhány ötletet arról, miként állhatunk ellen ezeknek.

Sátán stratégiái

1. Kísértés. Az ördög arcátlan módon helyez gonosz gondolatokat az elménkbe. A Mormon könyve azt tanítja,

hogyan Sátán tisztátalan és rosszindulatú gondolatokat súg, és kételkedő gondolatokat hint el. Arra unszol bennünket, hogy függőséget okozó késztetések szerint cselekedjünk, valamint önzést és kapzsiságot tápláljunk magunkban. Nem akarja, hogy felismerjük, honnan erednek ezek a gondolatok, ezért azt súgja, hogy „én nem vagyok ördög, mert az nincs” (2 Nefi 28:22).

Hogyan tudunk ellenállni ennek a közvetlen kísértésnek? Az egyik legeredményesebb eszköz, ha egyszerűen elküldjük Sátánt. Jézus is ezt tenné.

Tanulságos az Újszövetség beszámolója Jézusról a kísértések hegyén. Minden egyes kísértés után, amelyet Sátán elétárt, Jézus egy kétlépes védekezési módszert alkalmazott: először megparancsolta Sátánnak, hogy távozzon, azután a szentírásból idézett.

Hadd említsek egy példát: „Eredj el Sátán [parancsolta Jézus], mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj” (Máté 4:10). A következő vers feljegyezi: „Ekkor elhagyá őt az ördög. És ímé angyalok jövének hozzá és szolgálnak vala néki” (Máté 4:11). A Szabadító védekezése nagyon eredményes volt!

Heber J. Grant elnök (1856–1945) életrajza betekintést nyújt abba, miként állt ellen Grant elnök fiatalemberként az ördögnek. Amikor Grant elnök felismerte, hogy Sátán suttog hozzá, kételyeket próbálva elültetni a szívében, egyszerűen ennyit mondott fennhangon: „Ördög uram, fogja be!”⁴

Amikor kísértéssel szembesültök, jogotokban áll megmondani a Sátánnak, hogy távozzon. A szentírások azt tanítják, hogy „álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek” (Jakab 4:7).

A Szabadító védekezésének másik eleme a szentírásból való idézés volt. Nagy hatalom rejlik abban, ha – Jézushoz hasonlóan – kívülről ismerünk szentírásokat. Az ilyen szentírásversek a lelki muníció fegyvertárává válhatnak.

Amikor kísértés ér benneteket, felmondhattok egy-egy parancsolatot, úgymint „megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljéd azt”, „szeressétek ellenségeiteket”, vagy éppen „gondolataidat pedig díszítse szüntelenül az erény” (2 Mózes 20:8; Lukács 6:27; T&Sz 121:45). A szentírás ereje nemcsak hogy megfélemlíti Sátánt, hanem elhossa a Lelket is a szívetekbe, megnyugtat benneteket, és megerősít a kísértések ellen.

2. Hazugságok és megtévesztés. A szentírások leleplezik, hogy Sátán a hazugságok atyja (lásd 2 Nefi 9:9). Ne higgyetek neki, amikor olyan üzeneteket suttog, hogy „úgyis mindig mindent el fogtok rontani”, „túl bűnösök vagytok a bűnbocsánathoz”, „soha nem fogtok megváltozni”, „senkit sem érdekeltek”, és „nincsenek tehetségeitek”.

Egy másik gyakran használt hazugsága a következő: „Mindent ki kell próbálnod legalább egyszer – a tapasztalat kedvéért. Egy alkalom nem fog megártani.” Van egy csúnya kis titok, amelyet nem szeretne, ha megismernének: az, hogy a bűn függőséget okoz.

Egy másik bevált hazugság, amelyet Sátán rajtatok is ki fog próbálni, a következő: „Mindenki csinálja. Nem gond.” De, gond! Úgyhogy mondjátok meg az ördögnek, hogy ti

nem a telesztiaális királyságba akartok jutni – akkor sem, ha mindenki oda tart.

Habár Sátán hazudni fog nektek, számíthattok a Lélekre, hogy elmondja nektek az igazat. Ezért olyan alapvető fontosságú a Szentlélek ajándéka.

Az ördögöt úgy is nevezik, hogy „a nagy megtévesztő”⁵. Megpróbál meghamisítani minden olyan igaz tantételt, amelyet az Úr felfed.

Emlékezzetek rá, hogy a hamisítvány nem valaminek az ellentéte! A fehér ellentéte a fekete, de a fehér hamisítványa lehet éppenséggel szürkésfehér vagy szürke is. A hamisítványok magukon viselik a valódinak a jegeit, hogy megtévezzék a gyanútlanokat. Valami jónak az eltorzított változatai ezek, és a hamis pénzhez hasonlóan ezek is értéktelenek. Hadd szemléltessem.

Számíthatok a Lélekre, hogy elmondja nektek az igazat. Ezért olyan alapvető fontosságú a Szentlélek ajándéka.

Sátán egyik hit-hamisítványa a babona. Szeretethamisítványa a bujaság. Meghamisítja a papságot a papi mesterkedés bevezetésével, és szemfényvesztések által utánozza Isten csodáit.

A férfi és nő közötti házasságot Isten rendelte el, de az azonos neműek közötti házasság csupán egy hamisítvány. Sem utódokat, sem felmagasztosulást nem eredményez. Bár az utánzatai sokakat megtévesztenek, ezek nem azonosak az eredetivel. Nem képesek tartós boldogságot hozni.

Isten figyelmeztetett minket a hamisítványokra a Tan és a szövetségekben. Azt mondta, hogy „ami nem épít, az nem Istentől való, és sötétség” (T&Sz 50:23).

3. Viszálykodás. Sátán a viszálykodás atyja. A Szabadító azt tanítja róla, hogy „felsekenti az emberek szívét, hogy haragosan viszálykodjanak egymással” (3 Nefi 11:29).

Az ördög évszázadok tapasztalatával rendelkezik arról, hogy ahol viszálykodás van, eltávozik onnan az Úr Lelke. Amióta csak rávette Káint, hogy megölje Ábelt, Sátán arra ösztönzi a testvéreket, hogy veszekedjenek. Gondokat „serkent” a házasságokban, az egyházközség tagjai között, és a misszionáriustársak között is. Gyönyörködik benne, ha jó embereket vitázni lát. Igyekszik családi vitákat indítani közvetlenül a vasárnapi istentisztelet előtt, közvetlenül a hétfő esti családi est előtt, és amikor csak egy házaspár templomi szertartásgyűlésre készül. Az időzítése kiszámítható.

Amikor viszálykodás van az otthonokban vagy a munkahelyeteken, azonnal hagyjátok abba, amit éppen csináltok, és törekedjetez béketeremtésre. Nem számít, hogy ki kezdte.

A viszálykodás gyakran hibakereséssel indul. Joseph Smith azt tanította, hogy „az ördög azzal hiteget minket, hogy nagyon igazlelkűek vagyunk, amikor mások hibáin csámcsogunk”.⁶ Ha belegendoltok, az álszentség csupán a valódi igazlelkűség egyik hamisítványa.

Sátán nagyon szeret viszálykodást terjeszteni az egyházban. Arra szakosodott, hogy rámutasson az egyházi vezetők hibáira. Joseph Smith figyelmeztette a szenteket, hogy a hitehagyáshoz vezető kezdeti lépés az egyház vezetőibe vetett bizalom elvesztése.⁷

Majdnem az összes mormonellenes mű Joseph Smith jellemére vonatkozó hazugságokon alapul. Az ellenség keményen dolgozik Joseph hiteltelenítésén, mert a visszaállítás üzenete a szent ligetben történtek prófétai beszámolójára támaszkodik. Napjainkban az ördög minden eddiginél keményebben dolgozik azon, hogy az egyháztagek megkérdőjelezzék a visszaállításról vallott biztonságukat.

Adományozási korszakunk kezdeti napjaiban a papságviselő fivérek közül – sajnálatukra – sokan feladták a Próféta iránti hűségüket. Közéjük tartozott Lyman E. Johnson, akit hamislelkű viselkedés miatt kizártak. Ő később ekképpen kesergett az egyház elhagyása felett: „Elszenvedném jobb kezem levágását, ha ismét hihetnék benne. Akkoriban telve voltam örömmel és jó kedéllyel. Álmaim kellemetesek voltak. Amikor reggelente felkeltem, lelkem vidám volt. Nappal s éjszaka boldog voltam, telve békességgel és örömmel és hálaadással. Most azonban sötétség, kín, bánat és végletes nyomorúság van. Nem láttam azóta egyetlen boldog pillanatot sem.”⁸

Gondolkozzatok el ezeken a szavakon! Figyelmeztetésként állnak minden egyháztag számára.

Megtért vagyok az egyházban. Akkor keresztelkedtem meg, amikor 23 éves fiatal egyedülálló felnőtt voltam, és Arizona államban jártam orvosi egyetemre. Első kézből tudom, hogyan munkálkodik Sátán az érdeklődők között, hogy összezavarja és elbátortalanítsa őket, amikor az igazságot keresik.

Fiatalkoromban mindvégig tanúja voltam utolsó napi szent barátaim példáinak. Lenyűgözött az, ahogy az életüket élték. Eldöntöttem, hogy többet fogok megtudni az egyházzal, de nem akartam elárulni senkinek, hogy a mormonizmust tanulmányozom. Elkerülendő a barátaim részéről várható nyomást, úgy döntöttem, hogy a keresésemet magánkutatás formájában folytatom le.

Ez még sok évvel az internet előtt volt, így hát elmentem a közkönyvtárba. Találtam egy példányt a Mormon könyvből, valamint az *A Marvelous Work and a Wonder* [Egy bámulatos mű és csoda] című könyvet LeGrand Richards eldertől (1886–1983) a Tizenkét Apostol Kvórumából. Erős vágygal álltam neki olvasni ezeket a könyveket, és lélekemelőnek találtam őket.

Miközben lelkem további tudás után sóvárgott, Sátán elkezdett a fülembé sutogni. Azt mondta, hogy a teljes elfogulatlanság érdekében azt is el kell olvasnom, amit az egyház bírálói írtak. Visszatértem a közkönyvtárba és elkezdtem keresgélni. Naná, hogy találtam egy könyvet, amely lejáratta Joseph prófétát!

E mormonellenes könyv olvasása összezavart. Elvesztettem azt az édes lelkeséget és hatást, amely a kutatásom során addig vezérelt. Ettől bosszús lettem, és már-már abbahagytam az igazság keresését. Válaszért imádkoztam, miközben mormonellenes írásokat olvastam!

Meglepetésemre felhívott egy gimnáziumi ismerősöm,

aki éppen a Brigham Young Egyetemre járt. Ez a lány meghívott, hogy látogassam meg Utahban, és megígérte, hogy nagyon fog tetszeni a látnivalókkal tűzdelt kirándulás. Fogalma sem volt, hogy én titokban az egyházat tanulmányozom.

Elfogadtam a meghívását. Az ismerősöm azt javasolta, hogy látogassunk el Salt Lake Citybe, a Templom tere. Lelkes beleegyezésem meglepte. Fogalma sem volt, mennyire felkeltette az érdeklődésemet, hogy megtudjam az igazat Joseph Smithről és a visszaállításról.

A Templom téri misszionárius nővérek nagyon segítőkészek voltak. Sok kérdésemet megválaszolták anélkül, hogy tisztában lettek volna velem. Bizonyosságuk arra ösztönzött,

**Az ördög mindenkit célba vesz,
de különösképpen azokat,
akiknek a legnagyobb esélyük
van az örök boldogságra.**

hogy „kétségbe vonjam a kételyeimet”,⁹ a hitem pedig növekedésnek indult. A szívből jövő bizonyság erejét nem lehet túlbecsülni.

Az ismerősöm is megosztotta velem a saját bizonyosságát, majd megkért, hogy imádkozzak és kérdezzem meg Istent, hogy igaz-e az egyház. Az Arizonába vezető hosszú visszaút során elkezdtem hittel imádkozni – most először „őszinte szívvel, igaz szándékkal” (Moróni 10:4). Valamikor az utazás során aztán úgy tűnt, az egész autóm felragyog. Immár én magam is megtudtam, hogy a fény képes eloszlatni a sötétséget.

Miután eldöntöttem, hogy meg fogok kereszteselkedni, az ördög indított még egy utolsó támadást. A családtagjaimon munkálkodott, akik minden tőlük telhető megtettek, hogy eltántorítsanak engem, és nem voltak hajlandók részt venni a kereszteselőmon.

Mégis megkereszteselkedtem, és idővel az ő szívük is megenyhült. Elkezdtek segíteni a családtörténetem kikutatásában. Pár évvel később megkereszteseltem az öcsémet. Az az ismerősöm pedig, aki meghívott magához Utahba, ma már a feleségem.

4. Csüggedés. Sátán eredményesen alkalmazza ezt az eszközt a leghithűbb szenteken is, amikor minden mással kudarcot vall. Amikor kezdek elcsüggedni, nekem az segít, ha egyszerűen felismerem, hogy ki is próbál éppen letörni engem. Ez eléggé felbosszant ahhoz, hogy felviduljak – csak hogy dacoljak az ördöggel.

Sok évvel ezelőtt Benson elnök mondott egy beszédet Do Not Despair [Ne essetek kétségbe!] címmel. Abban a bölcs beszédben arra figyelmeztetett, hogy „Sátán egyre inkább kétségbeeséssel, csüggedéssel, elkeseredettséggel és búskomorsággal igyekszik legyűrni a szenteket”.¹⁰ Benson elnök azt szorgalmazta, hogy az egyháztagok legyenek résen, és 12 gyakorlatias javaslatot tett a csüggedés elleni küzdelemhez.

Javaslatok közé tartozott a másoknak nyújtott szolgálat; a tétlenség elkerülése és a kemény munka; az egészséges szokások gyakorlása, beleértve a testmozgást és a természetes állapotukban lévő ételek fogyasztását; papsági áldás kérése; lélekemelő zene hallgatása; áldásaink összeszámolása; illetve célok kitűzése. Mindenekfelett pedig, ahogy a szentírások tanítják, mindig imádkoznunk kell, hogy legyőzhessük Sátánt (lásd T&Sz 10:5).¹¹

*A Sátán reszketve figyel
gyenge szentet, ki térdepel.*¹²

Fontos tudni, hogy a gonosz hatalmának vannak korlátai. Az Istenség állapította meg a korlátokat, és Sátán nem lépheti át azokat. Például a szentírások arról biztosítanak minket, hogy „Sátánnak nem adatott hatalom a kisgyermek megkísértésére” (T&Sz 29:47).

Másik jelentős korlátozás, hogy Sátán nem ismeri a gondolatainkat, hacsak el nem mondjuk neki. A Szabadító elmagyarázta, hogy „Istene kívül senki sincsen, aki ismerne gondolataidat és szíved szándékait” (T&Sz 6:16).

Talán ezért adott nekünk az Úr olyan parancsolatokat, hogy „ne zúgolódj” (T&Sz 9:6), valamint hogy „ne szólj rosszat a felebarátodról” (T&Sz 42:27). Ha megtanuljátok megzabolázni a nyelveketek (lásd Jakab 1:26), akkor nem fogjátok végül túl részletesen tájékoztatni az ördögöt. Amikor ő zúgolódást, panaszt és bírálatot hall, figyelmesen jegyzetel. A negatív szavaitok felfedik az ellenség előtt a gyenge pontjaitokat.

Jó hírem van számotokra! Isten seregei nagyobbak Lucifer seregeinél. Lehet, hogy körülnéztek és ezt gondoljátok magatokban: „A világ egyre gonoszabbá válik. Sátán ezek szerint nyeresre áll.” Ne engedjétek becsapni magatokat! Az igazság az, hogy túlerőben vagyunk. Ne feledjétek, hogy Isten gyermekeinek kétharmada az Atya terve mellett döntött.

Testvérek, ügyeljete rá, hogy ti az Úr oldalán harcoljatek! Ügyeljete rá, hogy a Lélek kardját hordozzátok!

Azért imádkozom, hogy az életek végén Pál apostollal mondhattátok: „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam” (2 Timótheus 4:7). ■

JEGYZETEK

1. Kalauz a szentírásokhoz: Lucifer; scriptures.lds.org.
2. Ezra Taft Benson, “Beware of Pride,” *Ensign*, May 1989, 5.
3. *Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 72.
4. Lásd Francis M. Gibbons, *Heber J. Grant: Man of Steel, Prophet of God* (1979), 35–36.
5. Lásd például Dieter F. Uchtdorf: Számítotok Neki! *Liahóna*, 2011. nov. 20.; Gordon B. Hinckley: Az idők, melyeket megélünk. *Liahóna*, 2002. jan. 86.
6. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 477.
7. Lásd *Tanítások: Joseph Smith*. 334.
8. Lyman E. Johnson idézi Brigham Young, *Deseret News*, Aug. 15, 1877, 484.
9. Dieter F. Uchtdorf: Jöjj, tarts velünk! *Liahóna*, 2013. nov. 23.
10. Ezra Taft Benson, “Do Not Despair,” *Ensign*, Nov. 1974, 65.
11. Lásd Ezra Taft Benson, “Do Not Despair,” 65–67.
12. William Cowper, in Robert Andrews, comp., *The Concise Columbia Dictionary of Quotations* (1987), 78.

A HIT KÉPMÁSAI

Skaidrite az egyik legboldogabb ember, akivel valaha is találkoztam. Az élete tökéletesnek tűnik, akár egy festmény. Gyermekként azonban az alkoholista anyjával élt, aki képtelen volt gondoskodni róla és a hűgáról, aki Skaidrite karjaiban halt éhen. Nyolcéves korától több különböző nevelőszülőnél is élt. Rúgták, verték, és megtiltották, hogy imádkozzon. Rabszolgaként bántak vele. Az évek során az öngyilkosságot is fontolgatta.

Évekkel később Skaidrite a reményt keresve belépett egy UNSZ gyülekezeti házba.

LESLIE NILSSON, FÉNYKÉPÉSZ

Skaidrite Bokuma

Lettország, Liepāja

„Egy misszionárius nővér üdvözölt és rám mosolygott. Azt hittem, hogy egy angyal. Attól a naptól fogva megváltozott az életem. Ennek már 17 éve, és azóta szertefoszlott minden olyan gondolatom, hogy véget vessek az életemnek. Ma már derűlátó vagyok. Amikor terheim vannak, Istenre helyezem azokat. Megtanultam mindenben Őrá támaszkodni. Számomra az élet gyönyörű.”

Az öngyilkosság előjeleinek felismeréséről és az öngyilkosságot fontolgatók megsegítéséről további tudnivalókat a lds.org/go/41739 oldalon találtak.

KÉREM, NE JÁTSSZA EZT A SZÁMOT!

Egy időben a családommal a mexikói Veracruz államban éltünk, ahol a gyermekeim általános iskolába jártak. Miközben reggelente a három gyermekemnek segítettem iskolába készülődni, mindig a rádiót hallgattuk. Ez volt a város legnépszerűbb rádióállomása, nagyon kellemes műsorral, amelynek egy fiatalember volt a műsorvezetője.

Egyre többször hallottunk egy fülbemászó számot. Amikor jobban odafigyeltem a szövegre, rájöttem, hogy az üzenete – bár nem volt alpári – sikamlós és durva volt.

Eltökéltem kijelentettem a gyermekeimnek: „Ilyen nyelvezetet nem hallgathatunk.” Ők talán nem is figyeltek a dal szövegére, de ahhoz eléggé figyeltek, hogy a dallamát dúdolják.

Észrevették, hogy letekerem a

készüléken hangot, és megkérdezték, hogy mit csinálok. „Meg fogom mondani a műsorvezetőnek, hogy vegye ki ezt a számot a műsorból.” A megdöbbenésük további lépésekre ösztönzött.

Alig akarták elhinni – ahogyan én sem –, de felemeltem a telefont és felhívtam a rádióállomást. Nem számítottam rá, hogy felveszik a telefont, de meglepetésemre a pont előtte hallott műsorvezető szinte azonnal fogadta a hívásomat.

Közöltem vele, hogy nem értek egyet az említett szám leadásával, mert ilyenkor reggel sok család kapcsolja be a rádiót. Megkérdezte, hogy

Amikor meghallottunk a rádióban egy fülbemászó dallamot, elkezdtem jobban odafigyelni a szövegére.

szerintem melyik számot kellene helyette játszania, de mivel annyira jó modorú volt, csupán azt kértem tőle, hogy ne játssza a számot, amikor otthon vannak a gyerekek.

Az végül nem derült ki, hogy adásban voltam-e, de én egyszerűen csak hálás voltam, amiért a műsorvezető meghallgatott. A következő pár napban pedig azt tapasztaltam, hogy teljesült a kérésem.

Ez az élmény megerősítette számomra, hogy bátornak kell lennünk, amikor a mi kezünkben van a döntés, és meg kell tennünk azt, ami ahhoz szükséges, hogy megvédjük gyermekeinket a káros hatásoktól. Amikor így teszünk, a Szentlélek az állandó társunk maradhat. ■

Maria Hernandez, Amerikai Egyesült Államok, Texas

AZ ELVESZETT TÁRCA

Nemrégiben új helyre költöztem, és megkértem néhány egyháztagot, hogy segítsenek a házamban tervezett egyik munkával. A munka félidejében elmentem megvenni a befejezéséhez szükséges anyagokat. Miután végeztünk, észrevettem, hogy hiányzik a tárcám. Pánikba estem, mert a tárcámban volt az összes személyes iratom és az egyik ügyfelemtől aznap reggel kapott pénz is. Visszakövettem az útvonalamat a boltig, de nem jártam szerencsével. Hazamentem és ott keresgéltem, hátha valahol leejtettem, de továbbra sem találtam. Már az járt a fejemben, hogy valószínűleg az összes irat helyett újakat kell csináltatnom. Majd mielőtt kiléptem volna a házból az egyik barátom megkérdezte: „Imádkoztál már?”

Azonnal átfutott a fejemben: „Hát persze, hogy imádkoztam már!”

De valójában még nem imádkoztam igaz szándékkal. Ehelyett rá akartam erőltetni Mennyei Atyára az akaratomat, és valamiképpen az Ő feladatává tenni a tárcám megtalálását. Ekkor azonban eszembe jutottak az Ésaiaás 55:8-as szentírásvers szavai: „Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti útaitok az én útaim, így szól az Úr.”

Másnap elmentem istentiszteletre, és az egyik egyháztag, aki szombaton is velem volt, elmondta, hogy előzőleg buzgón imádkozott Mennyei

Arra kértem Mennyei Atyát, hogy válaszolja meg az imáinkat, ezzel erősítve feleségem és gyermekeim hitét.

Atyához, hogy megtaláljam a tárcámat. Azt mondta, úgy érzi, hogy meg fogom találni. Később, amikor leültem a személyes tanulmányozáshoz, elkezdtem olvasni Gene R. Cook, a Hetvenek nyugalmazott tagjának *Receiving Answers to Our Prayers* [Választ kapni az imáinkra] című könyvét. Az első oldalon szerepelt az enyémmel megegyező történet: Cook elder fia elveszítette a tárcáját, ezért a család összegyűlt és az Úrhoz imádkozott, hogy megtalálják.

Miután erről az esetről olvastam, átültem a tanultakat a gyakorlatba, és összehívtam a feleségemet és a gyermekeimet. Kört alkottunk és mindenki elmondott egy imát, esedezve

az Úrhoz, hogy segítsen megtalálnunk a tárcát, ha Ő is úgy akarja.

Én már korábban is voltam tanúja az ima erejének, de ezt követően, amikor egyedül imádkoztam, arra kértem Mennyei Atyát, hogy válaszolja meg az imáinkat, ezzel erősítve feleségem és gyermekeim hitét.

Másnap felhívott egy férfi. Elmondta, hogy megtalálta a tárcámat a pénzzel együtt. Úgy zokogtam, mint egy gyermek, mert az imám válasza talált, a családom hite pedig megerősödött.

Tudom, hogy bár a Mennyei Atya sok gyermekre visel gondot, mindgyikünknek válaszol az Ő saját ideje és módja szerint. ■

Luiz Marcelino, Brazília, Goiás

MEGMENTVE A FOLYOSÓN

A férjemnek gyakran kell vasárnap dolgoznia, így rám marad, hogy egyedül vigyem a négy fiunkat istentiszteletre. Az egyik vasárnap az úrvacsorai gyűlés alatt a két kicsi nem jött ki egymással. Ha az egyik fiút sikerült lefoglalnom egy könyvvel, a testvérének is pont az a könyv kellett. Kipróbáltam a nasit, a játékokat és a színezést, de semmi nem vált be. Túl soknak bizonyultak a fiaim, akik mint ha egyszerűen nem lettek volna képesek nyugton ülni egyetlen órán át.

Előhúztam a táskámból egy apró játékot és odaadtam az egyévesnek. A hároméves Tyson azonnal felvisított, és odaugrott az öccséhez, hogy megpróbálja elvenni tőle a játékot. Szégyelltem magam, miközben kifelé cipeltem a két visítózó, viaskodó kisfiút a folyosóra.

Az arcomat azonnal forró könnyek öntötték el. Miért kell ennek ilyen nehéznek lennie? Amikor elhoztam a családomat istentiszteletre, azzal azt tettem, amit Mennyei Atyám vár tőlem, nem igaz? De már nem bírtam tovább. Kimerítő és megalázó volt, hogy minden vasárnap egyedül küzdjek a fiaimmal a teljes úrvacsorai gyűlés alatt. Soha nem akartam visszamenni.

Ezekkel a gondolatokkal ültem a folyosón úgy 15 másodpercig, amikor kijött hozzám az egyik nőtestvér,

Túl soknak bizonyultak a fiaim, akik mintha egyszerűen nem lettek volna képesek nyugton ülni egyetlen órán át.

akit alig ismertem. Beus nőtestvérnek hívták. Rendszerint magában ült, mert a férje a püspökségben szolgált, a gyerekei pedig már felnőttek. Ezt mondta: „Mindig egyedül vagy itt! Látom, hogy próbálsz mindent megtenni. Mellém ülhetne Tyson?” Hirtelen nem is tudtam, mit válaszoljak! Csak egy bólintásra futotta, ő pedig kézenfogva visszavezette az immár nyugodt és boldog fiamat a kápolnába.

Letöröltem a könnyeimet, karomba vettem a kisebbik fiamat, és alázattal visszamentem a kápolnába, hogy békességben élvezzem a gyűlés hátralévő részét.

A következő vasárnap, amikor megérkeztünk az úrvacsorai gyűlésre, Tyson máris az új barátját kereste. Esténként így imádkozott: „Mennyei Atyánk, köszönjük Beus nénit. Annyira szeretem őt!”

Ennek már három éve, és Tyson most is gyakran keresi meg Beus nőtestvért a kápolnában. Tavaly őt hívták el Tyson elemis tanítójává. Ő lett a világ legboldogabb kislánya.

Annyira hálás vagyok Beus nőtestvérért és azért, hogy hajlandó szeretni és szolgálni másokat. Tudom, hogy megáldhatjuk mások életét, amikor úgy szolgálunk, ahogy a Szabadító tette. ■

Kristi Lewis, Amerikai Egyesült Államok, Utah

KÉSZ!

Az egyik vasárnap az az öröm ért, ahogy a püspökként folytatott interjúim során leülhettem az egyik jó barátommal, hogy elbeszéljessünk néhány kihívásról, amelyekkel szembe kellett néznie. Miután pár percig hallgattam az aggodalmait, az az érzésem támadt, hogy amire szüksége van, az a következő szentírásolvasás. Ez eszembe juttatta, hogy püspökként nekem is következetesebbnek kellene lennem a szentírás-tanulmányozásomban. Ez olyasmi volt, amivel régóta küszködtem. Így hát azt javasoltam, hogy legyünk „felelőstársak” a következetesebb tanulmányozásra való törekvésünkben.

Mindennap, miután végeztünk a szentírásaink olvasásával, elküldtünk egymásnak SMS-ben egy szót: *Kész!* Mindkettőnkre nagyon ösztönzően hatott, hogy tudtuk, valaki már várja a tájékoztatást, hogy a másiknak vajon sikerült-e végeznie az aznapi olvasnivalóval. Ha az egyikünk elfelejtette, a beérkező üzenet emlékeztette. Ha valaki nem küldött SMS-t, nem lett miatta megszólva. Mindketten hagytuk, hogy a másik úgy haladjon előre ebben a kihívásban, hogy közben ne keltsünk

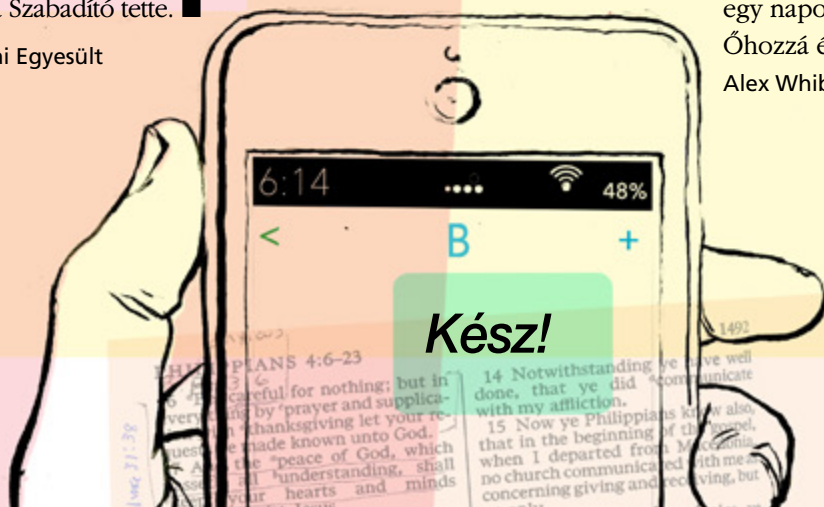
benne bűntudatot.

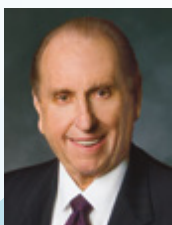
Most már fél éve, hogy belevágtunk a kihívásba, és nem tudnék felidézni egyetlen olyan napot sem, amikor kihagytuk volna a szentírásaink olvasását. Néhány hónapja ez a testvér felállt a böjti és bizonyásgtételi gyűlésen, és megosztotta a bizonyágát arról a pozitív hatásról, amellyel a napi szentírás-tanulmányozás járt a maga és a családja számára.

Hálás vagyok ezért a testvérért és a barátságáért, ahogyan a napi SMS-eiért is. Megtapasztaltam, hogyan teheti jobbá életünket a technika, ha helyénvalóan alkalmazzák. Hálás vagyok a szentírásokért is és azért, ahogy bizonyágot tesznek Krisztusról. Tudom, hogy a Szabadító engesztelése lehetővé teszi azt, hogy egy napon mindegyikünk visszatérjen Őhozá és Vele éljen. ■

Alex Whibley, Kanada, Brit Columbia

„Felelőstársak” lettünk a szentírások következetesebb tanulmányozására való törekvésünkben.

A TI SZEMÉLYES LIAHÓNÁTOK

„Az áldásod nem arra van, hogy szépen összehajtogasd és eltedd. Nem is arra, hogy bekeretezd, vagy közkinccsé tedd. Ehelyett arra való, hogy olvasd, hogy megszeresd, és hogy kövesd a tanácsait. Pátriárkai áldásod átvezet majd a legsötétebb éjszakán. Átsegít majd az élet veszélyein. [...] A pátriárkai áldásotok személyes Liahóna a számotokra, hogy kijelölje az útvonalatokat, és vezéreljen az utatokon.”

Thomas S. Monson, “Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light,” *Ensign*, Nov. 1986, 66.

Megérteni a pátriárkai áldásodat

Írta: Allie Arnell és Margaret Willden

Az élet tengere tele van feltérképezetlen részekkel: *Hol tanuljak tovább? Mit tanuljak? Elmenjek misszióba? Kivel házasodjak össze?* Ha kapnátok egy személyes térképet, hogy annak alapján hajózzatok az élet döntései között, követhettek azt?

Menyői Atya és Jézus Krisztus adtak nekünk egy ilyen térképet – a pátriárkai áldást –, hogy irány mutassanak az életünkben. Habár megkapjuk az önrendelkezés ajándékát, hogy saját szabad akaratunkból hozzunk döntéseket, a pátriárkai áldás világosabbá teheti, hogy mely ösvények vezetnek a legnagyobb boldogsághoz.

Térképpel rendelkezni azonban önmagában még nem elég. Tanulmányoznunk, értenünk és alkalmaznunk kell a térkép által hordozott jelentést. Hasonlóképpen, amikor eljuttok a pátriárkai áldásotokban – az élethez mellékelte saját, személyes útmutatóban – használt nyelvezet megértéséig, képesek lesztek felismerni, hogy kik vagytok Isten szemében, és mivé válhattok.

Fedezték fel a származási vonalakat!

Az első és legfontosabb, hogy a pátriárkai áldások kinyilatkoztatja a származási vonalakat, vagyis Jákób (későbbi nevén Izráel) tizenkét törzse közül azt a konkrét törzset, amelyhez tartoztok. Bár nem vagyunk mindannyian Jákób szó szerinti leszármazottai, a szentírások azt tanítják, hogy az egyház tagjai befogadtatnak Izráel házába: „...mert mindazok, akik befogadják ezt az evangéliumot, a te nevedről neveztetnek, és a te magodhoz számláltatnak, és felkelnek, és atyjuként áldanak téged” (Ábrahám 2:10).

A utahi Shelisa Schroepel így fogalmaz: „Az a tudás, hogy Jákób házából való vagyok, segít megértenem a célokat az életben, és hogy miért kapok egy-egy konkrét elhívást az egyházban.”

A pátriárkai áldások tartalmazhatják azoknak a kapcsolódó áldásoknak a leírását is, melyek a konkrét törzsetekkel járnak. Példának okáért az egyház tagjai közül sokan tartoznak Efraim törzséhez – ahhoz a törzshöz, amelynek egyedi felelőssége a visszaállított evangélium üzenetének terjesztése

Áldásod részeinek beazonosítása segíthet megtalálni az irányt az életedben.

a világban (lásd 5 Mózes 33:13–17; T&S 133:26–34).

Találatok személyes tanácsokat!

A megfelelően használt térkép megóvja az utazót attól, hogy eltévedjen. Hasonlóképpen, a földi utazás során a pátriárkai áldások tanáccsal és iránymutatással szolgálhat az élethez illetően. A pátriárkai áldások nem egyszerűen elmondja a teendőket, hanem személyre szabott megfigyeléseket nyújthat arról, hogy mely ösvények hittel való követése segíthet

TANÁCSOK A TANULMÁNYOZÁSHOZ

- A pátriárkai áldásokban azonosítsátok be az egyes tanácsokat, figyelmeztetéseket, tehetségeket és ígéreteket. Imádkozzatok arról, hogy miként vonatkozhatnak ezek rátok életetek jelenlegi szakaszában.
- Egész életetekben gyakran és alaposan tanulmányozzátok az áldásokat! Az idő múlásával ugyanaz a mondat többféle jelentéssel is bírhat számotokra.
- Emlékezzetek, hogy a pátriárkai áldás nem tesz említést életetek minden részletéről. Még ha egy fontos cél nem is szerepel az áldásokban, attól az még lehet fontos törekvés.
- Legyetek engedelmesek az evangéliumban! A pátriárkai áldásokban foglalt áldások az igazlelkűségetektől függenek.
- Tűzzetek ki célokat az áldásban foglalt ajándékok felderítésére és a tehetségek kifejlesztésére!
- Gondolkodjatok el, merre tartotok az életben és hova szeretnétek végül eljutni! Hogyan illeszkednek a céljaitok a pátriárkai áldásokhoz?
- A tanulmányozáshoz érdemes lehet másolatot készítenetek a pátriárkai áldásokról. Erre ráírhatjátok a meglátásaitokat, kiemelhetitek a fontosabbnak tűnő szavakat, és feljegyezhetitek az áldásokhoz kapcsolódó szentírásokat.

tudnotok, mikor van az életetek összhangban a Mennyei Atya akaratával. Miközben a pátriárkai áldásokat tanulmányozzátok, és oly módon igyekeztek élni, hogy az meghívja az Úr Lelkét, biztonságra, öröme és irányra lelhetek.

Gabriel Paredes a perui Limából ezt mondja: „Az áldásomban nekem adott tanácsok egy részét csak az után tudtam maradéktalanul alkalmazni az életemben, miután egymáshoz pecsételtek minket a feleségemmel.

Nemrégiben azon tanakodtunk, mit tehetnénk új családjunk felépítéséért és megerősítéséért. Kérdésünkre a pátriárkai áldásom adta meg a választ. Azt a tanácsot kaptam benne, hogy helyezzem a tiszteletet, elfogadást és szeretetet előkelő helyre a családom fontossági sorrendjében, mert részben ezek Jézus Krisztus evangéliumának fontos alapjai.

Amikor erre összpontosítottunk, a feleségem és én képesek voltunk leküzdeni a gondokat. Alkalmanként még mindig vannak kihívásaink családként, de boldogok vagyunk. Úgy éreztem, mintha az Úr arra emlékeztetne, hogyan tehetek szert arra a családra, amelyet megígért nekem. Tudom, hogy az Úr a pátriárkai áldásokon keresztül szól, és hogy a bennük foglalt tanács arra van, hogy alkalmazzuk azt az életünkben.”

Fogadjátok meg az intelmeket!

A térképeken nem feltétlenül tűnnek fel az útközben található összes veszélyt, ellenben szerencsére a pátriárkai áldások gyakran intéznek hozzánk figyelmeztetést, hogy megvédjenek bennünket az utunk során. Ezen intelmek egy része Sátán befolyásától segít megóvni minket; mások

esetleg azt illetően világosítanak meg minket, hogy miként küzdhetjük le magunkban a természetes embert.

A utahi Caitlin Carr számára nem voltak azonnal egyértelműek a pátriárkai áldásában foglalt egyes intelmek, de az áldás későbbi tanulmányozása új meglátásokat eredményezett.

„Amikor megkaptam a pátriárkai áldásomat, figyelmeztetést kaptam azt illetően, hogy lesznek, akik megpróbálnak majd tetszetős beszéddel eltéríteni az igazságtól. Nem foglalkoztam vele különösebben: szilárd hitem volt a megtanult tanokban.

A rákövetkező években azonban olyan elgondolásokkal és nézetekkel szembesültem, amelyekről első látásra úgy tűnt, hogy az igazságosságban és szeretetben gyökereznek, de valójában nem így volt. Úgy tűnt, hogy mindenhol ezek az üzenetek áramlanak: a médiából, az iskolában, és még a közeli barátaimtól is. Habár tudtam, hogy ezek a nézetek ellentétesek Isten tervével, azon kaptam magamat, hogy egyszerre szeretném támogatni ezeket az új, világi elgondolásokat és az egyházat is. Hamarosan rájöttem, hogy »senki sem szolgálhat két mestert« (Máté 6:24), és nekem sem kellene emberi bölcsességre támaszkodnom. Mennyei Atya a szentírásokon keresztül feloldotta a kétségeimet, és békességet szólt az elmémhez és a szívemhez. Ennek következtében a bizonyosságom megerősödött, én pedig szilárdabbá váltam annak megvédésében, amiről tudom, hogy igaz.”

Fejlesszék ajándékaitokat és tehetségeiteket!

A pátriárkai áldások említést tehetnek tehetségekről és lelki ajándékokról is,

amelyeket az Úr azért adott nektek, hogy felépítsétek az Ő királyságát. Ha az áldások olyan tehetséget említ, amely ismeretlenül cseng előttek, akkor ez talán azért van, mert még nem volt alkalmatok felfedezni vagy kifejleszteni ezt a tehetséget. Szorgalmas keresés és az Úr segítsége révén odáig fejlődhettek, hogy magatokévá teszitek ezt a tehetséget, és még sokkal többet is.

A tehetségeitek kifejlesztése segít felismernetek, milyen egyedi módon tudtok hozzájárulni az Úr munkájához. Amikor a kaliforniai Johanna Blackwell kísértést érez, hogy másokhoz hasonlítsa magát, olyankor elgondolkodik az áldásában említett ajándékokon és tehetségeken: „Ahogy átnézem a pátriárkai áldásom szövegét, eszembe jut, hogy meg lettem áldva azokkal az ajándékokkal, amelyekre nekem személyesen szükségem van a megpróbáltatások leküzdéséhez és az Úr munkájának meggyorsításában való részvételhez.

Az áldásom szól a szeretetre, a megbocsátásra és az arra való képességről, hogy bátran ismerkedem a körülöttem lévőkkel. Ezen ajándékok használata közben az Úr megáldott azzal a fokozott vággyal, hogy új emberekkel és kultúrákkal találkozzak és teremtsék kapcsolatot. Következésképpen növekedett a bizonyosságom, miszerint mindannyian egy szerető Mennyei Atya gyermekei vagyunk, illetve képes voltam szolgálni másokat, miközben mindannyian arra törekszünk, hogy hasonlóbbá váljunk Krisztushoz.”

Törekedjete az megígért áldásokra!

Végül pedig a pátriárkai áldásunk kinyilatkoztatja Mennyei Atya ama áldásait, melyeket megígért számunkra, ha hűek maradunk Őhozzá. Nincs biztosíték arra nézve, hogy mikor teljesednek be ezek az ígéretek; azt azonban tudhatjuk, hogy amíg engedelmesen élünk az evangélium szerint, azok be fognak teljesedni – akár ebben az életben, akár az eljövendőben.

A Nevada államban élő Sergio Gutierrez a pátriárkai áldásában foglalt ígéretekre támaszkodik, amikor csak aggódni kezd a munkavállalással kapcsolatos tervei miatt: „Néha elfog a szorongás a jövőmben lévő bizonytalan pontok miatt, de a pátriárkai áldásomban van egy ígélet, amely mindig megnyugtat. Ez az ígélet segít tudnom, hogy amíg keményen dolgozom és hitű maradok, meglesznek a családom ellátásához és az egyház építéséhez szükséges forrásaim. Még nem tudom pontosan, hogy milyen pályára menjek, de ennek az ígéletnek a megléte hitet és magabiztosságot ad.”

Ha valaha is eltűnődtek már azon, hogy mi Mennyei Atya szándéka veletek, akkor nem vagytok egyedül. Az Úr tudta, hogy sok különböző ösvényre léphettek az életetek során, ezért egy személyes térképet adott számotokra, hogy az életeteket az Ő evangéliumához tudjátok igazítani. A pátriárkai áldás nem hozhatja meg a döntéseket helyettünk, de elvezethet a saját személyes kinyilatkoztatásainkhoz. A pátriárkai áldásunk által mutatja meg az Úr – amikor megismerjük a törzsi hovatartozásunkat –, hogy miként illeszkedünk a tervébe Izrael összegyűjtését illetően; személyes tanácsokat, intéseket és ígéretekot kapunk; valamint azokról az egyedi ajándékokról és tehetségekről kapunk tájékoztatást, amelyeket Mennyei Atya azért adott, hogy szolgálhassuk Őt. Amíg a saját pátriárkai áldások ezen elemeinek megfelelően igyekeztek élni, biztosak lehetnek benne, hogy döntéseik megfelelnek az Úr akaratának a ti életetekre vonatkozóan. ■

A szerzők az Amerikai Egyesült Államokban, Illinois, illetve New York államban élnek.

Az Úr egy személyes térképet adott számotokra, hogy az életeteket az Ő evangéliumához tudjátok igazítani.

Felkészülés egy új utazásra

Írta: Karina Martins Pereira Correia de Lima

A házasságkötésemet és temp-lomi pecsételésemet megelőző hetekben elkezdtem egy kicsit idegeskedni amiatt, hogy mi mindent kell még elintéznem, mielőtt családot alapítanék. Az alkalommal járó minden öröm ellenére is nagy nyomást éreztem a mindennapjaink megszervezése, a pénzügyeink rendbetétele, a holmijaink tárolására alkalmas raktárhelyiség keresése, illetve a feleségként majd rám háruló összes új feladat miatt. Mindenképpen úgy akartam intézni, hogy helyesen indítsuk a házasságunkat, helyet szorítva tevékenységeink között az olyan fontos teendőknek is, mint a parancsolatok betartása és a férjként és feleségként – a zsúfolt napjaink ellenére is – eltöltött közös idő.

Ahogy közeledett az esküvő napja, váratlanul több rémálmod is volt, amelyek a családokat érintő mindenféle gondokról szóltak. Mivel egy

szeretetteljes, ámde csapásokkal sújtott családból jövök, amelyet állandó és heves viták és szívfájdalmak fenyegetnek, ezek a rossz álmok a kellenél jobban megviseltek. Az egyik este aztán, amikor verejtékben úszva ébredtem egy hasonló álomból, úgy döntöttem, hogy követem azt a tanácsot, amelyet a Szívünk átengedése Istennek című beszédében (*Liahóna*, 2015. nov. 30–32.) fogalmazott meg Neill F. Marriott nőtestvér, aki második tanácsos a Fiala Nők általános elnökségében. Lehunytam a szememet és imádkoztam: „Drága Mennyei Atyám! Mit tehetek, hogy távol tartsam ezeket a rossz dolgokat magamtól és a családomtól?”

A válasz olyan gyorsan és erősen jött, mintha valaki ajtót nyitott volna a fejembe és berakta volna oda a gondolatot. A halk és szelíd hang így ösztönzött: „Csak tedd, amit tenned kell. Légy hithű minden lépésben.” A Lélek még konkrét tanácsokat is suttogott, én pedig úgy éreztem,

Az ismeretlenbe kihajózó Nefihez hasonlóan nekem is hitet kellett gyakorolnom az Úrban a családalapítást illetően.

hogy ha megteszem azokat, minden rendben lesz.

Elmosolyodtam, és melegség öntötte el a bensőmet. Hirtelen minden aggodalomról elfeledkeztem, mert tudtam, hogy ez igaz. Korábban is éreztem már a Szentlelket, de soha nem olyan erősen, mint azon az éjjelen. Éreztem, hogy körülvesz Mennyei Atyánk és a Szabadítónk szeretete, és

tudtam, hogy a családom nyugalma és szabadulása Nekik is annyira fontos, mint nekem.

További megnyugtató gyanánt felöltött az emlékeimben egy szentírásbeli történetet: az a pillanat, amikor az Úr megparancsolta Nefinek, hogy építsen hajót: „És lőn, hogy az Úr szólt hozzám, mondván: Állíts össze egy hajót, oly módon, *ahogy azt majd megmutatom neked*, hogy keresztülvihessem népedet ezeken a vizeken” (1 Nefi 17:8; kiemelés hozzáadva).

Nefi és családja akkor már évek óta volt a vadonban, elszenvedve mindenféle megpróbáltatást. Félhetett is volna kihajózni és átkelni a tengeren, és engedhette volna, hogy a félelmei eluralkodjanak a hitén. De nem engedte. Elfogadta Isten útmutatását és engedelmeskedett azoknak. Hit benne, hogy az Ő ígéretei be fognak teljesedni. Az Úr soha nem mondta Nefinek, hogy nem lesznek viharok, vagy hogy nem fogják hullámok dobálni a hajót. Azt viszont elmondta neki, hogy ha követi az útmutatásait, akkor képes lesz biztonságban átvinni a családját az óceánra a megígért földre.

Rájöttem, hogy én is sok éven át vándoroltam a vadonban, de ezúttal

ott álltam a tenger partján, egy új utazásra – a házasságra – készülve. Arra lettem elhíva – és szerintem ez a helyzet minden utolsó napi szent család esetében –, hogy építsek egy hajót, Isten útmutatásait követve.

Miután a férjemmel összeházasodtunk, valóban jöttek a gondok. Megbetegedtem, továbbá küszködés volt egyensúlyban tartani a pénzügyeinket, valamint gyakorolni mindazokat a jó szokásokat, amelyek követésére elszántuk magunkat.

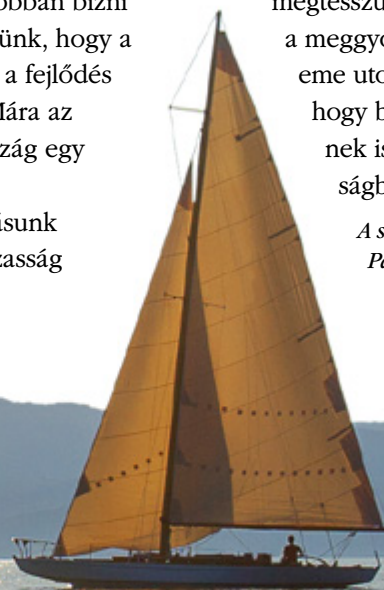
A tanács azonban, amelyet azon az éjjelen kaptam, megmaradt a szívemben. Mindennap megpróbáltuk Isten szavait tanulni és kincsként felhalmozni a szívünkben, a drága vezetőink – köztük Krisztus – jó példáját követni, és egyre jobbra válni a viselkedésben is. Erősebb bizonyítást szereztem az imáról, és valóban megízleltem az Atya irántunk való szeretetét. Elkezdtem jobban bízni és kevésbé félni. Rájöttünk, hogy a minket ért nehézségek a fejlődés lépcsőfokaivá váltak. Mára az otthonunk a mennyország egy darabkájának tűnik.

Még mindig az utazásunk elején tartunk, de a házasság

és családalapítás a valaha meghozott legjobb döntésem volt. A szívem csordultig van örömmel, amikor az általunk elnyert templomi szertartásra gondolok és tudom, hogy az Isten felhatalmazása által lett megpecsételve. Minél jobban értem a család fontosságát Mennyei Atya tervében és az általunk megkötött szövetség szent voltát, annál jobban szeretnék segíteni más családoknak is részesülni ugyanebben a szertartásban.

Megtanultam, hogy szükségtelen aggódnunk amiatt, hogy mi fog történni, mert „nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét” (2 Timótheus 1:7). Egyszerűen csak engedelmesnek kell lennünk, követnünk kell a szentírások és az újkori próféták szavain keresztül adott útmutatásokat, és imában kell további személyes útmutatást kérnünk. Ha megtesszük ezeket, akkor azzal a meggyőződéssel kelhetünk át eme utolsó napok óceánján, hogy bármilyen gondok érjenek is, a szeretteink biztonságban lesznek. ■

A szerző Braziliában, Paraná államban él.

Hogyan tanulhatok **AZ ELMÉMBEN** és

Tudjátok meg, hogy mit tehettek, amikor kérdéseitek vannak.

Mit tegyetek, amikor kérdések merül fel valamilyen tanbéli, történelmi vagy személyes témában? Hogyan találhattok választ? Az Úr ezt ígéri: „...elmédben és szívedben szólok majd hozzád a Szentlélek által” (T&Sz 8:2). Hogyan használhatjátok az elméteket és a szíveteket a sugalmazás felismerésére? Adunk néhány ötletet.

ELME

Tanulmányozzatok, imádkozzatok, figyeljétek!

Robert D. Hales elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja, azt tanította, hogy amikor meghozzuk „az élet fontos döntéseit...”, Mennyei Atyánk elvárja tőlünk, hogy használjuk az önrendelkezésünket, tanulmányozzuk a helyzetet az elménkben az evangéliumi tantételek szerint, majd tárjuk imában Őelé a döntést” (A Szentlélek. *Liahóna*, 2016. máj. 105.).

Ugyanígy van ez bármelyik kérdéssel is. Miközben tanulmányozzatok, imádkoztatok őszintén a menet közben talált válaszokról. A Szentlélek készítéseket fog küldeni nektek – ezek lehetnek gondolatok, az elmétekben megfogalmazódó szavak, vagy egyéb személyes emlékeztető –, hogy azokhoz a további válaszokhoz vezessen benneteket, amelyekre szükségetek van.

Használjatok forrásokat!

Kutassatok a szentírásokban, beleértve ebbe a Szentíraskalauzt és egyéb segédleteket is. Kutathattok más egyházi forrásokban is, úgymint az általános konferenciai beszédekben, az LDS.org oldalon lévő Gospel Topics [Evangéliumi témák] részben, a Joseph Smith Papers Project [Joseph Smith iratok projekt] oldalán és máshol. (Sok hasznos egyházi forrásanyagot találtok felsorolva az 54. oldalon.)

Beszéljétek róla!

Ne féljétek segítséget kérni! Ronald A. Rasband elder a Tizenkét Apostol Kvórumából így biztatott: „Adok nektek egy kihívást. [...] Gondoljatok valakire [aki segíthet nektek válaszokat találni] – egy bizalmas barátira, szülőre vagy szülőkre, nagyszülőre, püspökségre [vagy] tanácsadóra... – és válaszokat kell szereznetek ezekre a kérdésekre” (Face to Face broadcast, Jan. 20, 2016). Próbáljátok ki! Beszéljétek a kérdéseitekről valakivel, akiben megbíztok, és keressetek válaszokat közösen.

ima

odafigyelés

beszélgetés

ILLUSZTRÁCIÓ: JOSH TALBOT

A SZÍVEMMEL?

tanulmányozás

tanulmányozás

ima

odafigyelés

türelem

VÁLASZOK ISTENTŐL

„Az őszinte kérdések megválaszolása fontos részét képezi a hit építésének, ehhez pedig az értelmünket és a szívünket egyaránt használjuk. Az Úr azt mondta: »[E]lmédben és szívedben szólok majd hozzád« [T&Sz 8:2]. Nem minden válasz fog azonnal érkezni, a legtöbb kérdést azonban meg lehet válaszolni őszinte tanulmányozás által, Istentől várva a válaszokat.”

Neil L. Andersen elder, a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja: A hit választás, nem pedig véletlen kérdése. *Liahóna*, 2015. nov. 66.

SZÍV

Tanulmányozatok, imádkozatok, figyeljetek!

Ezek fontos lépések ahhoz, hogy az elmétekben és a szívetekben egyaránt eltöprengjetez. Dieter F. Uchtdorf elnök, második tanácsos az Első Elnökségben, azt mondta, hogy „ha fel akarjátok ismerni a lelki igazságot, a megfelelő műszereket kell használnotok. Nem fogtok eljutni a lelki igazság megértéséhez olyan eszközökkel, amelyek nem képesek kimutatni” (Bizonyosságot kapni a világosságról és az igazságról. *Liahóna*, 2014. nov. 22.). A lelki dolgokról való tudásunk megszerzéséhez a Szentlélek az eszköz. Amikor tehát imádkoztok és a Lélekre figyeltek, idővel képesek lesztek válaszokat találni.

Legyetek türelemmel!

Uchtdorf elnök a következő magyarázatot fűzte hozzá: „Minél inkább Isten felé fordítjuk a szívünket és az elménket, annál több mennyei fény szivárog be a lelkünkbe. [...] Fokozatosan mindaz, ami azelőtt homályosnak, sötétnek és távolinak tűnt, világossá, ragyogóvá és közelivé válik számunkra” (Bizonyosságot kapni a világosságról és az igazságról. 22.). A válaszok keresése hosszú folyamat lehet, ha azonban készen álltok meghallani a válaszokat, rájuk fogtok találni őket – még ha ez el is tart egy ideig.

Gyakoroljátok a késztetések felismerését!

Minél jobban felismeritek a késztetéseket és minél inkább hajlandóak vagytok cselekedni, amikor a Lélek a szívetekhez suttog, annál könnyebbé válik felismerni a további késztetéseket a jövőben. Érezhetitek, hogy valami helyes, vagy éppen meg is dermedhetnek a gondolataitok, ha helytelen (lásd T&Sz 9:8-9). Érezkelhettek egy finom emlékeztetést is, a békesség egyfajta érzését, vagy más, csak rátok jellemző érzést. Az Úr ismer titeket, és azt is tudja, hogyan értitek meg a Lelket. Egyedi, csak nektek szóló, szeretetteljes iránymutatást fog adni. Úgyhogy továbbra is figyeljetez és gyakoroljátok! ■

SZEMÉLYRE SZABOTTAN TANULMÁNYOZD az EVANGÉLIUMOT!

*Nézzétek meg ezeket a
szentírás-tanulmányozáshoz
és a lelki kérdéseitekre való
válaszok megtalálásához
kapcsolódó tanácsokat.*

Írta: Bethany Bartholomew

Egyházi folyóiratok

Hogy zajlik nálatok a tanulmányozás, amikor egy lelki kérdésre kerestek választ, vagy akár csak jobban meg szeretnétek érteni a szentírásokat? Sőt, nem is nálatok, hanem konkrétan nálad. Mindenkinek eltérő tanulási szokásai vannak az iskolában, de néha elfelejtjük, hogy a szentírást is lehet személyre szabottan tanulmányozni. Amikor legközelebb lelki vagy tanbéli kérdésed merül fel, próbáld ki néhányat a következő tanácsok közül, és nézd meg, hogy nálad mi válik be leginkább.

1. ALKOSS!

Készíts egy listát, táblázatot vagy térképet (mint amilyen például ez itt, alul).

Készíts egy „tanulmányozási hálót”: írd le a szavakat és a gondolatokat, majd karikázd be és kösd őket össze, ha összefüggnek.

ÁLLÍTS ÖSSZE EGY LISTÁT, TÁBLÁZATOT VAGY TÉRKÉPET

Az evangélium tanulmányozása közben olykor hasznos lehet láthatóvá tenni a gondolataidat azáltal, hogy listán, táblázatban vagy valamiféle térképen rendszerezed azokat. Íme egy példa arra, hogy milyen táblázatot készíthetne valaki, aki éppen Pál leveleit tanulmányozza az Újszövetségben. Az általad összeállított lista, táblázat vagy térkép bármilyen típusú és kinézetű lehet. A lényeg, hogy segítsen neked. Légy találemény! Találj élvezetes módokat a szentírás-tanulmányozásod rendszerezésére.

PÁL LEVELEI

LEVÉL	TÁRSSAL EGYÜTT?	HONNAN ÍRTA?	A LEVÉL FŐ TÉMÁI
Példa: 1 Timótheus	nem derül ki	talán Macedoniából (lásd Kalauz a Szentírásokhoz: Pál levelei)	igaz tan, a Szabadító, ima, hit és jószívűség, vezetői tulajdonságok, hitelhagyás, gondoskodás a szegényekről, megmaradni a hitben, világi gazdagság kerülése

2. ÍRJ!

Jegyezd fel egy tanulmányozási naplóba a szentírás tanulmányozása közben felmerülő gondolataidat és benyomásaidat, és nézd át őket gyakran.

Az imáid után is írd le a gondolataidat és benyomásaidat, még akkor is, ha a benyomások nem kapcsolódnak közvetlenül a tanulmányozott témához. Figyeld meg, hogy mit tanít neked a Lélek hosszabb távon.

Jegyezd le a kérdéseidet egy jegyzetfüzetbe, a telefonodba vagy egy cetlire az ágyad mellett, hogy eszedbe juttassa az aznap tanultakat, és segítsen elgondolkodnod azokon.

3. FIGYELJ ÉS BESZÉLD MEG!

Beszélg a szüleiddel vagy egy vezetővel, akiben megbízol. Jöjjetek rá együtt! Eltarthat egy ideig, de ennek során mindketten fejlődni fogtok.

Taníts valakit! Felváltva osszátok meg egymással, amit *már tudtok*. Beszéljétek meg, hogy mit tanultok egymástól.

Hallgasd a szentírások, illetve az egyéb egyházi történetek és források hanganyagát.

4. KUTASS!

Kutass a szentíráshoz mellékelt és az internetes tanulmányi segédletekben (ezen az oldalon sok hasznos egyházi forrásanyagot találsz felsorolva).

Keress az LDS.org oldalon a tanulmányozott témához kapcsolódó rövidfilmeket vagy énekeket.

Tanulmányozd a tágabb összefüggéseket! Kutasd az általad tanulmányozott téma történelmi hátterét, vagy a tanulmányozott szentírás kapcsolódó fejezeteit.

HADD SEGÍTSENEK A TANULMÁNYI SEGÉDLETEK!

Számos értékes forrás van a szentírásokban és az interneten, amelyek segítségre lehetnek a fontos témák tanulmányozásakor. Felsorolunk néhány ilyen forrást, és hogy hol találod őket:

A SZENTÍRÁSOKBAN

- Kalauz a szentírásokhoz
- Kalauz a szentírásokhoz: Kronológia (az Ó- és Újszövetség történéseinek időrendi felsorolása, közelítőleg dátumokkal)
- Kalauz a szentírásokhoz: Evangéliumok (a Szabadító életének története Máté, Márk, Lukács és János evangéliuma alapján, történések, helyszínek és közelítőleg dátum szerint rendezve)
- A Biblia Joseph Smith fordítása
- Térképek és fényképek
- Rövidítések jegyzéke

AZ LDS.ORG OLDALON

- Szentírások (scriptures.lds.org)
- Általános konferencia (conference.lds.org)
- Gospel Topics [Evangéliumi témák] (topics.lds.org)
- Folyóiratok (liahona.lds.org)
- Egyháztörténet (history.lds.org)
- Tanulmányi segédletek (scriptures.lds.org)
- Leckék és tanítási forrásanyagok (lds.org/go/41754a)
- UNSZ Médiakönyvtár (lds.org/media-library)
- Segítség a kihívásokhoz (lds.org/go/41754b)

EGYÉB ONLINE FORRÁSANYAGOK

- Családtörténet (familysearch.org)
- Mormon Channel (mormonchannel.org)
- Az általános konferencián idézett szentírásrészletek (scriptures.byu.edu)
- Mormon Sajtószoba (mormonsajtoszoba.hu)
- Misszionáriusi munka és az evangélium megosztása (mormon.org)
- Joseph Smith Papers Project [Joseph Smith iratok projekt] (josephsmithpapers.org)

5. TEDD!

Játszd el a szentírásbeli vagy más forrásokban található történeteket. Miként segít neked jobban megérteni, amit tanulmányozol, ha az adott ember helyzetébe képzeled magadat? Hogy néznének ki a hasonló helyzetek a te életedben?

Készíts egy szentírásláncot, amely összeköti a szentírásokban talált válaszokat (mint amilyen például ez itt, alul).

KÉSZÍTS EGY SZENTÍRÁS-TANULMÁNYOZÁSI LÁNCOT

Néha hasznos lehet több olyan szentírásrészt is feljegyezni, amelyek egyazon témára vonatkoznak. A Szentírásalkalauzban keress olyan szentírásverseket, amelyek az általad tanulmányozott témához kapcsolódnak. Ezután – a lábjegyzetek és az összefüggések figyelembe vételével – keress további verseket a témához kapcsolódóan. Mindig írd a soron következő szentírásvers hivatkozását az előző margójára. Kereshetsz a témához kapcsolódó konferenciai beszédeket is, amelyek segíthetnek a kutatásodban (lásd a témák felsorolását a conference.lds.org oldalon). Példának álljon itt a remény témájára alkotott szentírás-tanulmányozási lánc.

SZENTÍRÁS-TANULMÁNYOZÁSI LÁNC

Szentírások a reményről:

Eleje: Moróni 7:40

Ether 12:4

Moróni 7:3

Tan és a szövetségek 138:14

Moróni 7:41

Vége: Alma 46:39 (Írd a Moróni 7:40-et ennek a versnek a margójára.)

Beszédek a reményről:

- Dean M. Davies püspök: A hódolat áldásai. 2016. okt. általános konferencia.
- Paul V. Johnson elder: A halál nem lesz többé. 2016. ápr. általános konferencia.
- Dieter F. Uchtdorf elnök: Ő a vállára vesz és hazavisz titeket. 2016. ápr. általános konferencia.
- L. Whitney Clayton elder: Válaszd a hitet! 2015. ápr. általános konferencia.
- Boyd K. Packer elnök (1924–2015): Reménységünk oka. 2014. okt. általános konferencia.
- Henry B. Eyring elnök: A reménység felbecsülhetetlen öröksége. 2014. ápr. általános konferencia ■

Írta: **Quentin L. Cook**
elder

a Tizenkét Apostol
Kvórumából

HOGYAN TALÁLJUNK VALÓDI BÉKESSÉGET

A jó emberek mennyei törekvése mindenütt és mindig is a béke előidézése volt a világban, és az is lesz. Soha nem szabad lemondanunk e cél eléréséről. Azonban ahogy Joseph F. Smith elnök (1838–1918) tanította: „...a békének az a [lelkülete]... sosem jöhet el a világra, amíg az emberiség el nem fogadja Isten igazságát és Isten... üzenetét, amíg nem ismerik el az ő erejét és isteni felhatalmazását”.

Hón reméljük és imádkozunk az egyetemes békéért, de egyénekként és családként teszünk szert arra a békességre, amely **az igazlelkűség ígért jutalma**. Ez a békesség a Szabadító küldetésének és engesztelő áldozatának egyik megígért ajándéka.

A béke nem csupán háborútól, erőszaktól, összetűzésektől és viszálykodástól való mentességet jelent. A békesség **abból a tudatból fakad, hogy a Szabadító tudja, kik vagyunk, tudja, hogy hiszünk Benne, szeretjük Őt és betartjuk a parancsolatait**, az élet borzalmas megpróbáltatásai és tragédiái ellenére és különösen ezek közepette is (lásd T&Sz 121:7–8).

„Hol találok békét, lelkemnek vigaszt, mikor magányos vagyok, és senkim sincs?” (Hol találok békét? *Himnuszok*, 73. sz.). **A válasz a Szabadító**, aki a békesség forrása és szerzője, a békesség fejedelme (Ésaiás 9:6).

A maradandó békességgel jutalmazott igazlelkűség ragyogó példája az, amikor **megalázkodunk** Isten előtt, mindig **imádkozunk, megbánjuk** a bűneinket, **megettört szívvel** és **töredelmes lélekkel** belépünk a **keresztelés vizébe**, és Jézus Krisztus **igaz tanítványainvá válunk**.

Az egyház olyan menedék, ahol Krisztus követői békességet nyernek. Néhány fiatal a világban azt mondja, hogy lelki életet élnek, de nem vallásosak. A lelki érzület jó kezdet, azonban az egyházban valósul meg az, hogy **felkarolnak, tanítanak** és Isten **jó szavával táplálnak** minket. Ami még ennél is fontosabb: az egyházban meglévő papsági felhatalmazás az, amely biztosítja azokat a **szent szertartásokat és szövetségeket**, amelyek összekötik a családokat, és mindannyiunkat alkalmassá tesznek arra, hogy visszatérjünk

az Atyaistenhez és Jézus Krisztushoz a celesztialis királyságba. Ezek a szertartások békességet nyújtanak, mivel az Úrral kötött szövetségeket jelentenek.

A templomok azok a helyek, ahol e szent szertartások többségére sor kerül, és a békés menedék forrását is jelentik a világ elől. Azok is érzik ezt a békét, akik a templom kertjébe vagy a **templomi nyílt napokra** látogatnak el.

A Szabadító a valódi békesség forrása. A Szabadító engesztelésének és kegyelmének köszönhetően az igazlelkű élet jutalma a személyes békesség lesz, még az élet megpróbáltatásai közepette is (lásd János 14:26–27; 16:33). ■

Részletek a 2013. áprilisi általános konferencia egyik beszédéből.

Elfelejtett könyvek, felidézett bizonyság

Minden szem rám szegeződött. Megvédhetem az egyházat pusztán a magam egyszerű bizonyságával?

Írta: Abigail D. Ferrer

Az egyik évben célul tűztem ki, hogy javítsak a lelki tanulásomon. Mindenhova vittem magammal egyházi könyveket, füzeteket, kézikönyveket és szentírásokat, még az iskolába is, mivel éheztem Isten szavára. Az erőfeszítéseim azonban visszafogottabbá váltak, amikor lefoglalt egy közelgő dolgozatra való készülés.

Egy nap a tanárunk az egyik beszélgetés során megkérte, hogy álljanak fel a nem katolikus diákok. Az osztályban én voltam az egyetlen utolsó napi szent. Rajtam kívül még hatan álltak fel.

Kikérdezett bennünket: Melyik egyházhoz tartozol? Ki alapította? Hogy jött létre az egyházad?

Én voltam az utolsó a sorban. Ideges lettem, amikor rájöttem, hogy nincsenek nálam az egyházi könyveim, de megpróbáltam felidézni a tanulatokat. Eszembe jutott egy bibliai vers:

„Bizodalmaid legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál.

Minden te útaidban megismered őt; akkor ő igazgatja a te útaidat” (Példabeszédek 3:5–6).

Bátran álltam az osztály előtt, és elfeledkeztem a félelmeimről. Közöltem, hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza

tagja vagyok. Megosztottam egy fiatal fiú, Joseph Smith történetét, aki látta Isten. Égető érzést éreztem a bensőmben, és hullottak a könnyeim. Elmondtam, hogy az egyházat 1830. április 6-án szervezték meg, és bizonyosságot tettem, hogy el lett híva Isten egyik prófétája, a papság pedig vissza lett állítva. Bizonyosságomat tettem arról, hogy tudom, mindez igaz.

Az evangélium tanulmányozásával töltött számos óra meghozta az eredményét: segített megvédenem a hitemet és megosztanom az evangéliumot. Büszke voltam, amikor néhány héttel később négy osztálytársam is eljött velem istentiszteletre.

Ez az élmény megtanította nekem a bizonyosság fontosságát. Először még azon tűnődtem, vajon miért nem készítetett az Úr arra, hogy magammal vigyem aznap a könyveimet, hiszen segítettek volna tökéletes választ adni a feltett kérdésekre. Aztán viszont rájöttem, hogy az egyházzal kapcsolatban nem szükséges mindent kívülről fújunk vagy kikeresnünk – inkább a Szentlélekre támaszkodva kell tanulmányoznunk, megélnünk és megosztanunk az evangéliumot. Ha a könyveim nem is voltak velem, de a bizonyosságom igen. ■

A szerző a Fülöp-szigeteken, Cagayan tartományban él.

LÁTTÁK ŐT

Ezek az emberek ténylegesen látták a feltámadt Szabadítót, de a magatok módján ti is lehettek Krisztus tanúi.

Szerintetek milyen lenne megpillantani a feltámadt Szabadítót? Jézus idejében sok száz olyan ember volt, akinek nem kellett elképzelnie – ők átélték. A szentírások legkevesebb egy tucatnyi alkalmat jegyeznek fel az Újszövetségben és még néhányat a Mormon könyvében, amikor is a feltámadt Úr megjelent az embereknek. Ők a történelem egyik legnagyobb csodájának lettek tanúi: annak, hogy Jézus Krisztus legyőzte a halált és lehetővé tette mindannyiunk számára, hogy újra éljünk. Elég hihetetlen, nem igaz?

Mégis pontosan mit is jelent Krisztus tanújának lenni? Tekintsünk meg néhányat e szentírásbeli alkalmak közül, és gondolkozzunk el azon, miként lehetünk mi is Krisztus tanúi anélkül, hogy a fizikai valójában látnánk Őt.

Mária Magdaléna

Mária Magdaléna volt az első tanú. A keresztre feszítést követő vasárnap kiment a sírhoz néhány másik asszony társaságában, hogy megkenjék az Úr testét. Amikor Mária felfedezte az üres sírt, könnyekre fakadt. Mögé lépett valaki és megkérdezte: „Asszony, mit sírsz?” Képzelmek, mennyire meglepődött, amikor kiderült, hogy a halottaiból feltámadt Jézus volt az! (Lásd János 20:1–18.)

JELZŐÁSZLÓ © ISTOCK/GETTY IMAGES

Két tanítvány az Emmausba vezető úton

Kleofás és egy másik tanítvány az Emmausba vezető úton gyalogolt, amikor csatlakozott hozzájuk egy idegen. Nem ismerték meg új társukat, de a közös esti étkezésük során az idegen megtörte a kenyeret. Akkor nyílt ki a szemük, és rájöttek, hogy mindvégig a Szabadító volt az útítársuk. „Avagy nem gerjedezett-é a mi szívünk mi bennünk...?” – kérdezték egymástól, azon a megerősítő érzésen tűnődve, miszerint valóban Ő volt velük. (Lásd Lukács 24:13-34.)

A tíz apostol

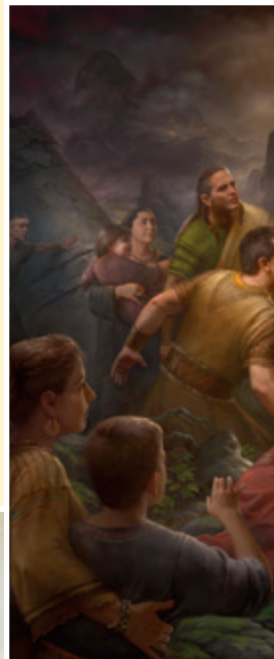
A két tanítvány, aki Emmausba ment Krisztussal, visszatért Jeruzsálembe és beszámolt az élményéről a tíz apostolnak. Miközben beszéltek, maga a Szabadító jelent meg köztük, és ezt mondta: „Lássátok meg az én kezeimet és lábaimat, hogy én magam vagyok: tapogassatok meg engem, és lássátok; mert a léleknek nincs húsa és csontja, a mint látjátok, hogy nékem van!” (Lásd Lukács 24:36-41, 44-49.)

Tamás apostol

Tamás apostol nem volt jelen, amikor a Szabadító először jelent meg a többi apostolnak, így hát nem hitt benne, hogy Krisztus feltámadt. Egy héttel később Krisztus ismét megjelent az apostoloknak. Ezúttal ott volt Tamás, és mivel látta Krisztust, elhitte, hogy feltámadt. Jézus így óvta Tamást a hiszem-halátom hozzáállástól: „Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél: boldogok, a kik nem látnak és hisznek.” (Lásd János 20:24-29.)

TAMÁS. KÉSZITTE: BRIAN CALL

A tizenegy apostol a Tibériás-tengernél

Egy nap, nem sokkal a feltámadás után, több apostol is a Tibériás-tengeren halászott, de nem jártak sok sikerrel. Másnap reggel megjelent a Szabadító, és azt tanácsolta nekik, hogy a hajó jobb oldalán vessék ki a hálójukat. Amikor megtették, annyi halat fogtak, hogy alig tudták behúzni a hajóba! A közös lakoma után a Szabadító a másoknak való szolgálattétel fontosságáról tanított, és ezt mondta: „Legeltesd az én juhaimat!” Az apostolok az életük hátralevő részében pontosan ezt tették: Krisztusról tanították az embereket, esetenként pedig az életüket is adták az ügyért. (Lásd János 21:1-22).

A FELTÁMADT KRISZTUS A TIBÉRIÁS-TENGERNÉL. KÉSZITTE: DAVID LINDSLEY

EGY PÁSZTOR KÉSZÍTETTE: HOWARD LYON

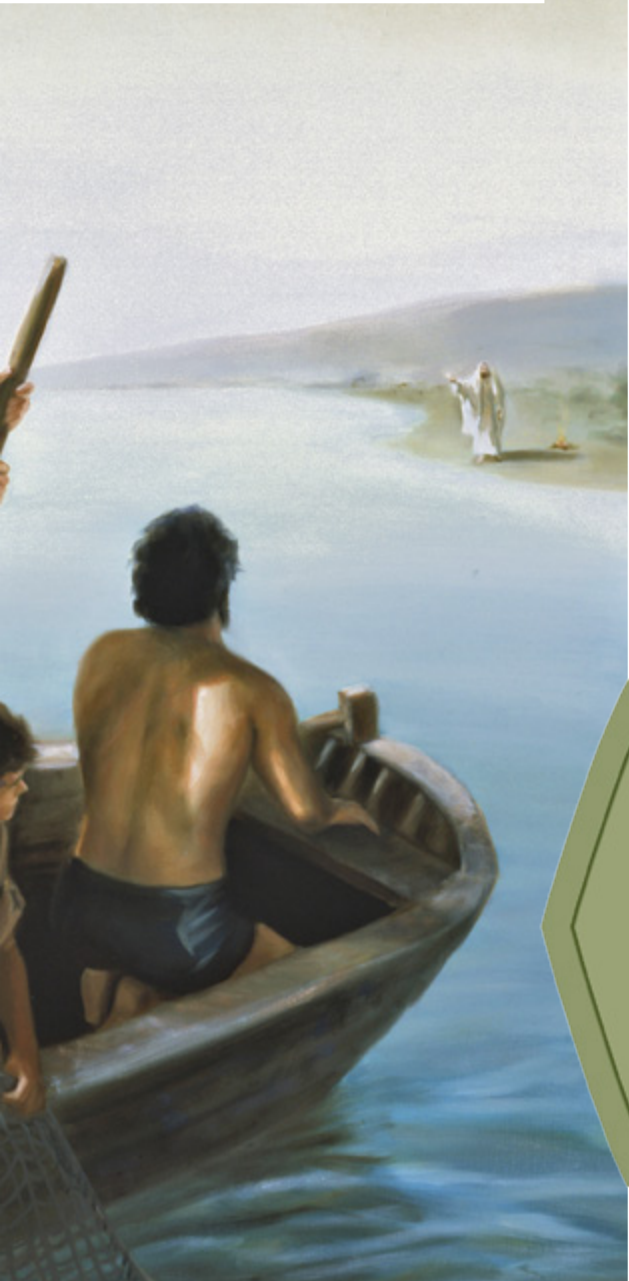
A nefiták az amerikai földrészen

A keresztre feszítés során az amerikai földrészen földrengések, tüzek és más természeti csapások pusztítottak, valamint háromnapos sötétség jelezte a Szabadító halálát. Később Krisztus aláereszkedett a mennyből, és meglátogatta a Bőség földjén álló templom közelében összegyűlt mintegy 2500 fős sokaságot. Magához hívta az embereket, hogy megtapinthatják a sebek nyomait a kezén, a lábán és az oldalán, prédikált nekik, és egyenként megáldotta a nefiták gyermekeit. Másnap még több ember gyűlt össze, a Szabadító pedig találkozott velük és tanította őket. A tanítványok végül megalapították Krisztus egyházát, a nefiták pedig olyan erős bizonyosságra tettek szert, hogy ők is és a lámániták is megtértek az Úrhoz. (Lásd 3 Nefi 11–18; lásd még 3 Nefi 8–10; 4 Nefi 1.)

Tanúk akkor és most

Krisztus sokaknak megjelent még, köztük több asszonynak, akik a sírhoz jöttek, hogy segítsenek Mária Magdalénának megkenni Krisztus testét, egy több mint 500 férfiból álló csoportnak, továbbá Jakabnak, valamint Pálnak. (Lásd Máté 28:9; Apostolok cselekedetei 9:4–19; 1 Korinthusbeliek 15:6–7; lásd még 3 Nefi 19; 26:13.)

Ha nincs is alkalmunk úgy látni a Szabadítót, ahogy ezek a tanúk tették, attól még lehetünk Krisztus tanúi. Kereshetjük személyesen a Szabadítót – ahogyan Mária tette, amikor elment a sírhoz –, azáltal, hogy többet tanulunk róla. Vagy gyakorolhatjátok az Óbelé vetett hiteket a parancsolatok betartása és a próféták tanácsainak követése által. Vagy felismerhetitek a Szabadító áldásait az életekben, ahogy az Emmaus felé gyalogló két tanítvány tette. A mostani húsvéti időszak alatt gondolkodjatok el azon, hogy mit jelent Krisztus tanújának lenni. Ezek az emberek szó szerint tanúk voltak, akik ténylegesen látták a feltámadt Krisztust – de nem ez az egyetlen módja annak, hogy az Ő tanúi legyetek a saját életekben. ■

ISMERJÉTEK MEG ŐT!

„Amikor érzitek a Szentlélek [Krisztusról] szóló bizonyosságát, amelyet újra és újra megerősít a lelke-
tekben sokféle élmény által és sokféle környezetben, amikor törekedtek magasra tartani az Ő példájának világosságát a saját életekben nap mint nap, és amikor bizonyosságot teszteltek mások számára, és segítetek nekik megismerni és követni Őt, akkor Jézus Krisztus tanúi vagytok.”

D. Todd Christofferson elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából: Krisztus tanújává válni.
Liahóna, 2008. márc. 63.

A MI HELYÜNK

ISTEN ESZKÖZÖKET AD NEKÜNK

A nagybátyám művész, aki üvegekbe épít apró hajókat fából. Ezek elkészítése sok időt, összpontosítást és erőfeszítést igényel.

Megnéztem egyszer az eszközeit, és észrevettem, hogy minden egyes szerszám a hajók valamelyik egyedi részletének a kialakításához készült. Ahogy figyeltem őt munka közben, meglepett, hogy miként használta ezeket a szerszámokat a hajók építése közben. Eszembe jutott róla az a történet, amikor Nefi hajót épített (lásd 1 Nefi 17–18). Az Úr módja szerint, nem pedig az emberek módja szerint építette. Isten nekünk is ad eszközöket, hogy az Ő módja szerint építsük a saját hajóinkat. A szentírások, a hit és az Isten iránti szeretet olyan eszközök, amelyeket használnom kell a saját életemben, hogy gondosan felépítem a saját hajómat, bármiféle repedésektől mentesen. Mindennap tanulom, hogyan legyek az Úr tanítványa. ■

María Mercedes G., Venezuela, Monagas állam

MAGÁNYOSAN

Hideg tavaszi idő volt Dániában. Éppen elkezdtem a teljes idejű missziómat, és küszködtem a bizonyosságommal. Magam is csak 19 hónapja tértem meg, és tele voltam bizonytalansággal amiatt, hogy egy idegen ország vár rám, egy általam nem beszélt nyelv, és az utcák olyan útvesztője, amelyben nem is remélhettem eligazodni. Az egykor hálatalt imáim keserű vádaskodássá változtak: „Istenem! Miért hagytál egyedül?”

Az egyik reggelen imában könyörgtem Hozzá. Ezúttal azonban ahelyett, hogy haraggal a szívemben

soroltam volna a miérteket, inkább az evangélium igazságának tanúságáért és a kétségeim visszaszorításáért fohászkodtam.

Az imát követően felütöttem a szentírásaimat. Az 5 Mózes 31:6-nál kötöttem ki: „Legyetek erősek és bátrak, ne féljetek és ne rettegjetek tőlök, mert az Úr, a te Istened maga megy veled; nem marad el tőled, sem el nem hágy téged.”

A szívem megtelt örömmel, amint rájöttem, hogy ez a válasz az imámra: Isten mindvégig ott volt. Egyszerűen csak az őszinte imára várt az elhagyatottság érzése miatti vádak helyett.

Isten soha nem fog elhagyni engem, még ha minden reménytelennek tűnik is. Mi pedig érezhetjük az Ő napfényét az imán és a szentírásokon keresztül. ■

Clayton E., Amerikai Egyesült Államok, Texas

RAJTATOK A SOR

A *Liahóna* örömmel fogadja az evangélium szerinti étellel kapcsolatos megfigyeléseidet és élményeidet. Küldjétek be a történeteket a liahona.lds.org oldalon vagy ímélnél a liahona@ldschurch.org címre. Kérjük, csatoljátok a teljes neveteket, az egyházközségeket és a cöveketek nevét, valamint a szüleitek hozzájárulását.

BÁTRAN, KERESZTÉNY VITÉZEK!

„Azok a férfiak és nők, akik helyet szeretnének kapni a celestiais birodalomban, rá fognak jönni, hogy mindennap harcolniuk kell.”

(Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young [1997]. 294.)

„Honnan tudhatom, hogy Isten meghallgatja az imáimat?”

Az ima nagyszerű áldás, mi pedig azt az ígéretet kaptuk, hogy Mennyei Atyánk mindig odafigyel, bár a válaszainak felismeréséért gyakran meg kell dolgoznunk.¹

Gondolj bele: Isten vagy hall téged vagy nem. Ha nem hall, akkor persze nincs értelme imádkozni. Ha azonban hall (márpedig hall!), akkor rá kell jönnünk, hogyan tudjuk *igazán* felvenni Vele a kapcsolatot az ima során, felismerni a válaszait, és hithűen haladni előre.

Amikor úgy érezzük, hogy nem figyel oda, olyankor talán egy bizonyos fokú személyes fejlődést kell megtapasztalnunk. Érdeemes lehet feltenni magadnak néhány kérdést: Tiszta vagyok? Helyesek a szándékaim? Hajlandó vagyok megtenni, amit kér tőlem?² Ha a válasz mindegyikre igen, akkor bízhatasz benne, hogy „az Úr, a te Istened... választ ad néked az imáidra” (T&Sz 112:10). Emlékezz rá, hogy a válaszok néha váratlan vagy nem szembeötlő módokon érkeznek.

Ha a feltett kérdések némelyikére nemmel válaszoltál – soha sincs túl késő! Tedd meg az életedben az ahhoz szükséges változtatásokat, hogy veled lehessen a Lélek. Állj készen a kapott készítés szerint cselekedni!

És ne feledd, hogy mindenki eltérő módon kap választ. Imádkozz azért, hogy a Szentlélek tanítsa meg neked, hogy *te* hogyan ismerheted fel a válaszokat. Elsőre talán nem lesz könnyű felismerni ezeket, de olyan ez, mint bármely más készség: gyakorlat teszi a mestert. Higgy, és bízz abban, hogy Mennyei Atya *mindig* odafigyel.

JEGYZETEK

1. Lásd Máté 7:7; Jakab 1:5–6; Alma 33:4–11; Tan és a szövétségek 8:1–2.
2. Lásd Richard G. Scott, “Learning to Recognize Answers to Prayer,” *Ensign*, Nov. 1989, 32.

Figyelj a Lélekre!

Próbáld figyelni a Szentlélekre. Az emberek eltérő módokon hallják meg a Szentlelket, ezért előfordulhat, hogy

miközben te a halk és szelíd hangot várod, a készítés érzés formájában érkezik. Tudom, hogy a Szentlélek mindent elmond, amit tudnod kell – csak oda kell figyelned.

Elise G., 13 éves, Kanada, Alberta tartomány

Válaszok az egyházban

Egyszer nagyon komoly kétségeim voltak azzal kapcsolatban, hogy elmenjek-e randira egy nem egyháztaggal. Aztán az egyik vasárnap az úrvacsorai gyűlésen az egyik nőtestvér beszéde mintha közvetlenül nekem szólt volna. Abban a pillanatban bizonyosságot kaptam arról, hogy az Úr megválaszolta az imámat. Addig össze voltam zavarodva, hogy mit kellene tennem, de akkor a Szentlélek megnyugtató, örömmel és bátorsággal töltve el a szívemet. Isten érzéseken, gondolatokon és a szentírásokon keresztül válaszol nekünk – sőt, az egyházban felkért beszélők által is!

Karen V., 19 éves, Brazília, Minas Gerais állam

Ne feledd, hogy ki vagy!

Tudom, hogy Isten hall bennünket, mert az ima a béke, az enyhülés és a szeretet érzését kelti a szívemben. Látom, ahogy Ő nap mint nap megszabadít engem számos veszélytől, és hogy óvja a családomat.

Érzem, hogy szeret. Mielőtt elindulok iskolába, mindig elmondom a Fiatal Nők mottóját, ami segít emlékezni arra, hogy Mennyei Atyám leánya vagyok, aki szeret engem.

Nicol M., 19 éves, Peru, Lima tartomány

Egy gyermek imája

Tudom, hogy Mennyei Atya hallja az imáimat, még hozzá az Egy gyermek imája című elemis ének (*Gyermekek énekeskönyve*, 6–7.) következő sorai- ból: „Mennyei Atyám, ott vagy igazán? Hallod-e és megválaszolod az imám? Oly sokan mondják: Te távol vagy, de én közel érzek imáimban.” Amikor eszembe jut ez az ének, tudom, hogy Ő figyel rám, mert érzem a Lelket és az irántam való végtelen szeretetét is. Amikor eszembe jut, hogy Ő szeret, akkor megnyugvást érzek, és tudom, hogy hallja az imáimat.

Elaine B., 16 éves, Amerikai Egyesült Államok, Észak-Karolina

Bízz benne!

Mennyei Atya mindig odafigyel az imáinkra, de néha úgy tűnik, hogy nem válaszolja meg azokat – azért, mert nem úgy vagy akkor teszi, amikor mi akarjuk. Hajlandónak kell lennünk alávetni az akaratunkat az Ő akaratának, és bízni abban, hogy Ő tudja, mi a legjobb nekünk. Mennyei Atya szeret minket, és amikor megválaszolja az imáinkat, mindig azon lesz, hogy segítsen nekünk tanulni és fejlődni.

Mosiah M., 17 éves, Amerikai Egyesült Államok, Utah

Kérjétek és adatik néktek

Mindenhol azt tanuljuk a szentírásokból, hogy Isten mindig meg fogja hallani az imáinkat, és meg fogja válaszolni azokat, ha hittel és igaz szándékkal fordulunk Őhöz. Érezni fogjuk a békés, nyugodt érzést, megerősítve a szívünkben, hogy Ő tényleg hall bennünket. Érezhetjük azt is, hogy minden rendben lesz, ha az Atya akaratát követjük. Ha kételkedünk benne, hogy hall minket, akkor a legjobb, ha a szentírásokban keresünk iránymutatást, aztán pedig megkérdezzük, hogy igaz-e mindaz, amit olvastunk.

Constanza L., 20 éves, Chile, Bío-Bío régió

Kutsd ki!

Egyszer eltűnődtem, hogy vajon Isten hallja-e az imáimat, aztán megéreztem a választ a szívemben. Hallgattam, ahogy valaki bizonyosságot tett az imáról, és éreztem a Szentlelket. Azt tanácsolom még, hogy kérdezd meg a szüleidet, a püspököt vagy másokat az egyházközségedből. Akár még segítségért is imádkozhatsz ezzel a témával kapcsolatban!

Joshua S., 13 éves, Amerikai Egyesült Államok, Oregon

NE ADJÁTOK FEL!

„Legyetek engedelmesek, emlékezzetek vissza arra, amikor

korábban már éreztétek a Lelket, majd kérjétek hittel! Meg fogjátok kapni a választ, és érezni fogjátok a Szabadító szeretetét és békéjét. Lehet, hogy nem olyan hamar és nem olyan formában fog érkezni, ahogy szeretnétek, de meg fogjátok kapni a választ. Ne adjátok fel!”

James B. Martino elder a Hetvenektől: Fordulj Őhöz, és válaszra lelsz. Liahóna, 2015. nov. 59.

Imádkozz őszintén!

Az imád után megfigyelheted, hogy milyen érzések és szándékok ébrednek a szívedben. Ezek közül az egyik lehet a válasz az imádra. Amikor igaz szándékkal és őszinte szívvel imádkozunk, Mennyei Atyánk az Őbelé vetett hitünknek megfelelően válaszol. Nem azért válaszol, hogy csupán kielégítse a kíváncsiságunkat.

Jean-Claude N., 16 éves, Kongói Demokratikus Köztársaság, Közép-Kasai tartomány

KÖVETKEZŐ KÉRDÉS

„Hogyan kérhetném meg a barátaimat, hogy ne beszéljenek rosszindulatúan vagy helytelenül másokról?”

Válaszokat és – ha szeretnétek – nagy felbontású fényképeket 2017. május 15-éig adhatjátok le a liahona.lds.org oldalon (kattintsatok a Submit an Article feliratra), vagy küldhetitek el ímélből a liahona@ldschurch.org címre.

Kérjük, hogy adjátok meg a következő adatokat: (1) teljes nevetek, (2) születési dátumotok, (3) egyházközségetek vagy gyülekezetetek neve, (4) cöveketek vagy kerületetek neve, (5) írásos engedélyetek, valamint ha 18 éven aluliak vagytok, akkor születek írásos engedélye (ez lehet ímél is), mely szerint közzétehetjük a válaszotokat, illetve a fényképeket.

A válaszok átszerkesztésre kerülhetnek terjedelem, illetve érthetőség szempontjából.

Ákos és a csúnya szó

Írta: Julie C. Donaldson

Igaz történet alapján, magyar átdolgozás

„Bűnbánatot tartok és imádkozom”
(Liahóna, 2004. okt. Cs16.).

„**A**zt hiszed, hogy mindenkinél jobb vagy,
csak mert nem káromkodszt!” – fakadt ki
Norbi a szünetben.

„Nem is igaz” – felelte Ákos.

„Igen? Akkor káromkodj egyet!
Csak egy szót. Nem fogsz bele-
halni. Mindenki így beszél.”

Ákos vállat vont. „Nem
akarok és kész.”

Ákos tudta, hogy
káromkodni helytelen,
és hogy attól eltávo-
zik a Szentlélek. Ákos
azt akarta, hogy vele
legyen a Szentlélek,
úgyhogy nem
káromkodott.

Ákos nemrég
érkezett a suliba,
és a hatodikos
osztálytársai
közül eddig
csak Norbi
akart barát-
kozni vele.
Norbi viszont
mindennap
azzal nyag-
gatta, hogy
káromkod-
jon. És Ákos
mindennap egyre
jobban belefáradt

abba, hogy nemet mondjon. Ráadásul
attól is tartott, hogy elveszíti Norbi
barátságát, akkor pedig nagyon
egyedül lesz.

„Csak egyetlen szót
mondj! – mond-
ta Norbi az
iskola után. –
Utána békén
hagylak.”

Ákos
már annyira
befáradt a
nyaggatásba,
hogy végül
kimondott egy

szót – egy olyat, amelyik
nem volt *annyira* csúnya.

Norbi bólintott. „Oké,
most már köztünk a helyed.”

Utána Norbi barátai
is beszélgettek Ákossal.
Mellette ültek az ebédlőben
és fociztak vele a szünet-
ben. Csakhogy Norbi

barátai között lenni olyan volt, mint futóhomokon sétálni. Minél több időt töltött velük Ákos, annál inkább úgy beszélt és viselkedett, mint ők. Ők pedig káromkodtak. Sokat. Kinevették és heccelték egymást. Durván beszéltek a tanáraikról. Gyakran voltak dühösök és gorombák. Lassanként Ákos is egyre gyakrabban lett dühös, és egyre több okot talált a káromkodásra.

Amikor egyik este Anya és Apa nem volt otthon, Ákos összeveszett a nővérével, Krisztával azon, hogy mit nézzenek a tévében. Ákos bele sem gondolt, és a száján máris kicsúszott egy káromkodás.

Kriszta arcára kiült a megdöbbenés. „Megmondalak Anyának!”

Ákos berohant a szobájába és bevágta az ajtót. Mi baja van mindenkinek? Miért kell őt állandóan felidegesíteniük? Amikor a szüleik hazaértek, Ákos résnyire kinyitotta az ajtaját, és hallotta, ahogy Kriszta azt mondja: „Anyá, Ákos káromkodott.”

„Micsoda?” Anya meglepettnek tűnt. „Ákos soha nem szokott káromkodni.”

Ákos becsukta az ajtót és leroskadt az ágyára. Arra gondolt, mennyire megváltozott, amióta káromkodni kezdett. Hosszú ideje nem érezte már a Szentlelket.

Letérdelt az ágya mellé és imádkozni kezdett. „Drága Mennyei Atyám! Annyira sajnálom, hogy goromba és dühös voltam. Sajnálom, hogy rászoktam a káromkodásra. Ezután jobb leszek.”

Miközben Ákos imádkozott, meleg érzés töltötte el a szívét. A káromkodások kezdete óta most először érezte magát valóban boldognak. Tudta, hogy Isten szereti, és érezte a Szentlelket. Érezte a megbocsátást, és tudta, hogy képes megváltozni és jobbá válni.

Az ima után Ákos elmondta Anyának az igazságot, és bocsánatot kért Krisztától. Utána jobban érezte magát. Jó érzés volt bűnbánatot tartani.

Másnap a suliban Ákos nem Norbiékkal ebédelt, hanem leült néhány ismeretlen fiú mellé. Tudta, hogy idő kell majd hozzá, de találni fog olyan barátokat, akik rendesek és jókedvűek, és nem káromkodnak. Pont úgy, mint ő. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utahban él.

KIHÍVÁS

„Tiszteletudóan fogom használni Mennyei Atyám és Jézus Krisztus nevét. Nem fogok káromkodni, és nem fogok durván beszélni” (Evangéliumi normáim).

Fogj egy lapot. Az egyik oldalára írd vagy rajzold le, milyen érzéseket keltenek benned a szép szavak. A másik oldalra írd vagy rajzold le, milyen érzéseket keltenek benned a csúnya szavak.

Olvasd el a 3 Mózes 19:12-t. Miért fontos tiszteletudóan használni Mennyei Atya és Jézus Krisztus nevét?

Kérdezd meg a szüleidtől vagy a vezetőidtől, hogy miért fontos szépen beszélni, és hogy ez hogyan áldotta meg őket.

Azt a feladatot tűzöm ki magam elé, hogy...

Írta: David A. Bednar elder
a Tizenkét
Apostol
Kvórumából

Hogyan segíthetek a családomnak erősnek lenni?

Mondd meg a családnak, hogy szereted őket, és mutasd is meg a cselekedeteiddel.

Oszd meg a bizonyoságot mindarról, amiről a Szentlélek tanúsága által tudod, hogy igaz. Oszd meg a bizonyoságot azokkal, akiket a legjobban szeretsz.

Magadtól csatlakozz a családtagjaidhoz a családi imában és szentírás-tanulmányozásban. Légy tevékeny részese a családi estnek, és tedd élvezetessé.

Légy hithű Jézus Krisztus visszaállított evangéliumának tanulása, megélése és szeretete során.

Írta: Joy D. Jones
az Elemi általános
elnöke

Minden nap készüljete a TEMPLOMBA!

A mikor kilencéves voltam, volt egy csodálatos elemis tanítóm, Kohler nőtestvér. Nagyon visszahúzódo voltam, ő pedig annyira kedves volt, hogy szerettem vele lenni. Egy nap kiosztott mindenkinek egy darab papírt. Felírtuk, hogy mit szeretnénk csinálni, ha majd idősebbek leszünk. Én ezt írtam: „Egyetemre menni és a templomban házasodni.” A papírt felragasztottam a gardróbom ajtaja fölé. Éjszaka bevilágított a szobámba az utcai lámpa. Amikor csak felnéztem a papíromra, eszembe jutott róla, hogy el akarok jutni a templomba.

Akkor még csak 12 templom volt a világon. Mindegyikbe el szerettem volna jutni.

Az édesanyám és az édesapám mindig úgy tervezték meg a családi nyaralásunkat, hogy templomba is eljussunk. Az Amerikai Egyesült Államok Oregon államában éltünk. A legközelebbi templom a cardstoni volt Kanadában, Alberta tartományban, tőlünk 600 mérföldre (965 km). Az autónkban nem volt klíma. A két testvéremmel a hátsó ülésen ültünk. Nedves kéztörülőt lógattunk ki az autó ablakán, azután a tarkónkra helyeztük, hogy lehűtsön.

Nagyon izgalmas pillanat volt, amikor végre feltűnt a templom! Nem sokat tudtam arról, hogy mi történik ott, de a szüleim mindig boldogok voltak, amikor kijöttek. Tudtam, hogy a templom fontos. Tudtam, hogy az az Úr háza. (Én vagyok az a fényképen a fehér ingben.)

Miután 12 éves lettem, alkalmam volt több templomban is kereszteleseket végezni. Amikor aztán találkoztam a leendő férjemmel, kiderült, hogy ő is nagyon szereti a templomot! A Utahi Manti templomban kötöttünk házasságot.

Minden nap készülhettek a templomba. Járjatok el a templomba, amikor csak lehetőségetek adódik! Érintsetek meg a falakat! Amikor az unokám, Jarret, 11 éves volt, minden vasárnap kutatta a családtörténetét az apukájával. Nagyon sok őse nevét találta meg. Most, hogy már 12 éves, ő is végez templomi kereszteleseket ezekért az ősökért!

Amikor a templomban vagytok, ott járhattok, ahol Jézus jár. Ez az Ő háza. Remélem, minden nap imádkozni fogtok azért, hogy Mennyei Atya segítsen nektek felkészülni, hogy belépjete a templomba és érezzétek a szeretetét. ■

Ragyogó Csillag

Írta: Jane McBride

Igaz történet alapján,
magyar átdolgozás

„Örülünk, hogy itt vagy, az
Elemiben ma velünk vagy”
(Gyermekek énekeskönyve,
130.).

Csillag megigazgatta a
Cruháját. Furcsa érzés volt
szoknyában menni istentisz-
teletre. Az előző egyházában
a lányok nadrágot vagy
sortot vettek fel vasárnap,
de az új egyházában nem.
Anyukájával együtt nem
sokkal azelőtt keresztel-
kedtek meg Az Utolsó
Napok Szentjeinek
Jézus Krisztus
Egyházába.

Csillag sóhajtott egyet,
amikor a tükörbe pillantott.
Izgatott volt, amiért most
először mehet úgy isten-
tiszteletre, hogy hivatalosan
is az egyház tagja, de ide-
geskedett is. Korábban az
egyházi gyűlések alatt végig
Anyával volt. Ezúttal viszont
az Elemibe fog menni.

Csillag pislogva nézte a tükörképét. Mi lesz, ha nem
tud beilleszkedni a többiek közé? Mi lesz, ha a többi
gyerek nem fogja kedvelni őt?

„Csillag! Kész
vagy?” – kiáltott
lentről Anya.

Csillag lement
a lépcsőn. „Elég jól
nézek ki?” – kérdezte.

Anya mosolygott.
„Gyönyörű vagy!”
Csillag elfintorodott.
„Naná, hogy ezt mon-
dod. Az anyukám vagy.”
„Igazad van. Naná,
hogy ezt mondom!
Mert igaz!”

Csillag halványan
elmosolyodott. Anya
mindig tudta, hogy dob-

ja fel a kedvét. De azért a gyomra továbbra is liftezett. Mi
lesz, ha egyetlen gyerek sem akar majd beszélgetni vele?
Az iskolában voltak barátai, de ők nem tartoztak Csillag
új egyházához. Azt kívánta, bárcsak legalább az egyik
barátja vele tartana istentiszteletre.

„Hirtelen eszembe jutott valami, amit még el kell
intéznem” – mondta Anyának.

Visszaszaladt, fel a lépcsőn, és letérdelt az ágya mellé.
„Drága Mennyei Atyám! Kérlek, segíts barátokra talál-
nom. Hiszem, hogy igaz, amit a misszionáriusok tanítot-
tak, de félek.”

Térden állva várt és figyelt. Egy pillanattal később édes,
békés érzés töltötte el, és már nem volt annyira ideges.

Az egyházban Csillag és Anya egy olyan család mellé ült, ahol a szülőknek három kislányuk volt. A szülők bemutatkoztak, és a gyűlés előtt beszélgettek még Anyával. Csillag segített a lányoknak kiszínezni egy Jézust ábrázoló képet.

Andrási püspök sorolt oda hozzájuk. „Karola! Csillag! Jó látni titeket!” Mindkettejükkel kezét fogott, miközben kedvesen rájuk mosolygott.

Csillag már el is felejtette, mennyire kedves mindenki az egyházban. Talán mégis lesznek barátai.

Az úrvacsorai gyűlés után Csillag átment az Elemibe. Idegesen pillantott a többi gyerekre, miközben helyet foglalt. Egymással beszélgettek és nem tűnt úgy tűnt, hogy felfigyeltek volna rá. Csillag szíve összeszorult. Hát mégis magában lesz.

Éppen akkor egy vele egykorú lány lépett a terembe. „Ő is idegesnek tűnik – gondolta Csillag. – Odamehetnék, hogy beszéljek vele.”

Vett egy mély lélegzetet, majd odasétált a lányhoz. „Szia! Csillagnak hívnak. Új vagyok. Szeretnél mellettem ülni?” Lélegzétvisszafojtva várta a választ. Akar majd barátkozni vele ez a lány?

A lány szája sarkában megjelent egy mosoly. „Sára vagyok. Én is most jöttem. A családom most költözött ide Újpestről.”

„Az anyukám és én pedig két hete keresztelkedtünk meg – közölte Csillag. – Nem igazán tudom, mit kell csinálni.”

Sára mosolya szélesebb lett. „Majd együtt rájövünk.”

Csillag és Sára leültek a többiek mellé. Időnként egymásra néztek és Csillag elmosolyodott. Sára visszamosolygott rá. Csillag nyugodtnak és boldognak érezte magát. Tudta, hogy Mennyei Atya megválaszolta

az imáját, és segített barátot találni.

A tanító megkérte Csillagot és Sárát, hogy mutatkozzanak be az osztálynak.

Csillag felállt. „Kővári Csillag vagyok. Anyukám és én két hete keresztelkedtünk meg.” Egy pillanatnyi szünetet tartott, majd egyre szélesebben mosolyogva ránézett az új ismerősére. „Ez pedig a barátom, Sára.” ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Coloradóban él.

GONDOLJATOK BELE!

Hogyan üdvözölhetnétek valakit, aki még új az egyházban?

Légy világosság!

Írta: Elizabeth Pinborough

Bocsáss meg!

Buzdíts!

Figyelj!

Ne pletykálj!

Támogass!

Hívj meg!

Barátkozz!

„Tartsátok fel tehát világosságokat, hogy világítson a világnak. Íme, én vagyok a világosság, amit fel kell tartanotok” (3 Nefi 18:24).

Világosság lehetünk mások számára, ha igaz barátai vagyunk. Olvassátok el az itt megadott ötleteket, és egészítsétek ki a sajátjaitokkal. Minden alkalommal, amikor leírátok valakinek a nevét, aki felé ki szeretnétek mutatni a szereteteket, színezzétek ki a napocska újabb részét.

1. **Szeressetek másokat:** Nagy hatással lehetnek az életükre! Krisztus szeretettel van irántuk, tehát próbáljátok megmutatni nekik ezt a szeretetet.

Név: _____

2. **Bocsássatok meg:** Ha valaki megbánt titeket, próbáljátok az ő szemszögéből is nézni a helyzetet. Segíthettek meglágyítani a szívét, ha megbocsátotok.

Név: _____

3. **Buzdítsatok:** Dicsérjétek meg a barátaitok erősségeit! Lássátok meg bennük a legjobbat, még ha fejlődésre van is szükségük. Az is segít, ha ti kihozzátok magatokból a legjobbat!

Név: _____

4. **Figyeljétek a Szentlélekre:** A szavaitok nyomán egy rossz helyzet jóra fordulhat. A Szentlélek segíthet nektek tudni, hogy mit mondjatok, és hogyan mutassátok ki a kedvességet.

Név: _____

5. **Soha ne terjesszetek pletykákat:** A barátságtalan szavak bántóak lehetnek. Feltételezzétek a legjobbat másokról, és ne figyeljétek a negatív gondolatokra.

Név: _____

6. **Támogassátok a barátaitokat:** Már azáltal is éreztetitek a barátaitokkal, hogy szeretitek őket, ha elmentek egy mérkőzésükre vagy előadásukra.

Név: _____

7. **Hívjátok másokat, hogy tudjanak meg többet az evangéliumról:** Még ha a mondanivalókat nem is fogadják el, ezzel akkor is megmutatjátok, hogy fontosak nektek.

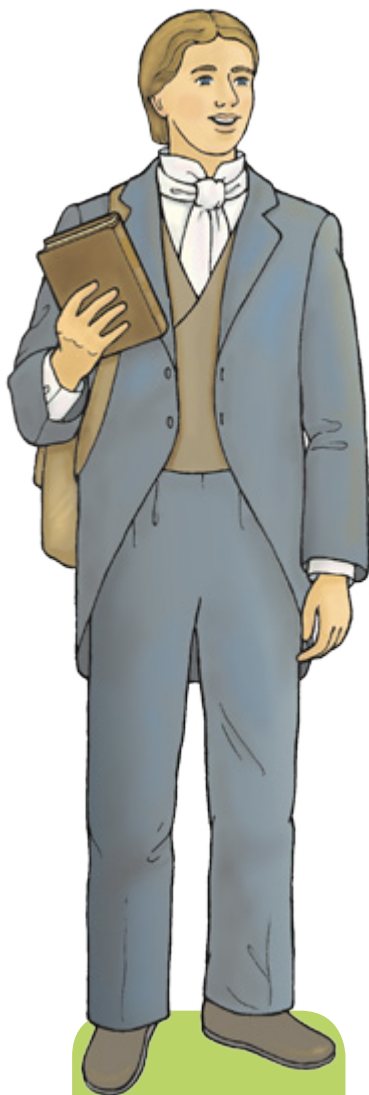
Név: _____

8. **Barátkozzatok sokféle emberrel:** Sok jószándékú ember van. Krisztus a körülményektől függetlenül mindenkinek segített és mindenkit szeretett.

Név: _____

Az evangélium terjesztése

Osszatok meg történeteket az egyház történelméből e figurák segítségével!

Samuel Smith

Hyrum Smith

Parley P. Pratt

Miután az egyház megszervezésre került, Mennyei Atya azt akarta, hogy mindenki halljon az evangéliumról. Az első misszionárius Joseph Smith öccse, Samuel volt. Joseph bátyja, Hyrum, szintén tanított másokat az evangéliumról. Egyszer egy Parley P. Pratt nevű ember elmondta Hyrumnak, hogy egy teljes napon keresztül olvasta a Mormon könyvét. Hyrum tanította még az egyházzól, ő pedig megkeresztelkedett. Parley ezek után missziót szolgált! Vezető lett az egyházban.

További egyháztörténeti, szentírásbeli figurákat a liahona.lds.org oldalon találtak.

Jézusra gondolni

Írta: Lindsay Tanner

Igaz történet alapján

Mia izgatott volt. Most először ment istentiszteletre! A misszionáriusok meséltek a családjának erről az egyházzal, ők pedig úgy döntöttek, hogy eljönnek.

Mia körülnézett. Látott egy fehér terítővel letakart asztalt. Volt valami a terítő alatt.

„Mi van a terítő alatt?” – kérdezte Mia az egyik misszionáriustól.

Hanson nővér elmosolyodott.

„Az úrvacsora.”

Úrvacsora. Ez nagyon komolyan

hangzott. Mia már hallott róla, amikor Apának és Anyának beszéltek erről a misszionáriusok, de nem tudta pontosan, hogy mi az.

Az emberek énekeltek. Két bácsi felhajtotta a fehér terítőt. Alatta tálcák voltak kenyérszeletekkel! Mia figyelte, ahogy a szeleteket kisebb darabokra törik.

Az ének után az egyik bácsi mondott egy imát, majd más bácsik mindenkit megkínáltak a kenyérral.

„A kenyér segít emlékeznünk Jézus

testére” – súgta neki García nővér.

Mia elvett egy darab kenyeret, és elképzelte, hogy Jézus ott áll előtte.

Aztán újabb ima következett. A bácsik ezúttal aprócska poharakban vizet vittek körbe a tálcákon.

„A víz segít emlékeznünk Jézus vérére – súgta most García nővér. – Értünk halt meg, mert szeret minket.”

Mia elvett egy pohárka vizet. Arra gondolt, milyen nagyon szereti őt Jézus. Úgy érezte, mintha egy nagy ölelést kapott volna.

Később Hanson nővér adott Miának egy Jézust ábrázoló kis képet. „Azért eszünk a kenyérből és iszunk a vízből, hogy emlékezzünk Jézusra, és ígéretet tegyünk, hogy követni fogjuk Őt.” Rámosolygott. „Mit gondolsz az úrvacsoráról?”

Mia rápillantott a Jézust ábrázoló képre, és eszébe jutott, hogy milyen meleg érzést érzett. Mosolygott. „Nagyszerű volt! Szeretem Jézust.” ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Kaliforniában él.

Jézus Krisztus megadta nekünk az úrvacsorát

Írta: Kim Webb Reid

Jézus tudta, hogy a földön töltött ideje a végéhez közeledik. Összehívta apostolait az utolsó vacsorára. Úrvacsorát adott nekik, és arra kérte őket, hogy mindig emlékezzenek Őrá.

Jézus elvonult egy kertbe imádkozni. Minden egyes ember életének bűneiért és bánataért szenvedett. Utána meghalt egy kereszten és elhelyezték egy sírkamrában.

A Jézus halálát követő
vasárnap reggelén néhány
asszony ment a sírhoz. Valaki
elgördítette a bejáratot lezáró
követ, és a sír üres volt!
Hová lett Jézus?

Újra élt! Mária Magdaléna is látta Őt. Jézus ellátogatott az
apostolaihoz, hogy készen álljanak az evangélium tanítására
akkor is, amikor Ő már visszatért a mennybe.

Amikor veszek az úrvacsorából, Jézusra emlékezem. Arra emlékezem, hogy értem élt, halt meg és támadt fel, hogy én is újra élhessek! ■

Húsvéti liliomok

A gyönyörű húsvéti liliomok arra a csodálatos napra emlékeztethetnek bennünket, amikor Jézus feltámadt. Öt húsvéti liliomot rejtettünk el ezen a képen. Minden alkalommal, amikor megtalálsz valamelyiket, mondj valamit, amit megtudtál Jézusról.

Írta: **Bruce R. McConkie** elder
(1915–1985)

a Tizenkét Apostol
Kvórumából

ISTEN HATALMA

A hit hatalom, a hatalom pedig papság.

Isten azért Isten, mert Ő minden hit és minden hatalom és minden papság megtestesülése. Az Ő általa élt élet megnevezése az örök élet.

Amilyen mértékben pedig Őhöz hasonlóvá válunk, olyan mértékben fogjuk elnyerni az Ő hitét, fogunk szertenni az Ő hatalmára, és fogjuk gyakorolni az Ő papságát. Amikor pedig teljes és igaz értelemben olyanná válunk, mint Ő, akkor örök életünk is lesz.

A hit és a papság kéz a kézben jár. A hit hatalom, a hatalom pedig papság. Miután hitet nyerünk, megkapjuk a papságot. Majd a papság révén addig fejlődünk hitben, amíg – minden hatalom birtokában – olyanná válunk, mint az Urunk.

Az itt, a halandóságban töltött időnk a próbára bocsátásunk és megvizsgálatásunk idejének van kijelölve. Az ittlétünk alatt kiváltságunkban álltökéletesíteni a hitünket és növekedni a papsági hatalomban. [...]

Énok napjaiban a szent papság többet tett az emberek tökéletesítéséért, mint bármikor máskor. Akkoriban Énok rendjeként ismerték (lásd T&S 76:57), és az a hatalom volt, amely által ő és a népe átváltoztak. Ők pedig azért változtak át, mert volt hitük és gyakorolták a papság hatalmát.

Énok volt az, akivel az Úr örök szövetséget kötött, miszerint mindazoknak, akik elnyerik a papságot, hatalmuk lesz a hit által arra, hogy mindent kormányozzanak és uraljanak a földön, hogy nemzetek hadaival dacoljanak, és hogy dicsőségben és felmagasztosulva álljanak az Úr előtt.

Melkisédek hasonló hittel rendelkező ember volt, akinek „népe igazlelkűséget cselekedett, és elnyerték a mennyet, és keresték Énok városát” (Joseph Smith fordítás: 1 Mózes 14:34). [...]

Mi tehát a papság tana? És miként éljünk az Úr szolgálaként?

Ez a tan abból áll, hogy Isten, az Atyánk egy megdicsőült, tökéletessé vált és felmagasztosult lény, aki minden erővel, minden hatalommal és

minden uralommal rendelkezik, aki mindent tud, és aki végtelen az Ő minden tulajdonságában, és aki egy családi egység tagja.

Abból áll, hogy az Örökkévaló Atyánk azért élvezzi a dicsőség és tökéletesség és hatalom eme kiemelkedő állapotát, mert a hite tökéletes és a papsága korlátlan.

Abból áll, hogy a papság nem más, mint Isten hatalmának az elnevezése, és hogy ha hasonlatossá akarunk válni Őhöz, el kell nyernünk a papságát, és úgy kell gyakorolnunk azt, ahogy Ő gyakorolja. [...]

Abból áll, hogy a hit által hatalmunkban áll kormányozni és uralni mindent, időlegesen és lelkit egyaránt; csodákat művelni és életeket tökéletesíteni; Isten színe előtt állni és Őhöz hasonlósnak lenni, mert elnyertük a hitét, a tökéletességeit és a hatalmát, vagy más szavakkal az Ő papságának teljességét.

Ez tehát a papság tana, melynél nincs és nem is lehet nagyobb semmi. Ez az a hatalom, melyet hit és igazlelkűség által elnyerhetünk...

Valóban hatalom van a papságban – oly hatalom, melyre szert tenni igyekszünk, hogy gyakoroljuk azt; oly hatalom, melyet illetően híven imádkozunk, hogy örökké rajtunk és az utódainkon nyugodjon. ■

“The Doctrine of the Priesthood,” Ensign, May 1982, 32–34 (általános papsági ülésen elhangzott beszéd, részlet).

Témakörök ebben a számban

FIATAL FELNŐTTEKNEK

Megérteni a **pátriárkai áldásodat**

A pátriárkai áldás nem mond el nekünk mindent, ami történni fog az életünkben, de személyes útvonaltervet nyújt, melynek segítségével eljuthatunk ahhoz a nagy boldogsághoz, melyet Mennyei Atya mindegyikünk számára tartogat.

44

FIATALOKNAK

58

LÁTTÁK **ŐT**

Ők tanúi voltak a feltámadt Krisztusnak.
Hogyan lehetünk mi is tanúk a napjainkban?

GYERMEKEKNEK

Jézus Krisztus megadta nekünk az úrvacsorát

Hetente veszünk az úrvacsorából. Vajon a gyermekeitek is tudják, hogy miért?

76

